

הַזֹּהַר הַקִּדוּשׁ

זֹהַר תְּצַוֶּה

The Holy Zohar

Zohar Tetzaveh

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ אֶת אֲהֲרֹן אַחִיד וְגו' (שמות כז). אָמַר רַבִּי חַיִּיא, מֵה שׁוֹנֶה כָּאֵן מִבְּכַל מְקוֹם, שְׁכֵתוֹב וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ, וְאַתָּה תִּדְבֹר אֵל כָּל חַכְמֵי לֵב, וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, (שמות ל) וְאַתָּה קַח לָךְ בְּשָׂמִים רֵאשׁ מֵר דְּרוֹר? אֵלֵא הַכֵּל בְּסוּד עֲלִיּוֹן הוּא, לְכַלֵּל הַשְּׂכִינָה עִמּוֹ.

2. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִוֵר עֲלִיּוֹן וְאוֹר תַּחְתּוֹן כְּלוּלִים בְּאַחַד, נִקְרָאִים וְאַתָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (נַחֲמִיָּה ט) וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת כָּלֶם. וְעַל כֵּן לֹא כְתוּב וְהַקָּרֵבֶת אֶת אֲהֲרֹן אַחִיד. וְצוּיֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְדַבֶּרֶת אֵל כָּל חַכְמֵי לֵב. מִשׁוֹם שְׁבִימָן הֵהוּא מְאִירָה הַשֶּׁמֶשׁ בִּירַח, וּמִשְׁתַּתַּף הַכֵּל בְּאַחַד, לְשֵׁרוֹת עַל אֲמֵנוֹת מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מִכָּאֵן (שמות לו) אֲשֶׁר נָתַן ה' חֲכֵמָה וְתִבּוּנָה בְּהֵמָה.

3. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, מִכָּאֵן, וְאַתָּה תִּדְבֹר אֵל כָּל חַכְמֵי לֵב אֲשֶׁר מִלְּאֲתֵי רִוּוֹן חֲכָמָה. אֲשֶׁר מִלְּאֲתֵים צָרִיד לֹמְרוֹ אֵלֵא אֲשֶׁר מִלְּאֲתֵי – לְלֵב הֵהוּא מִלְּאֲתֵי רִוּוֹן חֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה יא) וְנָחָה עֲלֵי רִוּוֹן ה' רִוּוֹן חֲכָמָה וְגו'. וְעַל זֶה צָרִיד אֲשֶׁר מִלְּאֲתֵי רִוּוֹן חֲכָמָה, שְׁשׁוֹרָה הַשֶּׁמֶשׁ בִּירַח בְּשִׁלְמוֹת שֶׁל הַכֵּל, וְעַל כֵּן נִרְשָׁמוּ הַכֵּל בְּכָל מְקוֹם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אִם כֵּן, אֵלֵו וְאַתָּה וְאַתָּה, אִיךְ מִתְּיָשְׁבִים בְּפִסְיָקִים?

4. אָמַר לוֹ, כָּלֶם מִתְּיָשְׁבִים הֵם. וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ – לִיחַד עִמּוֹ וְלִקְרַב אֶעֱלוֹ סוּד הַשֶּׁם הַקָּדוֹשׁ כְּמוֹ שְׁצָרִיד. וְאַתָּה תִּדְבֹר אֵל כָּל חַכְמֵי לֵב – לְפִי שְׁכָלֶם לֹא בָאוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה עַד שְׁרוּחַ הַקָּדוֹשׁ מִדְּבַרֶת בְּתוֹכֶם וְלוֹחֶשֶׁת לָהֶם בְּלַחֵשׁ, וְאֵן עוֹשִׂים עֲבוּדָתֶם. וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – רִוּוֹן הַקָּדוֹשׁ מִצְוֶה עֲלֵיהֶם וּמְאִירָה עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה בְּרִצּוֹן שְׁלָם. וְאַתָּה קַח לָךְ – כְּמוֹ

1. פְּרִשֶׁת וְאַתָּה תִּצְוֶה (דף קע"ט ע"ב) (שמות כז) וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ אֶת אֲהֲרֹן אֲזוּיָה וְגו'. אָמַר רַבִּי זוּיָא, מֵאִי שְׁנָא הַכָּא מִבְּכַל אֲתֵר, דְּכִתִּיב וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ וְאַתָּה תִּדְבֹר אֵל כָּל זֹכְמֵי לֵב. וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (שמות ל) וְאַתָּה קַח לָךְ בְּשָׂמִים רֵאשׁ מֵר דְּרוֹר. אֵלֵא כָּלֵא בְּרֹזָא עֲלָאָה אִיהוּ, לְאֶכְלָלָא שְׂכִינָתָא בְּהַדְרִיָּה.

2. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, נְהוּרָא עֲלָאָה, וְנְהוּרָא תַתָּאָה כְּלִיל כְּוֹדָא, אֶקְרִי (קל"ח ע"ב) וְאַתָּה. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (נַחֲמִיָּה ט) וְאַתָּה מִזוּיָה אֶת כָּלֶם. וְעַל דָּא לֹא כְתִיב, וְהַקָּרֵבֶת אֶת אֲהֲרֹן אֲזוּיָה. וְצוּיֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְדַבֶּרֶת אֵל כָּל זֹכְמֵי לֵב. בְּגִין דִּהֵהוּא זְמַנָּא שְׁרִיא שְׂמִישָׁא בְּסִיְהָרָא, וְאֲשִׁתַּתַּף כָּלֵא כְּוֹדָא, לְשֵׁרִיא עַל אוּמְנוֹתָא דְּעוּבָדָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מִהַכָּא, (שמות לו) אֲשֶׁר נָתַן יי' זֹכְמָה וְתִבּוּנָה בְּהֵמָה.

3. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר מִהַכָּא, וְאַתָּה תִּדְבֹר אֵל כָּל זֹכְמֵי לֵב אֲשֶׁר מִלְּאֲתֵי רִוּוֹן זֹכְמָה. אֲשֶׁר מִלְּאֲתֵים מוֹבְעֵי לִיָּה. אֵלֵא אֲשֶׁר מִלְּאֲתֵי, לִהֵהוּא לְבָא, מִלְּאֲתֵי רִוּוֹן זֹכְמָה. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (ישעיה יא) וְנָזַחַה עֲלֵי רִוּוֹן יי' רִוּוֹן זֹכְמָה וְגו'. וְעַל דָּא אֶעֱטְרִיךְ אֲשֶׁר מִלְּאֲתֵי רִוּוֹן זֹכְמָה, דְּשֵׁרִיא שְׂמִישָׁא בְּסִיְהָרָא בְּאֲשִׁלְמוֹתָא דְּכָלֵא, וְעַל דָּא אֲתֵרִשִׁים כָּלֵא בְּכָל אֲתֵר. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אִי הַכִּי הֵנִי וְאַתָּה וְאַתָּה, הִיאַךְ מִתְּיָשְׁבִין בְּקִרְיָא.

4. אָמַר לִיָּה, כָּלֵהוּ מִתְּיָשְׁבִין נִיָּהוּ. וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ: לְיוּדָא בְּהַדְרִיָּה, וְלִקְרַבָּא בְּהַדְרִיָּה, רֹזָא דְשָׂמָא קָדִישָׁא כְּדָקָא יָאוֹת. וְאַתָּה תִּדְבֹר אֵל כָּל זֹכְמֵי לֵב: בְּגִין דְּכָלֵהוּ לֹא אֲתִיָּן לְמַעַבְדַּ עֲבִידָתָא, עַד דְּרוּוֹן קָדִישָׁא מִמְּלָלָא בְּצוּיָהוּ, וְלֹזֶשׁ לֹן בְּלֹזִישׁוֹ, וְכַדִּין עֲבָדִי עֲבִידָתָא. וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: רִוּוֹן קָדִישָׁא פְּקָדָא עֲלֵיהוּ, וְאֲנְהִיר עֲלֵיהוּ, לְמַעַבְדַּ עוּבָדָא בְּרַעוּתָא שְׁלָים. וְאַתָּה קַח לָךְ: כְּמָה

שְׁפָרְשָׁנוּ, (שְׁכַתוּב) וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ. וְאַלְהָה
כָּלֶם כָּאֵן בַּמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַמִּשְׁכָּן. שֶׁהַבַּל נַעֲשֶׂה
בְּסוּד זֶה.

דְּאוּקִימָנָא. (דְּכַתִּיב) וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ, וְהִנֵּי כְּלָהוּ,
הִכָּא בְּעוֹבְדָא דְּמִשְׁכָּנָא. דְּכֻלָּא אֶתְעֵבִיד בְּרֹא דָא.

5. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תְּהִלִּים כֵּב) וְאַתָּה
ה' אֵל תִּרְחַק אֵילוּתַי לְעֹזְרֵתִי חוֹשֶׁה. וְאַתָּה
ה' – הַבַּל אֶחָד. אֵל תִּרְחַק – לְהִתְרַחַק
מֵאֲתַנּוּ לְהִיּוֹת עוֹלָה הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן מִלְּמַטָּה.
שְׁהִי בְּאֲשֶׁר מִתְעַלָּה הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן מִלְּמַטָּה,
אִזִּי נִחְשָׁד כֹּל הָאוֹר וְלֹא נִמְצָא כֹּלָל בְּעוֹלָם.

5. פְּתוּז רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (תְּהִלִּים כֵּב) וְאַתָּה יי' אֵל
תִּרְחֹק אֵילוּתַי לְעֹזְרֵתִי חוֹשֶׁה. וְאַתָּה יי' כְּלָא זוּד. אֵל
תִּרְחֹק: לְאַסְתַּלְקָא מִינֵן, לְמַהוּ סְלִיק זְהוּרָא עַלְמָה
מִתְתַּאָּה. דְּהָא פֻד אֶסְתַּלַּק זְהוּרָא עַלְמָה מִתְתַּאָּה,
כְּדִין אֶתְוֹשֶׁף כֹּל זְהוּרָא, וְכָא אֶשְׁתַּכּוּז כֹּלָל בְּעַלְמָא.

6. וְעַל זֶה נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵי יִרְמְיָהוּ.
וְאִף עַל גֵּב שְׁנֵבְנָה לְבִסוּף, לֹא חִזַּר הָאוֹר
לְמִקוּמוֹ כְּמוֹ שְׁצַרִּיד. וְעַל סוּד זֶה שֵׁם הַנְּבִיא
הַהוּא שְׁהִתְנַבֵּא עַל כֶּף – יִרְמְיָהוּ. הָעֵלֶם שֶׁל
הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן, שְׁעָלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְלֹא
חִזַּר לְהֵאִיר לְבִסוּף כְּמוֹ שְׁצַרִּיד. יִרְמְיָהוּ –
הִתְעַלָּה וְלֹא חִזַּר לְמִקוּמוֹ, וְנִחְרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְנִחְשְׁבוּ הַמְּאוֹרוֹת.

6. וְעַל דָּא אֶתְוֹרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא בְּיּוֹמוֹי דְּיִרְמְיָהוּ. וְאִף
עַל גֵּב דְּאֶתְבְּנֵי לְבִתָּר, לֹא אֶהְדָּר זְהוּרָא לְאַתְרֵיהּ
כְּדָקָא יְאוּת. וְעַל רֹזָא דָּא, שְׁמָא דְּהֵהוּא זְבִיאָה
דְּאֶתְבְּנֵי עַל דָּא, יִרְמְיָהוּ. אֶסְתַּלְקוּתָא דְּזְהוּרָא עַלְמָה,
דְּאֶסְתַּלַּק לְעֵילָא לְעֵילָא, וְכָא אֶהְדָּר לְאַנְהָרָא לְבִתָּר
כְּדָקָא יְאוּת. יִרְמְיָהוּ: אֶסְתַּלַּק וְכָא אֶהְדָּר לְאַתְרֵיהּ,
וְאַתְוֹרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא וְאַתְוֹשְׁכוּ זְהוּרִין.

The first word of the portion of Tetzaveh is 'and you..'. This word appears many times in the parashah. It is easily understood that God is addressing Moses in every 'and you' but he doesn't use his name directly.

Most of us know the simple explanation that Moses asked God to 'carry' the sins of people that made the Golden Calf. The condition was that if God doesn't do so, then he must remove Moses's name from the Torah. We should know that the entire Torah has the name of Moses.

Malachi 3:22

”זָכוּרוּ, תּוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדִי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֶרֶב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים”

“Remember the Torah of my servant Moses, the statutes and rules that I commanded him at Horeb for all Israel.”

Zohar Chadash – Shir Hashirim (Not available in the English Zohar)

זוהר הסולם- זוהר חדש ג' שיר השירים פסקה ח

Aramaic

פְּתַח וְאָמַר, (שְׁמוֹת לֵב) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתֶם וְאִם אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָא אֲשֶׁר כְּתִבְתָּ. קָלְלָא דָא עַל תְּנַאי, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מַחִיל לְחוֹבֵיהוֹן בְּגִינֵיהּ דְּמֹשֶׁה, וְאִף עַל פִּי כֵּן אֶתְמַחֵי מִפְּרֻשְׁתָּא מַעֲלִייתָא בְּאוּרִייתָא, בְּפִיקוּדָא דְּעוֹבְדָא
דְּמִשְׁכָּנָא, וְאִיהִי פְּרֻשְׁתָּא וְאַתָּה תְּצוּהּ. דְּהוּא לִיהּ לְמִיכְתַּב שְׁמִיהּ דְּמֹשֶׁה בְּכָל מְלָה וּמְלָה, וּבְכָל פִּיקוּדָא וּפִיקוּדָא דְּתַמָּן,
וְאַתְמַחֵי מְכָל הֵהִיא פְּרֻשְׁתָּא, דְּלֹא אֶדְכַּר תַּמָּן. הוּי קָלְלַת חֲכָם אֶפִּילוּ עַל תְּנַאי, אֶתְקִיָּים

Hebrew

פְּתַח וְאָמַר, (שְׁמוֹת לֵב) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתֶם וְאִם אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָא אֲשֶׁר כְּתִבְתָּ. קָלְלָה זֹאת עַל תְּנַאי, וְהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מַחִיל לְחַטְאֵיהֶם בְּשִׁבִיל מֹשֶׁה, וְאִף עַל פִּי כֵּן נִמְחָה מִפְּרֻשָּׁה מַעֲלָה בְּתוֹרָה, בְּמַצוּהוֹ שֶׁל מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן,
וְהִיא פְּרֻשְׁתָּא וְאַתָּה תְּצוּהָ. שֶׁהִיא לוֹ לְכַתֵּב שְׁמוֹ שֶׁל מֹשֶׁה בְּכָל דָּבָר וְדָבָר, וּבְכָל מִצְוָה וּמַצוּהוֹ שְׁשֵׁם, וְנִמְחָה מְכָל
הַפְּרֻשָּׁה הַהִיא, שְׁלֹא נִזְכַּר שֵׁם. הוּא אוֹמֵר, קָלְלַת חֲכָם אֶפִּילוּ עַל תְּנַאי מִתְקַיְמַת.

The Zohar section above reveals that Moses told God to erase his name from the Torah if he doesn't forgive the Israelites. Yet even though God didn't kill the people, He still removed Moses's name from this parashah and others in the Torah.

In the book “כסא רחמים” (Hebrew book), Rabbi Rachamim Melamed Hakohen, reveals to us the connection between Moses’s condition and the outcome.

Exodus 32:32

”ועתה, אם-תשׂא חטאתם; ואם-אין-מחני נא, מספרך אשר כתבת”

” But will you forgive their sin? If not, please wipe me out of the book you have written.”

The last two words “אשר כתבת” “you have written” imply the names of the portions where Moses is not mentioned by name.

	פרשה	Portion
א	אתם נצבים	Nitzavim
ש	שופטים	Shoftim
ר	ראה	Re'eh
כת	כי תצא	Ki teitze
ב	בראשית (12 Portions)	Genesis
ת	תצוה	Tetzaveh
	עקב	Eikev
	Total of 18 portions 18 numerically חי, 'life'	

The name of the portion of עקב Eikev has the meaning ‘as a result of...’ or ‘following...’. Continued in the next DZ with an explanation of the falling of Moses and why his words came true even though it was conditioned and more.

7. אבל ישעיהו, שומא גרים לפורקנא, ולא הדרא נהורא עלאה ולמקדש, (ישעיהו לאנהרא ההוא נהורא עלאה ולמעבד פורקנא) ולמבני בי מקדשא, וכל טבין וכל נהורין, יהדרון כדבוקדמיתא. ועל דא, שמהן דתרין נביאין אלין, קיימין דא לקבל דא, בגין דשומא גרים, וצרופא דאתון דא בדא, גרמין עובדא, הן לטב והן לביש. ועל רוא דא, צרופא דאתון דשמהן קדישין, וכן אתון בגרבייהו, גרמין לאתוואה רזין עלאין, כגוונא דשומא קדישא, דאתון בגרבייהו, גרמין רזין עלאין קדישין לאתוואה בהו.

7. אבל ישעיהו, שומא גרים לפורקנא, ולא הדרא נהורא עלאה ולמקדש, (ישעיהו לאנהרא ההוא נהורא עלאה ולמעבד פורקנא) ולמבני בי מקדשא, וכל טבין וכל נהורין, יהדרון כדבוקדמיתא. ועל דא, שמהן דתרין נביאין אלין, קיימין דא לקבל דא, בגין דשומא גרים, וצרופא דאתון דא בדא, גרמין עובדא, הן לטב והן לביש. ועל רוא דא, צרופא דאתון דשמהן קדישין, וכן אתון בגרבייהו, גרמין לאתוואה רזין עלאין, כגוונא דשומא קדישא, דאתון בגרבייהו, גרמין רזין עלאין קדישין לאתוואה בהו.

8. רוא קדמאה, יו"ד, נקודה קדמאה (דף ק"פ ע"א) דקיימא על תשע סמכין דסמכין לה. ואינון קיימין לארבע סטרי עלמא. כמה דסופא דמונשבה, נקודה בתראה, קיימא לארבע סטרי עלמא. בר דהאי דכר, ואיהי נוקבא.

8. רוא קדמאה, יו"ד, נקודה קדמאה (דף ק"פ ע"א) דקיימא על תשע סמכין דסמכין לה. ואינון קיימין לארבע סטרי עלמא. כמה דסופא דמונשבה, נקודה בתראה, קיימא לארבע סטרי עלמא. בר דהאי דכר, ואיהי נוקבא.

9. והאי קיימא בלא גופא, וכד קיימא בלבוישא, דאתלבש בהו, איהי קיימא על תשע סמכין, ברוא דאת מ בלא עגולא. ואף על גב דאת ס' איהי בעגולא, וקיימא בעגולא. אבל ברוא דאתון זוקיקן, זו זקודי, טהירין לעילא, אינן ברבועא, דלתתא איהו בעגולא. וזו עומדת בלי גוף, וכאשר עומדת בלבוישם שמתלבשת בהם, היא עומדת על תשעה עמודים, בסוד של האות ס בלי עגול. ואף על גב שאות ס' היא בעגול ועומדת בעגול, אבל בסוד של אותיות החקוקות תוך נקודות של אורות של מעלה, הם ברבוע, ושל מטה הוא בעגול.

The sin of the Golden Calf took a higher level of life from the Torah because it destroyed the state of immortality that was embedded in the first Torah that Moses received on Mount Sinai.

If it wasn't for Moses's intervention we would have lost the entire Tikkun process and the opportunity to achieve immortality again in the future.

To understand the sacrifices of Moses we should know that when he went up to Mount Sinai he received 1000 lights helping him in the special connection with God to receive the Torah.

But when the people made the Golden Calf, God sent Moses 'down'.

Exodus 32:7

“וידבר יהוה, אל-משה: לך-רד-כי שחת עמך, אשר העלית מארץ מצרים”

“And YHVH spoke unto Moses: ‘Go; get down; for your people that you brought up out of the land of Egypt have dealt corruptly”

The impact of the ‘Go Down’ command was that Moses lost 999 lights out of 1000 he received. This is explained with the small letter Alef א in the portion of Vayikra. When God called Moses to the Tabernacle, the Torah shows small Alef to represent the lower state after the sin of the Golden Calf. The name of the letter Alef אלף is 1000 but the numerical value of the letter itself is 1.

We have the opportunity to connect to the 1000 lights of Moses on Shabbat when everything goes back to its roots. It happens when we recite ‘ישמח משה במתנת חלקו’ and ‘מזמור שיר ליום השבת’.

(If you participate in the Shabbat Service just for the Torah reading then you should know that the entire connection is also very important for men and women. Get there early and you'll feel that you received much more from the Torah reading.)

The portion of Tetzaveh is always on the week of the seventh of Adar, the day Moses left the world. This is another aspect of the sacrifice that Moses did for us.

The portion after Tetzaveh is Ki Tisa and is the one where the sin of the Golden Calf is told. Some may ask the question as to why Moses was removed from the earlier parashah. The sages teach us that there is no early and late in the Torah but we want to understand the reason because of the important spiritual rule attached to it.

In the world of Malchut, the ‘end’ of everything already exists in full force at its beginning. Keter is the beginning, the seed and the point of origin for everything. Even though we see the action/manifestation much later we know that there was a thought process that preceded the action or the final result.

The Zohar says (Tikunei Zohar) “ראשון למחשבת ואחרון למעשה” “first is the thought and last is the action”

The sages teach “סוף מעשה במחשבה תחילה” “the end action exists first in the thought”. We recite this on Friday night as part of the Lecha Dodi song.

In the Zohar section from previous DZ, the Zohar teaches us that the curse of the righteous manifests even if it's conditional.

WHY?

When a thought comes to mind and speaks out it immediately forms into a vessel. We may not be righteous as Moses or other great Kabbalists but this spiritual rule applies to all of us.

Our world is affected by everything we connect through the five senses. The strongest impact on our lives is through the use of the mouth.

The Zohar defines humans as 'מדבר', 'one that speaks' because this is where we have the power of life and death (Proverbs 18:21). The Holy Ari teaches us that every word we say creates angels with powers to support or hurt us.

Because of that, Moses's words had to be fulfilled. We also remember that Jacob told Laban that whoever stole his idols, will die. He didn't know that Rachel did it to protect them from Laban. She had to die, but after delivering Benjamin, because he was not part of the curse. It doesn't matter if Laban was negative and wanted to hurt them. The power of Jacob's words had to be manifested.

The Zohar tells us that every verse in Tetzaveh should have had the name of Moses. We see that in God's instruction to him "and you...shall do...". Almost every verse carries such reference to Moses without saying his name. So even if Moses is not mentioned, the work must be done.

There are many lessons in this study but the most applicable is that we need to think through and positively before we start the process of manifestation.

Never speak negative words even if they are true to what is called reality. Always begin with the end in mind and make it positive.

[infobox clickable="no"]This is a long and very important study. It teaches us, spiritual principals, that if we understand and adopt them in our lives they could affect our future.

I invite you all to share thoughts about this study and how to apply these principals in a day to day life. Share your success and failure related to the application of the above.

When commenting you may use alias name to hide your identity. Your email address is never shown and it is used only by the system to send you to follow up comments.

10. האי ברבוע איהי קיימא בשיעורא דתשע נקודין, תלת תלת לכל סטר. ואינון בשיעורא דזווישפנא תמניא נקודין, ואינון תשע. ואלין אינון דקיימין מרזא דבוצינא בריבועא בסמכין תשעה לאת יו"ד, נקודה זורא. אינון תשעה. אינון תמניא ברזא דאת ם ברבועא, כנונא דא:: תלת תלת לכל סטר.

11. ודא איהו רזא : דאת יו"ד נקודה זורא, ואף על גב דאיהי נקודה זורא, דיוקנא דיליה, רישא לעילא, וקוצא לתתא, ושיעורא דיליה תלת נקודין כנונא דא ועל דא אתפשטותא לארבע סטרין, תלת, תלת לכל סטר איהי תשע ואיהי תמניא.

11. וזהו סוד האות יו"ד, נקדה אחת. ואף אף גב שהיא נקדה אחת, הצורה שלה – ראש למעלה, וקוץ למטה. והשעור שלה שלש נקודות כדגמא זו: ועל בן התפשטותה לארבעה צדדים, שלש שלש לכל צד, היא תשע והיא שמונה.

12. ואלו הם העמודים שיוצאים מסוד הנר להיות עמודים לאות יו"ד, ואלו נקראים מרכבה שלה. ולא עומדים בשם, רק בסוד תשע נקודות של התורה.

12. ואלו אינון סמכין דנפקין מרוא דבוצינא, למהוי סמכין לאת יו"ד, ואלו אקרון רתיכא דילה. ולא קיימין בשמא, בר פרוא דתשע נקודין דאורייתא.

13. ובסוד של ספרו של אדם נחלקו אלו התשע שהן שמונה, בצרוף האותיות של השם הקדוש, כדי לצרף אותן וליחד אותן בכל אלו הצורות באשר נוסעות אלו השמונה שהן תשע, מאירות באור של אות ם שתומה ברבוע, ומוציא אורות שמונה (שמונה נראים) נראים ואותיות תשע. ומתחלקות למטה להנהיג את כל המשכן.

13. וברוא דספרא דאדם, אתפלגו אליו תשע האינן תמניא, בצרופא דאתוון דשמא קדישא, לצרפא לון וליזודא לון בכל אינון וינון, פד נטלין אליו תמניא דאינון תשע, נהרין בנהירו דאת ם ברבועא, ואפיק נהורין תמניא, (ס"א תמניא אתחזון) אתויוון ואתוון תשעה. ואתפלגון לתתא לנטלא כל משכנא.

There is an article in Zohar Tetzaveh that talks about walking in the desert and snakes. The Zohar says that God directed us to the desert in order to give us the opportunity to fight the snake and control him. The first sin was with the snake and therefore at the beginning of everything we do the snake always waits for us. In Genesis 4:7 we read “לפתח חטאת רבץ...”, “sin couched at the door”.

Why does the Zohar connect the snake with Tetzaveh?

We learned that Moshe's name does not appear in this Parasha.

G-d instructed Moshe on what he needed to do to prepare Aharon and his sons for the priesthood. He was the first Kohen, the original channel for the Light to the holy tabernacle. The Zohar teaches us that the Light gets to be revealed from the concealed. If you lit a candle on a sunny day, you wouldn't be able to see its light but you could easily see its light in the dark. Moshe had to conceal himself in order to accomplish this important mission without disruption.

In Terumah he prepared the Tabernacle, which is the vessel. Now he prepares the priests to be the channel for the Light. Moshe did not want to risk the involvement of the primordial snake in the process. He did his job with humility. If we read the parashah carefully we realize how much work was required from him to prepare Aharon and his sons for the holy job.

One of the tools to channel the Light was (Exodus 28:30) “אֶת-הָאוּרִים וְתַמִּיּוֹת אֶל-חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט, אֶת-הָאוּרִים” “the Urim and the Thummim” (in simple translation “Lights and Perfections”). These special codes activated the breastplate, “חֹשֶׁן” and gave it the power to be like a “know it all” computer.

The first letter of “אורים” is Alef, “א” and the first letter of “תמים” is Tav, “ת”. The א and ת represent the beginning and end of the Alef-Bet and the full revelation of the light in the world through the Hebrew letters.

The breastplate was called “חֹשֶׁן” and it has the same letters of “נחש”, snake, and has the numerical value of 358 (= Mashiach). The “ח” of Mashiach is the middle letter of the Alef-Bet and together with the Alef and Tav, it makes “אמת”, which is the seal of G-d. In the Torah, the word Mashiach appears only together with the Kohen, (Leviticus 4) “הכהן המשיח”.

The power of the Kohen was to break the hold of “the Snake”, which represents all negativity, falsity and the illusion of this world.

Because of the first sin, we made the snake our partner for life. To avoid his negativity, we need to hide our actions from him, especially at the start of everything.

The Zohar tells us to “crush the snake’s head”. The verb that the Zohar uses is specifically “לכתת-את-ראשו” “to crush”. The root word “כתת” has a numerical value of 820. It has a lot of meanings and the most significant one is that it is the same as “Love thy neighbor as thyself” and “אהבת-חנם” unconditional love+ “שדי”, the holy name that gives us protection. This is the light that takes away the power of the snake and keeps us safe.

14. ואלו הם צרוף של השם הקדוש בסוד של שבעים ושתים אותיות מחקקות שיוצאות מסוד של שלש צורות, ימין ושמאל ואמצע, והכל מסוד של שלש נקודות (ציור למעלה). שעור של אות יו"ד, שהיא לארבע צדדים, והן שמונה נקודות, והם תשע נקודות, והם שתים עשרה נקודות עליונות, שלש שלש לכל צד וצד, ומבאן יודות למטה בשתים עשרה לששה קצוות. וכאשר נחקקות שתים עשרה אלו בשש קצוות, הם שבעים ושתים שמות, סוד השם הקדוש של שבעים ושתים שהם השם הזה הקדוש.

15. והכל הוא עולה ברצון, שסמך המחשבה באלו שסומכים את האות יו"ד, ועל זה האותיות בצרופיהן – שלש שלש בכל צרוף שלו, בשביל לעלות ברצון של האות י' של שלש נקודות, כמו שאמרנו, ועל זה לא עולה בעלית הצרוף אלא מעקר ושרש של סוד של אלו הסומכים שסומכים לאות י', סוד של אות ס ברבוע, תשע נקודות, שמונה נקודות, י"ב נקודות, שבעים ושתים נקודות. נמצא שכל סוד של השם הקדוש נמצא באות י', והכל סוד אחד ועומד בסוד הנה, כמו שאמרנו, לעשות סמך לכל אות ואות. ואלו העמודים הם מרכבה שלהם, של כל אות ואות, כמו שאמרנו.

16. הסוד השני – אות חמישית שעומדת על חמשה עמודים שסומכים אותה, שיוצאים מסוד הנה, באשר נאסף לעלות למעלה מסוד המדה.

14. ואינן צרופה דשמה קדישא, ברוא דשבעין ותריין אתון מוזקקין, דנפקי מרוא דתלת גוונין, ימינא ושמאלא ואמצעיתא. וכלא מרוא דתלת נקודין, שיעורא דאת יו"ד, דאיהי כד' סטריין, ואינן תמניא נקודין, ואינן תשע נקודין, ואינן תריסר נקודין עלאין. ג' לכל סטר וסטר, ומתכא נזותין לתתא בתריסר לשית סטריין. וכד אתוןקקין תריסר אלן בשית סטריין, אינן שבעין ותריין שמהן, רוא דשמה קדישא דשבעין ותריין דאינן שמה דא קדישא.

15. וכלא איהו סליק ברעותא, דסמיכו דמוזשבה באינן סמכין דאת יו"ד, ועל דא אתון בצרופיהו, תלת תלת בכל צרופה דיליה, בגין לסלקא ברעותא דאת י', דתלת נקודין, כמה דאתמר, ועל דא לא אסתליק בסליקו דצרופה, אלא מעקרא ושרשא דרוא דאלן סמכין, דסמכין לאת י' רוא דאת ס' ברבועא, ט' נקודין, תמניא נקודין, תריסר נקודין, שבעין ותריין נקודין. אשתכח, דכל רוא דשמה קדישא, קיימא באת י', וכלא רוא זודא, וקיימא ברוא דבוינא, כמה דאתמר למעבד סמיכו לכל את ואת. ואינן סמכין אינן רתיכא דלהון, דכל את ואת, כמה דאתמר.

16. רוא תמניא, את ה', דקיימא על זמשה סמכין, דסמכין לה, דנפקין מרוא דבוינא, כד אתכנש לאסתלקא לעילא, מרוא (ר"ד ע"א) דמשוואתא.

The Zohar opens with “תצוה ואתה” to help us make a connection between Zeir Anpin “ו” (the upper level) and Malchut “אתה” (our level).

The 8 garments of Kohen Gadol (High Priest, Aaron) and 4 garments of simple Kohen are significant in their work of the Kohen to draw the Light to this world. The total number of garments is 12, which is very significant. The breastplate also has 12 stones. 12 permutations of the יהוה YHVH, 12 tribes, 12 months and 12 signs of the Zodiac. The Tabernacle was initiated on Rosh Chodesh Nissan, which is the first month of the year.

God instructs Moshe to teach Aaron and his sons all that they need to know, serving and drawing the light to remove all negativity and impurities from the Israelites. God also warns the Kohen to strictly follow the rules or he may die. The description of the Kohen’s clothing includes little bells that he should have hanging on his garment while serving in the Holy of holies.

The Kohen’s work was actually for the entire world. He put himself in great risk going into the Holy of Holies during his work of drawing the light to the world. If the High priest had little impurity or didn’t follow the proper procedure he would die right in the Holy of Holies. When he went inside he had to focus his consciousness on the holy action. It had to be in a high and pure spiritual form. Losing focus to the body consciousness would create limitation and if it happened for one split second the high and pure force of the Light would burn him. History tells us that before the destruction of the temples many priests died when they went into the Holy of Holies.

The children of Israel need to be “ממלכת כהנים וגוי קדוש”, “a nation of priests and a holy nation”. Our duty is to be pure and serve as a channel for the whole world. (That is why Israelites are spread all over the world.).

I found a rare location in the Zohar (Terumah #849) where the Zohar differentiates between the tribe of Judah and Israelites. It tells about the greater responsibility of the Jews.

The source of the name Jew, Jewish came from the name of the tribe of יהודה Yehuda (Judah, Judean, Jew, Jewish). The tribes of Judah and Benjamin were the only two tribes left in the Holy Land after the exile of the 10 tribes. Their land was called the land of Judah, יהודה and a person of that tribe was called יהודי (translated to Jew). The Jews have a greater responsibility because they stayed in the land for a longer time and went through the experience of the destruction of both Holy Temples. They should lead the world into the light just like the work of the High Priests.

17. אֵת דָּא הֵיכְלָא קַדִּישָׁא אֶקְרִי, לְגוּ, נְקוּדָה 17. אֹת זוֹ נִקְרְאָת הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ, וּבִתּוּבָה
דְּקַאמְרָן. וְכֵלָא אִיהוּ בְרָא דְקַאמְרָן דָּאֵת מִ בְּרַבּוּעָא. הַנְּקוּדָה שְׁאֲמַרְנוּ. וְהַכֵּל הוּא בְּסוּד שְׁאֲמַרְנוּ

של אותם ברבוע. אבל כאן לא נרשמת, רק אות ה', והמרכבה שלה חמשה עמודים שאמרנו.

אבל הכא לא אתרשים בר את ה', ורתיקא דילה וזמשה סמכין דקאמרן.

18. וכאשר מכה אור הנר באות י', מאירה, ומההפאה ההיא נעשו אותם תשעה עמודים שאמרנו. ומתוך האור שמאיר אות י', נתפשטו השלש נקודות של י'. שתים למעלה, שהן הראש, ואחד למטה, שהוא קוץ הי, כמו זה שאמרנו. באשר התפשטו שתים, נעשו שלש. אחת נעשתה שתים. ונתפשטו ונעשה היכל אחד. זה ההיכל, לאחר שנעשה היכל לנקדה אחת ראשונה, נעשה גנוז ומסתור סוד של אות זו, ועומדת על חמש אחרות.

18. דכד בטש זהירו דבושינא באת י', אתנהיר, ומההוא בטישותא, אתעבירו אינון תשע (פנחס רפ"ג ע"ב, תצא ר"ח ע"א) סמכין דקאמרן. ומוזו זהירו דאתנהר את י', אתפשטו תלת נקודין די'. תרין לעילא, דאינון רישא. וזוד לתתא, דאיהו קועא די', כגוונא דא דקאמרן. כד אתפשטו, תרין, אתעבירו תלת. וזוד אתעביר תרין. ואתפשטו, ואתעביר זוד היכלא. דא היכלא, לבתר דאתעביר היכלא לזוד נקודה קדמאה. (דף ק"פ ע"ב) אתעביר בגניו טמיר רזא דאת דא, וקיימא על זמשי אזורין.

19. ארבע גנוזות הן בנקדה אחת שעומדת בתוך באמצע, והן חמש, והיא אות ה'. כמו שאות ה' שלמטה עומדת על ארבע, והיא נקודה על ארבע ועומדת בתוך האמצע, כמו כן הוא כאן. ומה שעומדת על חמשה עמודים, כך הוא ודאי, לפי שזו הנקדה העליונה היא על שתי בחינות – אחת בעצמה, ואחת בהעלם.

19. ארבעה גניזין אינון, בזוד נקודה דקיימא לזו באמצעיתא, אינון זמשי. ואיהי ה'. כמה דה"א דלתתא, קיימא על ארבע, ואיהי נקודה על ארבע, דקיימא בזו אמצעיתא. אוף הכא נמי האי. ומה דקיימא על ה' סמכין, הכי הוא ודאי, בגין דהאי נקודה עלאה, איהי על תרין גוונין, זוד בלזודוי, וזוד בטמירוי.

Moses was born and died on the day of the seventh of Adar. This year is a leap year and the first month of Adar is the additional one. The Hilulah of Moses will be celebrated on the second Adar but the first month has the same energy in a concealed way. We can make the same connection this month and again in the next month especially when it comes to the soul of Moses.

The Zohar teaches us that the soul of Moses includes all the souls of the Israelites. For that reason, the month of Adar (Pisces) has increased energy that supports us. We can connect to 'luck' and blessings better than any other month of the year. It is relative to the person's Tikkun process.

Moses's name doesn't appear In the parashah of this week and this is another aspect of his death but at the same time, we have greater light. The first verse of the portion reads:

Exodus 27:20

”ואתה תצוה את-בני ישראל, ויקחו אליך שמן זית זך כתיית-למאור: להעלת נר, תמיד”

“And you are to command the Israelis to bring you pure olive oil, extracted by hand, for the light in order to keep the candle burning continuously.”

This candle is the aspect of the soul of Moses. It was lit in the Holy Temple and was never put off.

The seventh of Adar is a good day for praying and connecting to the soul of Moses. Light a candle, meditate, read from the book of Deuteronomy and from the Zohar for a better connection.

20. ובספר דרוזן דזונוף, ה' ודאי קיימא על זומש סמכין דנפקין מגו בוצינא. וכדין אפיק זומש קיימין אוזרנין, ואשתכחז האי ה' ברוא דעשרה. וכד אתפרשת, קיימא ה' דא, על סמכין, ואינון הוו תליסר מכיכין דרוזבי, בזוד דרנא דאתוסף עלייהו.

20. ובספר הסודות של חנוך, אות ה' ודאי עומדת על חמשה עמודים שיוצאים מתוך הנה, ואז מוציא חמשה עמודים אחרים, ונמצאת אות ה' הוא בסוד העשרה. וכאשר נפרדת, עומדת אות ה' הוא על עמודים, ואלו הן י"ג מדות הרחמים בדרגה אחת שנוספת עליהן.

21. ואלין אינון (ק"פ) תריסר דקיימין בשית. ומנין אינון ארבעין ותריין. ומנין שבועין ותריין הוו, אבל (קל"ב) נזותין לתתא. והכא אתפרשו שבילין לכל סטר, דאינון תלתין ותריין, אשתאר ארבעין. ותריין אוזרנין ימינא ושמאלא, הא ארבעין ותריין, אלין בי"ב אתוון עלאין, דאינון אתוון רברבן דאורייתא.

21. ואלו הם י"ב שנמצאים בשש. לפעמים הם ארבעים ושתים, לפעמים שבועים ושתים הן, אבל יורדות למטה. וכאן נפרדים שבילים לכל צד, והם שלשים ושתים, נשאר ארבעים. ושתים אוננים זמין ושמאל – הרי ארבעים ושתים. אלו ארבעים ושתים אותיות עליונות, שהן אותיות גדולות של התורה.

22. בגין (הקדמה ג' ע"ב) דאית אתוון רברבן, ואית אתוון זעירין. אתוון רברבין אינון לעילא, אתוון זעירין לתתא. וכלא לתתא כגוונא דלעילא. בגין דאית שבוהן קדישין עלאין, דקיימין ברעו דרוזא ולבא בלא מלוכלא כלל. ואית שבוהן קדישין תתאין, דקיימין במלוכלא, ובמישיכו דמוזשבה ורעו עלייהו.

22. לפי שיש אותיות גדולות, ויש אותיות קטנות. אותיות גדולות הן למעלה, אותיות קטנות למטה, והכל למטה כדגמת למעלה. לפי שיש שמות קדושים עליונים שקימים ברצון הרוח והלב ובלי דבור כלל.

The world was created with ten sayings of “and God said: ...”. This represents the ten sefirot system that governs the world. The name of God ‘אלהים’ appears 32 times in the process of Creation. It represents the 32 paths of light that came from Chokmah (wisdom) to Binah, for the process of Creation.

The Torah begins with the letter ב Bet, numerically 2 and ends with ל Lamed, numerically 30. Together it's 32 to reveal to testify and reveal that the 32 paths are in the Torah. There were 320 pure lights in the initial phase of creation but 288 fell into the Klipot to provide us work to earn the light. We need to correct and elevate those lights to the pure system, earning personal merits and supporting the global correction. The last 32 or the 320 lights, which is the tenth part, will be corrected when Mashiach comes to remove the spirit of negativity from the earth forever and install a new Torah of immortality.

The number 42 (10+32) represents the force of Creation. They are concealed in the first 42 letters of the Torah. It is known to us as the 42 letters of the Ana B'Koach prayer.

" בְּרֵאשִׁית, בְּרָא אֱלֹהִים, אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ, הִתְהַלְּחָה וְיָב " " אֲבוֹתֵינוּ קָרְעוּנוּ נִגְדֵיכֵם בְּטַרְצֵנוּ וְזָקְבֵנוּעַ יִגְלֹפוּךְ שְׂקוּצֵית "

In the Torah, we find 16 special letters. 10 are written larger and 6 are written smaller than the regular size of the Torah letters.

The large 10 are at the level of Binah and the six are at the level of Malchut. They reveal different lights from the Torah text.

בְּנֵרוֹגֵי עֵד־לֵה הַכְּקֵאמִי

The Zohar revealed that there are supernal holy names in Binah that can be drawn down with pure consciousness and without any spoken words.

Few names on this level are:

יְהוָה יְהוָה

אב"ג ית"ן
קרע שט"ן
נגד יכ"ש
בטר צת"ג
זק"ב טנ"ע
יגל פוק
שק"ו צ"ת

והו	ילי	סיט	עלם	מוהש	ללה	אכא	כהת
הזי	אלד	לאו	ההע	יזל	מבה	הרי	הקם
לאו	כלי	ליו	פהל	נלך	י"י	מלה	זוהו
נתה	האא	ירת	שאה	ר"י	אום	לכב	ושר
יוזו	להוז	כוק	מנד	אני	זעם	רהע	י"ז
ההה	מיכ	וול	ילה	סאל	ערי	עשל	מיה
והו	דני	הוזש	עמם	ננא	נית	מבה	פוי
נמם	י"ל	הרוז	מוצר	ובוב	יהה	ענו	מוזי
דמם	מנק	איע	זובו	ראה	יבמו	היי	מום

Source: <https://DailyZohar.com>

There are holy names on the lower level of Malchut that are drawn with desire, consciousness and spoken words together.

For example:

These are verses from the Torah that are good for protection wherever we go.

3 x וַיַּעֲקֹב הָאֵלֶּךָ לְדַרְכּוֹ וַיַּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְאֲכֵי אֱלֹהִים:
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מִזִּנְהָ אֱלֹהִים זֶה
 וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מוֹנֵזִים:
 3 x לִישׁוּעָתָהּ, קוֹיֵתִי יְהוָה:
 3 x הַיְהִה אֲנֹכִי שְׁלוֹן מִלְאָךְ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרָךְ בְּדַרְךָ
 וּלְהַבְיֵאךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכִּינֹתִי:
<http://DailyZohar.com>

The audio below is the reading of Torah verses for protection above.

The six words below begin many blessings that help us connect to the action that comes after the blessing. They draw light from above to Malchut.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם...

Baruch attah Adonai eloheinu melech ha'olam ...

The 42 letters of the Ana B'Koach (above) are for visual connection. The recite the seven lines (below) to reveal the energy of the 42 letters by concealing them in words.

אֲנִי בְּכֹחַ הַדְּלֵת יְמִינָה לַתִּיר צְרוּרָה
 קָבֵל רֵזת עֲמֵךְ שִׁבְנוּ טַהֲרֵנוּ גִּוְרָא
 גָּא לְבוֹר דִּי וְרֵשִׁי לְוִוְדָךְ כְּכַבֵּת שְׁמֵרָם
 בְּרַכְּם טַהֲרֵם רַחֲמֵי אֲדִקְתָּךְ אֶתְמִיד לְמַלְכֵם
 וְאֶסֶן קָדוֹשׁ בְּרוּב טַוְבָּךְ גְּהַל עֲדִתָּךְ
 לְחִיד לְאֵה לְעֵמֶךְ פְּנֵה אֲזַכְרֵי קָדְשִׁתָּךְ
 שִׁוְעֵתֵנוּ קָבֵל וְשִׁמְעֵ צַעֲקֵתֵנוּ יוֹדֵעַ אֶתְעֲלוּמוֹת
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתֵנוּ לְעוֹלָם וָעֵד

<http://Ana42.com>

Many holy names are concealed in the Zohar text. When we scan, listen and read the Zohar with positive desires and consciousness we make the best connection to the higher levels of light.

23. ואית שְׂמֵהָן אֲזֹרָגִין לְתַתָּא, דְּאִינֹן בְּהֵהוּא סְטָרָא אֲזֹרָא, דְּאִיהוּ מִסְטָרָא דְּמִסְאָבָא, וְאֵלִין לָא קַיִימִין, אֲלָא בְּרַעוּ דְּעוּבָדָא לְתַתָּא, לְסַלְקָא רַעוּ דְּהֵהוּא עוּבָדָא דְּלְתַתָּא לְגַבִּיהַ. בְּגִין דְּאִיהוּ סְטָרָא אֲזֹרָא לָאו אִיהוּ, אֲלָא בְּעוּבָדִין דְּהֵאֵי עֲלָמָא, לְאִסְתַּאבָא בְּהוּן. כְּזוּזָא דְּבַלְעָם, וְאִינֹן בְּנֵי קָדָם, וְכָל אִינֹן דְּבִתְעַסְקֵי בְּהֵהוּא סְטָרָא אֲזֹרָא.

23. ויש שמות קדושים תחתונים שעומדים בדבור ובהמשכת המחשבה והרצון עליהם. ויש שמות אחרים למטה, שהם מהצד ההוא האחר, שהוא מהצד הטמא, ואלה לא קיימים אלא ברצון של מעשה למטה, להעלות רצון של המעשה ההוא שלמטה אליו. לפי שהצד ההוא האחר אינו, אלא במעשים של זה העולם להטמא בהם, כמו בלעם ואותם בני קדם, וכל אותם שמתעסקים באותו הצד האחר.

24. וְאֵלִין, לָא קַיִימִי בְּאַתְוֹן רְשִׁימִין בִּין כ"ב דְּאֹרִייתָא, בַּר תְּרִין, וְאֵלִין זו"ו וק', וְסַמְכִין לִין בְּסַמִּיכוּ (בראשית ב' ע"א) אַתְוֹן דְּשִׁקְרָא. אֲבָל אֵלִין אִינֹן אֲשֶׁתְּמוּדְעָאן לְגַבִּיהַ יִתִּיר. וְעַל דָּא בְּתַהֲלָה לְדוּד, בְּכַלְהוּ כְּתִיב ו' בְּכָל אֵת וְאֵת, בַּר מֵאֵלִין תְּרִין, דְּלָא כְּתִיב ו', דְּהָא ו' שְׂמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ.

24. ואלה לא קיימי באתוון רשימין בין כ"ב דאורייתא, בר תרין, ואלין זו"ו וק', וסמכין לין בסמיכו (בראשית ב' ע"א) אתוון דשקרא. אבל אלין אינן אשתמודעאן לגבייהו יתיר. ועל דא בתהלה לדוד, בכלהו כתיב ו' בכל את ואת, בר מאלין תרין, דלא כתיב ו', דהא ו' שמא דקודשא בריך הוא איהו.

There are names on the level of Malchut that come from the impure system. That energy can be drawn only with desire and impure action in the physical world.

Balaam and the other magicians of the other side used impure actions in this world to draw their energy to inflict chaos and death onto others.

The other side (Sitra Achara) avoids the central column and the letter ם Vav, which represents the central column, and also part of the name of YHVH. The Hebrew letters don't benefit the other side except for the letters ן and ק. The letter ק is extended below the base of all letters and the letter ן (חֵת חת), as Rabbi Ashlag explains, is connected to the nation of Heth (Hittites) that sold Abraham the Cave of the Machpelah.

The words for Curse קללה and Klipah קליפה begin with the letter ק. The words for sin חטא and lack חסר begin with ן.

Pure consciousness, thoughts, and pure desires can draw positive light even without a physical action in this world. Negative thoughts without actions won't bring negativity or judgment on a person.

Praying and meditating for others draw light into our lives. Walking on the street and blessing all people on your path is a great positive spiritual action. With honest heart and pure consciousness, you can draw great light into your life.

If one has negative or even evil thoughts about harming others, he won't be 'judged' unless he follows his impure thoughts with actions. Saying negative words is like a physical action because there's a transfer of negative energy to other people and it may trigger something negative in them.

It is better to stop the negative thoughts before they grow in our minds because if we let them grow they may drive us into undesirable actions.

25. ובשביל זה אלו הארבעים ושתים אותיות שהעולם הזה נברא בהן, נמצא שאות ה' העליונה הזאת להעלות לתשעים ושתים. תשעים הם חוץ משתי אוננים ימין ושמאל. וסוד זה (וסימנך) – (בראשית יז) ואם שרה הבת תשעים שנה תלד. אבל הוא בחשבון תשעים ושתים. וכאשר נוספת דרגה של סוד הברית, שהוא רקיע שמיני, ועומד לשמונה ימים, הרי מאה. ואלה ודאי מאה ברכות בכל יום שצריכה כנסת ישראל להתקשט בהן. והכל בסוד אות ה'.

25. ובגין כך אינון ארבעין ותרין אתוון, דעלמא דא אתברי בהו, אשתכוז האי ה' עלאה, לסלקא לתשעין ותרין, תשעין הוו, בר תרין אודגין ימינא ושמאלא. ורוא דא (ס"א וסימנך) (בראשית י"ז) ואם שרה הבת תשעים שנה תלד. אבל איהו בוזשפנא תשעין ותרין, וכד אתוסף דרנא דרנא דברית, דאיהו רקיעא תמינא. וקיימא לתמינא יומין, הא מאה. ואלין ודאי מאה ברכאן בכל יומא דאצטריכא כנסת ישראל לאתעטרא בהו. וכלא ברנא דה'.

26. אות ה' זו היא ציור שלה בשתי אותיות נ', סוד של מאה, והם חמשה עמודים ומרכבות היוצאים מתוך הנה, והם חמשה אחרים שיוצאים ממנה. ועל זה ציורה כמו זה: ו-ן. שתי נונין, ונקדה שעומדת באמצע. ועל זה אות ו' עומדת ביניהן תמיד, כמו זה נון, לפי שבאן הוא מקומה להתקשט, ואף על גב שסודות אחרים הם בסוד אות ה', אבל זה הוא בסודות ספרו של חנוך, וכך הוא באמת.

26. האי ה', איהי דיוקנא דילה בתרין נונין, רנא דמאה, ואינון זומש סמכין רתיכין, דנפקי מגו בוצינא, ואינון זומש אזורגין דנפקין מינה. ועל דא דיוקנא כנונא דא ון, תרין נונין, ונקודה דקיימא באמצעייתא. ועל דא ו' קיימא ביניהו תדיר, כנונא דא (רל"ה ע"ב) נון, בגין דהכא איהו אתריה לאתעטרא, ואף על גב דרזין אזורגין אינון ברנא דה', אבל דא איהו ברזין דספרא דחנוך, והכי הוא ודאי.

27. וכאשר נתקנת באלו החמשים לבדם, היא נקדה אחת שעומדת בסוד האות נ', כמו זה נ' – נון. ונקדה אחת באמצע שהיא שולטת עליהם, והכל בסוד אחד. אשרי הם שיודעים דרכי התורה ללכת בדרךים אמתיות. אשריהם בעולם הזה, ואשריהם בעולם הבא.

27. וכד אתתקנא באינון זומשין בלזודדיהו, איהו נקודה ודא דקיימא ברנא דנ', כנונא דא (ה') נון. וזוד נקודה באמצעייתא דאיהי שלטא עליהו, וכלא רנא ודא. ופאין אינון דידעי ארוזוי דאורייתא, למיהר בארוזוי קשוט. ופאין אינון בהאי עלמא, ופאין אינון בעלמא דאתי.

Genesis 17:17

“וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל-פָּנָיו, וַיִּצְחַק; וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ, הֲלֵכֵן מֵאָה-שָׁנָה יוֹלֵד, וְאִם-שָׂרָה, הִבְתּוֹ-תִשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד?”
 “Then Abraham fell on his face and laughed, and said in his heart, “Will a child be born to a man one hundred years old? And will Sarah, who is ninety years old, bear a child?”

The 42 letters that the world was created with (the Ana B’Koach) were revealed through the level of Binah, which is represented by the letter ה H of the YHVH name. ה is numerically 5 but since it is on the level of Binah, the Zohar considers it as 50 and together with the 42 letters we have 92.

The Zohar reveals that Sarah was the aspect of the upper Mother, Binah. When we add the two channels that the light of Binah spread out to the lower level we come to the number 92. With the aspect of Yessod that is the eighth level (counting from above) and the aspect of the circumcision on the eighth day that corrects the level of Yessod. Together we have the number 100 that represents completion.

This process reveals the pregnancy process and its length. The word for pregnancy in Hebrew is הריון and it reveals the secrets of the process as the Zohar teaches us.

ה this letter is for Binah that brings out the Creative force of the 42 letters.

ריו is numerically 216 that is the number of letters in the 72 names. This is the force that manifests the creative force of the 42 in the lower levels.

ן – The final letter is numerically 50, for the five Sefirot of the vessel that are held together by Yessod, which is also called כל, ‘all’ numerically 50.

The light comes down through the 9 Sefirot before manifesting a new creation in Malchut. That is the aspect of the nine-month of pregnancy. The numerical value of the word הריון itself is 271 that is also the number of days in complete pregnancy.

28. רִוָּא תְּלִיתָאָה אֶת ו', הָאִי אֶת דְּיוֹקְנָא דְרִוָּא דְאָדָם, כְּמַה דְּאֶתְמַר. וְהָא אֹקִימָנָא, דְּהָאִי אֶת, קְיָימָא עַל י"ב רְתִיכִין. וְכַד בּוֹתְפָרְשָׁאן, אֵינֻן כ"ד רְתִיכִין, דְּכֻלִּיכֻן בְּהָאִי אֶת פְּשִׁיטוֹ דְּיוֹקְנָא דְּבַר נְשִׁי, לְקַבֵּל דְּרוּעִין וַיִּרְכִּין וְגוֹפָא (דף קפ"א ע"א) שְׁיִיפִין דְּלֵהוֹן כ"ד אֵינֻן דְּהָרוּעִין, וַיִּרְכִּין, וְגוֹפָא, הָא אֶתְמַר, אֲבָל כְּלֵהוּ סְתִיבִין בְּגוֹפָא, וְגוֹפָא קְיָימָא בְּכֻלֵּהוּ כ"ד, וְכֻלֵּהוּ רְתִיכִין כְּלִיכֻן בֵּיהּ בְּגוֹפָא, וּבְגִין דְּכֻלִּיכֻן כְּלֵהוּ בֵּיהּ, קְיָימָא, ו' פְּשִׁיטוֹ זָדָּר.

28. סוד שלישי – אות ו'. אות זו ציור של סוד אדם, כמו שבארנו. והרי בארנו שאות זו עומדת על י"ב מרכבות, וכאשר נפרדות, הן ארבע ועשרים מרכבות שכלולות באות הזו, התפשטות דמות של אדם, כנגד זרועות וירכיים וגוף, איברים שלהם ארבעה ועשרים הם של זרועות וירכיים וגוף, הרי למדנו, אבל כלם סתומים בגוף, והגוף עומד בכל הארבעה ועשרים, וכל המרכבות כלולות בגוף זה, ומשום שכלולות כלן בו, עומדת ו' בהתפשטות אחת.

29. גוף אחד כלול בארבע ועשרים מרובות, ואלה הן: הראש בשש, הגוף בשמונה עשרה. ואף על גב שכל המרובות הן ("") ("") שתיים עשרה לכל צד – בכל עומד הגוף. אבל עשרים וארבע הן שש של הראש, שהם איברים להעלות לראש. שמונה עשרה חליות שמעמידות את הראש, ועמידת הגוף עליהן.

30. וכלם הם התפשטות אחת בראש ובגוף, ואלו הששים כלם כולל אותם שהוא סוד של שש. ועל זה שעור של האות ו' – הראש שעורו בשש נקודות ממש, הגוף בשמונה עשרה. בעין זה כל אלו הסודות מתפרשים, לכלל אותם בגוף, לפי שהדעות והירכים כלם בהעלם, ועל זה כלם נכללים בסוד האות ו' וציור שלה.

One of the secrets of the letter ׀ Vav is related to the shape of a man. Vav is the letter of Zeir Anpin. The name of God that is related to this level is יוד-הא-ואו-הא, with a numerical value of 45 that is the same for אדם, 'man'.

The six sides of Zeir Anpin, as we studied previously, have 12 borders that reveal light. Six times twelve equals 72. When we divide the 72 into the three aspects of the Tree we get 24 channels for each.

Rabbi Ashlag explains that the six sefirot of Zeir Anpin form the shape of a man. Chesed and Gevurah are the two arms. Netzach and Hod are the two legs. The body is Tiferet and Yessod.

The 72 channels in the body divided into three. 24 in the arms, 24 in the legs and 24 in the body.

Because the man, Zeir Anpin, is one unit, than from that aspect the three lines merged into one of 24 channels. The head has 6 channels and is held up by the body. The body has 18 channels, as the number of links of the Cervical and Thoracic vertebrae (upper spine).

Note: When a man immerses into the Mikvah it would be good to bend the head down and close to the knees similar to the fetal position, arching the spine so the 18 links are moved. Then the body and head should be straightened up slowly as the head comes out of the water.

This action creates an aspect of rebirth and revitalizes the body with spiritual energy. Where there is no Mikvah, this can be done in a large pool or any natural body of water that is big enough for this action.

31. ובאשר שלמות של אות זו נראית, אז כל הצדדים הרעים נסתמים, ונפרדים מהלבנה ולא מכסים, לפי שהיא בוקעת כל חלונות של הרקיעים ומאירה לה, ולא יכול

29. גופא זוד כליל בכ"ד רתיכין, ואלין אינן: רישא בשית. גופא ב"ז, ואף על גב דכל רתיכין אינן (נ"א י'') (נ"א י"ח) י"ב לכל סטר, בכלא קיימא גופא. אבל עשרים וארבע אינן שית דרישא, דאינן שייפין לאעלאה רישא. תבני סרי זולין דקיימא רישא, וסמכא גופא עליהו.

30. וכלהו פשיטו זוד, ברישא וגופא, ואינן שיהיין כלהו כליל לון, דאיהו רזא דשית. ועל דא שיעורא דאת ו', רישא שיעורא בשית נקודין ממש, גופא בתבני סרי. כנונא דא כל אלין רזין מתפרשין, לאכללא לון בגופא, בגין דדרועין וירכין כלהו בגניזו, ועל דא כללא אתכליל ברזא דאת ו' ודיוקנא דילה.

31. וכד שלמו דאת דא אתנזו, כדן כל סטרין בישין אסתתמו, ואתפרשין מסיהרא, ולא אתנזפין, בגין דאיהו מבקע כל משקופין דרקיעין, ואנהיר לה, ולא יכלא מהטרנא לאבאשא כלל. וכד האי אסתלקה,

המקטרג להרע בלל. וכאשר זה מסתלק, אז עולה ומסטינ ומפתה, ויכול לקטרג על כל בני העולם, לפי שהוא מלך זקן וכסיל, והרי בארנו.

בדין סליק ואסטי ומפתי, ויכיל לקטרגא על כל בני עולמא, בגין דאיהו מלך זקן וכסיל, והא אוקיבנא.

32. אות ו' היא אור שמאיר ללבנה, ואף על גב שאורות רבים נכללים בו, אור שמאיר לשכינה הוא אחד פשוט למלאת אותה. והוא סוד האלף, רשום בכל אלו הסודות. וכאשר מאיר לשכינה, בסוד אות ו' מאיר לה.

32. ו' איהו גהורא דגהיר לסיהרא, ואף על גב דגהירין סגיאין אתכלילין ביה, גהורא דגהיר לסיהרא איהו זוד פשיטו למליא לה. ואיהו רזא דאלף, רשימו בכל אינון רזין. וכד גהיר לסיהרא ברזא דו' גהיר לה.

33. ובספרו של אדם הראשון, בצעיר האותיות אות ו' נקדה אחת למעלה, וחמש נקודות שלמטה, וכן שעור שלה בעין זה – ו', וכל נקדה עומדת בסוד עשר, לפי שאין לה נקדה שלא נשלמת לעשר, שכל נקדה יש בה תשעה עמודים מרובות, והנקדה ההיא משלימה לעשר. נקדה ימנית תשעה עמודים, ומרובות יש לה, והיא עשרה. וכן לשמאל, וכן לכל הצדדים. ועל זה כל נקודות אלו, כל אחת ואחת בלילה מעשר, היא ומרובותיה. וכלם כלולים בהתפשטות ההיא של האות ו', ועל פני הכל הוא בצעיר בסוד האות ו'.

33. ובספרא דאדם קדמאה, בדייקנין דאתנון, ו' זוד נקודה לעילא, וזומש נקודין דלתתא, וכן שיעורא דילה כגוונא דא, ו' וכל נקודה קיימא ברזא דעשר, בגין דלית לה נקודה דלא אשלים לעשר, דכל נקודה אית ביה תשע סמכין רתיכין, וההיא נקודה אשלים לעשר. נקודה דימינא תשע סמכין רתיכין לה, ואיהי עשרה. וכן לשמאלא. וכן לכל סטרין. ועל דא, כלהו נקודין אינון כל זוד וזוד ככלא דעשר, איהי ורתיכוי. וכלהו כלין בההוא פשיטו דאת ו', בגין כה כלא איהו בדייקנא ברזא דאת ו'.

The letter Vav of the YHVH name represents the central column and the light that comes to Malchut. Vav is Zeir Anpin that is like the Sun that brings the light to the Moon, which is the aspect of Malchut.

Because this light can shine its light without dependency on other elements, negativity can not influence judgment until this light is concealed. That is why the negative side is stronger at night.

(The sun produces the light/energy from itself. The moon needs the light of the sun to share before it can be revealed. The dark side of the moon doesn't have light of its own or even the ability to share because it has nothing and therefore it is dark.)

Our sharing work is like producing pure light, like the sun. While we are continuously engaged with sharing, negativity can not have a hold on us. When we stop sharing, we make an opening for negativity to come. This is why it is important to share from all our God-given gifts, small or big. It would be better to give every week a portion of our monthly giving than giving it all once a month. Frequent

giving and sharing give us a better connection on Shabbat that reveals new energy in the world. Keeping the flow of light of sharing pushes away negativity from our lives.

The Zohar reveals that in the book of Adam the letter ו Vav has the form of one dot at the top and five dots below. The top dot represents the Y י of the YHVH name and the five dots below it represent the upper ה H of the name.

That means that the Vav ו includes in it the upper two letters י Y and ה H.

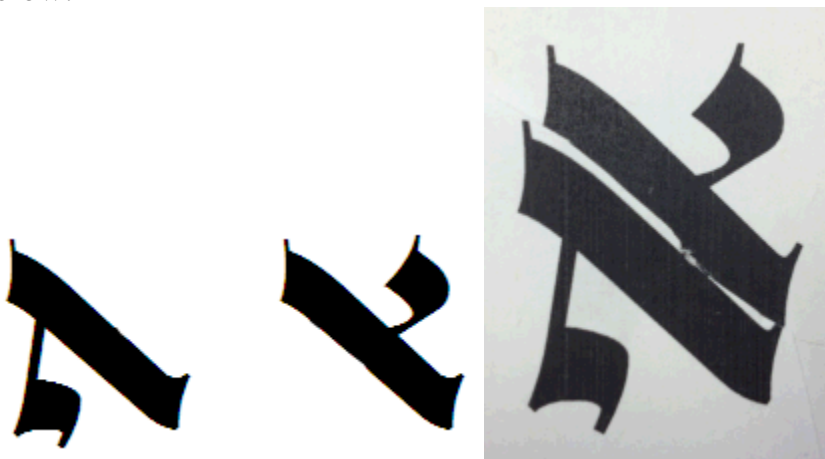
The Vav serves as a bridge between the upper and lower world as it is revealed in the letter א Alef.

The upper Yod and Vav in the middle are the upper world and the Vav and the lower Yod are for the lower world.

Yod is numerically 10 so the Alef is Yod + Vav + Yod = 26.

When the Vav is split for the two worlds we have Yod + Vav + Vav + Yod = 32.

The force of the Alef is revealed in the mouth through the 32 teeth, 16 above and 16 below.

34. וּכְאֶשֶׁר נִכְנַס הַשֵּׁמֶשׁ בְּלִבְנָה, (הַלְבְּנָה) יוֹצֵאת מֵאוֹת ו' הַזֶּה הַתְּפִשְׁטוֹת אַחַת סוּד הַבְּרִית, כְּעֵין אוֹת ג', וְזֶהוּ לְהִכְנֵס בְּנִקְבָּה. וּכְאֶשֶׁר נִכְלַל הַכֹּל בְּהַתְּפִשְׁטוֹת זֶה שֶׁל אוֹת ו', אִז עוֹמֵד לְשִׁמְשׁ בְּנִקְבָּה. וְסוּד זֶה שְׁכֵתוֹב, וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ אֶת אֶהְרֵן אַחִיד. אֶת – לְכֹלל הַזְרוּעוֹת בְּגוּף. וְאֶת בְּנֵי אֹתוֹ – אֵלֶּה כָּל אֱלוֹ הַמְּרַכְבוֹת וְעוֹמְדִים שְׁלוֹ. זְרוּעַ שְׁמַאל אֲצֵלוֹ, שְׁכֵתוֹב (בַּמְדַּבֵּר ג) קַח אֶת הַלְוִיִּם, שְׁתַּמְצֵא אוֹת ו' שְׁכֵתוֹב הַכֹּל בְּהַתְּפִשְׁטוֹת אַחַת לְהִיּוֹת אֶחָד.

34. וְכַד עֵינֵי שְׁמֵשׁ בְּסִיְהָרָא, (סִיְהָרָא) נִפְקָ מֵהַאי ו' זוּד פְּשִׁיטוֹ רִזָּא דְּבְרִית, כְּעוֹנָא דָּא ג', וְדָא אִיהוּ לְאַעְלָא בְּנִקְבָּא. וְכַד אֶתְכֹלִיל כֻּלָּא בְּהַאי פְּשִׁיטוֹ דָּאֵת ו', כְּדִין קִיּוּמָא לְשִׁמְשׁ בְּנִקְבָּא. וְרִזָּא דָּא דְכֵתִיב, וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַיךְ אֶת אֶהְרֵן אֲזוּיָה, לְאַתְכֹלִילָא (וּלְךָ רַמ"ג ע"ב, קצ"א ע"ב) דְרוּעָא בְּגוּפָא, וְאֶת בְּנֵי אֹתוֹ, אֵלֶיךָ כָּל אֵינֵן רְתִיכִין וְסַמְכִין דִּילֵיהּ. דְרוּעָא שְׁמַאלָא לְגַבֵּיהּ, דְכֵתִיב, (בַּמְדַּבֵּר ג) קִחוּ אֶת הַלְוִיִּם, לְאַשְׁתַּכְּזוּ ו' דְכֹלִיל כֻּלָּא. בְּזוּד פְּשִׁיטוֹ, לְמַהוּ זוּד.

35. ועל דא אשתכחו יזוודא בְּהַאי, יְמִינָא וּשְׂמָאלָא וְאַמְצָעִיתָא, כִּלְאִי אִיהוּ זִוּד. וְעַל דָּא אֲתַעְבִּיד זִוּד פְּשִׁיטוּ, וְאַקְרִי אֲזוּד, וְלֹא תִשְׁכַּחוּ בְּרַ פְּשִׁיטוּ זִוּד בְּלִזְזוּדוּי, וְדָא הוּא זִוּד.

35. ועל זה נמצא היחוד בזה, ימין ושמאל ואמצעייתא, כלאי איהו זוד. ועל דא אתעביד זוד פשיטו, ואקרי אזוד, ולא תשכחו בר פשיטו זוד בלזודוי, ודא הוא זוד.

36. ה' בְּתִרְאָה, אֲתַעְבִּיד זִוּד גִּוּפָא, בְּהַאי נְקוּדָה דְאַמְצָעִיתָא. וְאֵעִיל בְּהַאי, וְאַשְׁתַּכּוּז ו' בֵּין ב' נְקוּדִין, זִוּד לְעִילָא, וְזוּד לְתַתָּא. וְכַדִּין, אֲתַאזְזִיד עֲלֵמָא, בְּעֲלָמָא תַתָּא, וְאִיהוּ זִוּד. וְאַקְיַמְנָא. אֲתָא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקוּ יְדוּי. בְּכַה רַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקוּ יְדוּי. וְיִתְבַּנְיֵשׁ שְׂמַיָּא וְיִתְזַוְּשֵׁה עֲלָמָא.

36. אות ה' אחרונה נעשית גוף אחד בזה הנקדה האמצעיית. ונכנסת בה אות ו', ונמצאת אות ו' בין שתי נקודות, אחת למעלה ואחת למטה. ואז מתאחד העולם העליון בעולם התחתון, והוא אחד. ובארנה. בא רבי אלעזר ורבי אבא ונשקו ידיו. בכה רבי אבא ואמר, אוי לעולם באשר יאסף השמש ויחשך העולם.

The sun, which is the aspect of Zeir Anpin and the letter ם Vav, spreads out to the moon, which is the aspect of Malchut, for unification. The power to extend comes from the right and left columns that are included in the Vav that is the central column. The spread-out is through Yessod which is like a tool for the unification that channels the Light to Malchut.

The human body is one unit in the shape of the letter Vav but in it, we see the right and left that make it one.

In the head, we see the right and left brain, two eyes, two ears and two nostrils of the one nose. The tongue is the aspect of Yessod and the lips of the mouth are Malchut. Together they deliver, manifest, and express the will of the upper levels.

The body with two hands, and two legs; the penis is the aspect of Yessod, and its head is Malchut of Yessod.

On the path of the central column of the body, we have the middle brain and the very important pineal gland that helps us with our spiritual connections. The mid-brain stretches down through the spinal cord that gives balance to the entire body.

The heart, between the two lungs, maintains the soul in the body and keeps it alive.

The penis manifests the energy of the entire body from the brain and heart through the spine to bring the energy of life to Malchut.

This study is just a tip of the iceberg of what we can learn from the body.

In Job 19:26 we read “from my flesh I see God” and that teaches us that we can learn about the spiritual system of the Tree of Life from the way the body is formed.

37. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יִרְכִּין לְתַתָּא, בְּרָזָא דְאֵת ו', מִנָּא לָן דְאֲתַפְּלִילוּ בְּהַאי אֲתָ. אָמַר לִיה, דְכַתִּיב, (מִלֹּאכִי ג) זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי, וְלֹא פָתִיב נְבִיאִי, לְאַתְזַוְּזָא דְכִלְאִי אֲתַפְּלִיל בְּרָזָא דְו', וְאֵת ו' אֶקְרִי זִוּד, וְאִיהוּ זִוּד בְּלִזְזוּדְהָא, וּפְשִׁיטוּ זִוּד וְהָא אֲתַמַּר.

37. אמר רבי אלעזר, ירכין לתתא, ברזא דאת ו', מנא לן דאתפלילו ביהאי את. אמר ליה, דכתיב, (מלאכי ג) זכרו תורת משה עבדי, ולא פתיב נביאי, לאתזוזא דכלאי אתפליל ברזא דו', ואת ו' אקרי זוד, ואיהו זוד בלזודהא, ופשיטו זוד והא אתמר.

38. (שמות כח) וְאֲתָהּ הִקְרַב אֵלֶיךָ וְגו'. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, לֹא שְׂמַיָּא מִשְׁתָּה (נ"א שמשא) (נ"א דאיהו

38. (שמות כח) ואתה הקרב אליך וגו'. אמר רבי שמעון, לא שמיא משתה (נ"א שמשא) (נ"א דאיהו

שמש) בלבנה עד שנכלל בכל הצדדים בסוד אות ו', כמו שבארנו. בא וראה מה כתוב, מתוך בני ישראל לכהנו לי. לכהן לי לא נאמר, אלא לכהנו לי, לשמוש שלו, לשמוש של אות זו, לשמוש שלו ודאי. זו אות ה', להעלות ולשמש ו' בה', להיות הכל אחד. אשריהם ישראל שנכנסו ויצאו ויודעים בסוד הדרכים של התורה ללכת בדרך אמת.

שמש) בלבנה עד דאתכליל בכל סטרין ברוך הו', כמה דאוקימנא. תא וזוי, מה כתיב, מתוך בני ישראל לכהנו לי. לכהן לי לא כתוב, אלא לכהנו לי, לשמוש דיכיה, לשמוש דאת דא, לשמוש דיכיה ודאי. לי דא את ה', לאעלא ולשמש ו' בה', למהוי כלא זוד. זכאין אינון ישראל, (דף קפ"א ע"ב) דעאלו ונפקו, וידעי ברוך דארוזוי דאורייתא, למהך בארוז קשוי.

The Hebrew letter Vav ם looks like a vertical line, connecting upper and lower. When used in Hebrew at the beginning of a word it means 'and', connecting the previous word to the one that follows.

God elevated Moses to the level of Da'at, using him as a connector from the upper three Sefirot to the lower seven, which is the six sefirot of Zeir Anpin and Malchut. Moses is the aspect of the sun, Zeir Anpin that receives its energy from Binah. The Zohar teaches us that Moses didn't have unification with the moon that is the aspect of Malchut until he was included from the Right and Left columns that form the letter Vav, which can be used by him to channel the Light to Malchut.

Exodus 28:1

ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו, מתוך בני ישראל-לכהנו-לי: אהרן-נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר, "בני אהרן"

"Then bring near to you Aaron your brother, and his sons with him, from among the people of Israel, to serve me as priests—Aaron and Aaron's sons, Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar."

Moses was a Levitte, which is the Left column and his brother, Aaron, was transformed to be a priest, which is the Right column. God put them together so Moses could bring down Light from above to Malchut.

As we learn here and from this Zohar and many others, the Light can come down to Malchut only with the unification of Zeir Anpin and Malchut. Before each prayer, we say a small paragraph that helps to set our consciousness to make unification of upper and lower.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד ק"י בוא"ו ק"י ביחודא לשם יהוה) בשם כל ישראל. הנה אנחנו באים ל— . לתקן את שרשה במקום עליון, לעשות נחת רוח ליוצרנו :לעשות רצון בוראנו. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו

Transliteration:

"leshem yichud kudesha berich hu ushechintteih, bidchilu urechimu, urechimu udechilu, leyachada shem yvd ke"y beva"v ke"y beyichuda shelim (Adonai) beshem kal yisra'el. hinneh anachnu ba'im . letakken et shareshah bemakom elyvn, la'asvt nachat ruach leyvtzrenu vela'asvt retzvn bvr'enu. vihi n'am adnay elheinu aleinu. uma'aseh yadeinu kvnenah aleinu. uma'aseh yadeinu kvnenehu"

"for the sake of unifying the Holy One Blessed be He (Zer Anpin) and his Shechinah (Malchut), with awe and love unifying YH יה and VH וה, incomplete unification and in the name of all Israel. I come to make the precept of...". Then we describe the action that will follow.

This meditation helps us transform the action/prayer to the spiritual connection that draws Light.

There's a special 'L'shem Yichud' before the washing of the hands and 'Hamotzi', Then we have another L'shem Yichud after the meal and before the blessing of the food, 'Birkat Hamazon'. I strongly suggest reading or scanning it even if you are singing it with a large group. This spiritual technology helps in maximizing the Light that we draw to the world.

The world is hungry for Light that will help remove the chaos that spreads everywhere. Do your best for yourself, your family, your community, and the world.

We may not be like Moses that has the channel to bring Mashiach to the world but we can definitely become a small or big representation of the letter Vav in the world.

For those who don't know prayers use the big Vav that is the Zohar. Use the consciousness behind the "L'shem Yichud" and read/scan Zohar. The ultimate connection for the unification of the entire Tree of Life is "Elijah Opened". Use it daily with the consciousness that everything you do is for the sake of unification upper and lower and you are on the good side of the Tree.

Listen to it here: <https://soundcloud.com/dailyzohar/patach-eliyahu-fast-1>

<https://dailyzohar.com/the-secrets-of-pathach-eliyahu-elijah-opened/>

<https://dailyzohar.com/subscribe-to-daily-zohar/elijah-opened/>

39. מתוך בני ישראל. למה מתוך בני ישראל? אלא הכל לא נקרא להיות אחד כמו שצריך, אלא מתוך בני ישראל. שהרי בני ישראל קימים למטה, לפתח דרכים ולהאיר שבילים ולהדליק נרות, ולקרב הכל ממטה למעלה להיות הכל אחד, ומפני כך כתיב (דברים ד) ואתם הדבקים ביה' וגו'.

40. אמר רבי שמעון, הכל הוא קרוב למי שידע ליחד היחוד ולעבד לאדונו, שהרי בזמן שנמצא קרבן כמו שצריך, אז מתקרב הכל באחד, (הדרגות בלן באחת) והארת הפנים נמצאת בעולם בבית המקדש, ונכנע ונסתר הצד האחר, ושולט הצד של הקדשה באור ושמחה. וכאשר הקרבן לא נמצא כמו שצריך, או שהיחוד לא היה כמו שצריך, אז הפנים עצובות, ואור לא נמצא, ומתבססה הלבנה, ושולט הצד האחר בעולם (שלא נחרב בית המקדש אלא מפני וכו'), מפני שאין מי שידע ליחד השם הקדוש כמו שצריך.

39. מתוך בני ישראל אמאי מתוך בני ישראל. אלא כלל לא אתקרי למהוי זוד כדקא יאות, אלא מתוך בני ישראל. דהא בני ישראל קיימי לתתא, לאתפתוזא ארוזין, ולאנהרא שבילין, ולאדלקא בוצינין, ולקרבא כלל מתתא לעילא, למהוי כלל זוד, ובגיני כך כתיב (דברים ד) ואתם הדבקים ביה' וגו'.

40. ואתה הקרב אליך וגו' אמר רבי שמעון, כלל איהו קריבה, למאן דיידע ליוזרא יוזרא, ולמפלז למאריה, דהא בזמנא דאשתכוז קרבנא כדקא יאות, כדן אתקורב כלל כוזרא, (נ"א דרגין כלו כחד) ונהירו דאנפין, אשתכוז, בעלמא בבי מקדשא, ואתכפיא ואתכפיא סטרא אזורא, ושלט סטרא דקדושיא בנהירו וזידו. וכד קרבנא לא אשתכוז כדקא יאות, או יוזרא לא הוי כדקא יאות, כדן אנפין עציבו. ונהירו לא אשתכוז, ואתכפיא סיהרא, ושלטא סטרא אזורא בעלמא, (נ"א דלא אתחריב בי מקדשא אלא בגין וכו') בגין דלא אית מאן דיידע ליוזרא שמה קדישא, כדקא יאות.

The Israelites received the secrets of the Torah and know how to follow the path of truth, which is the central column and uniting of the ו V and the ה H of the YHVH name.

Exodus 28:1

“ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו, מתוך בני ישראל-לכהנו-לי: אהרן-נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר, בני אהרן”

“Then bring near to you Aaron your brother, and his sons with him, from among the people of Israel, to serve me as priests—Aaron and Aaron’s sons, Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar.”

Aaron was selected to be the High Priest as the Right column to serve YHVH and connect the Light from above to below.

The spiritual gifts given to us from GOD help us make the best connection to YHVH. That is why the Torah tells us that if we follow its laws we connect to life in this world and the world to come.

Deuteronomy 4:4

“ואתם, הדבקים, ביהוה, אלהיכם-חיים כלכם”

“But you who held fast to the LORD your God are alive today, every one of you.”

The word ‘היום’, ‘today’ refers to present and future. The Torah is life and with the Zohar, we connect to it and draw life into our lives.

41. אמר רבי שמעון, (פ' בא ל"ד ע"א) קודשא בריך הוא לא נסי לאיוב, ולא אתה עמיה בנסיונא, בנסיונא דשאר צדיקיא, דהא לא כתיב ביה והאלהים נסה את איוב, כמיה דכתיב באברהם (בראשית כב) והאלהים נסה את אברהם. דאיהו בידיה אקריב לבריה יוידאי לגביה. ואיוב לא יהיב ליה ולא מסר ליה כלום. ולא אתמר ליה, אבל אתמסר בידא דמקטרגא, בדינא דקודשא בריך הוא. דאיהו אתער ליה הוא מקטרגא לגביה, מה דאיהו לא בעא. דהא בכל זמנא אתה ההוא מקטרגא לאתערא על בני נשא, והכא קודשא בריך הוא אתער לגביה, דכתיב, (איוב א) השמת לבך על עבדי איוב. אבל רזא עמיקא איהו.

41. אמר רבי שמעון, הקדוש ברוך הוא לא נסה את איוב ולא בא עמו בנסיון בנסיון של שאר הצדיקים, שהרי לא כתוב בו והאלהים נסה את איוב, כמו שכתוב באברהם (בראשית כב) והאלהים נסה את אברהם. שהוא בידיו הקריב את בנו יחידו אליו. ואיוב לא נתן לו ולא מסר לו כלום, ולא נאמר לו. אבל נמסר ביד המקטרג בדין של הקדוש ברוך הוא. שהוא עורר את המקטרג עליו מה שהוא לא רצה. שהרי בכל זמן בא המקטרג ההוא לעורר על בני אדם, וכאן הקדוש ברוך הוא עורר אותו עליו, שכתוב (איוב א) השמת לבך על עבדי איוב. אבל סוד עמק הוא.

The Zohar discusses the difference in the ways Tzadikim are tested.

In the following verse, we read that God, ELHYM, initiates a test with specific details, telling Abraham to take his son to Mount Moriah where he will put him on an altar for sacrifice.

Genesis 22:1

“ויהי, אחר הדברים האלה, ויהוה נסה את-אברהם; ויאמר אליו, אברהם ויאמר הנני”

“After these things God tested Abraham and said to him, “Abraham!” And he said, “Here I am.”

In the next verse, we see that YHVH suggests to Satan to deal with Job. God doesn't give details but lets Satan freedom to do as he sees fit for the process. The only condition was that Satan could not take Job's life.

Job 1:8

“וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן, הֲשָׁמַתְתָּ לְבָדָד עַל-עַבְדֵי אֵיּוֹב: כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּאֶרֶץ, אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יִרְא אֱלֹהִים וְסָר מִרָע.”

“And YHVH said to Satan, ‘Have you considered my servant Job, that there is none like him on the earth, a blameless and upright man, who fears God and turns away from evil?’”

There are two paths to correction. One path is when the process is guided from the higher levels. Every test and work put on those who follow the righteous path is to support them in the process of elevating themselves to a higher level.

The other path is when Satan is given the freedom to judge and execute judgments on us. The process is usually difficult and comes with different kinds of pain. In most cases, we must go through the painful path before we are cleansed to a level that helps us receive greater challenges from God and accept the hardship with appreciation to the process.

Righteous people have personal guidance from above and all the challenges they receive help them reach higher levels.

Satan was created to serve God, and even if we see terrible things happening to us or to others by Satan we should always remember that there is only one force in control of this world and it is YHVH. All the horrors of the evil world around us happen in the physical level of Malchut. Everything is temporary and part of the global correction.

When we see the expression of evil, we need to look for a correction and that is never done by raising greater evil to subdued the smaller one.

The Zohar says that a little light pushes away a lot of darkness. It is correct for our own lives and for the world in general.

Light up your candle with the study of Zohar and help others do the same. On the death anniversary of Tzadikim, we light candles to connect, ask and receive their support. The Unity Zohar is another great tool to keep the Light of the Zohar lit all over the world.

42. פִּתּוּז וְאָמַר (בראשית ד) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים
 מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְּזוּהָ לֵינִי. וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים, רָזָא אִיהוּ,
 מִקֵּץ יָמִים, וְלֹא מִקֵּץ יָמִין. וְקָרִיב לְקֵץ יָמִין,
 וְהָא אֻקְיָמְנָא, דְּכַתִּיב, (דניאל
 יב) וְאִתְּהָ לָךְ לְקֵץ. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדִנְיָאֵל
 42. פִּתַח וְאָמַר, (בראשית ד) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים
 וַיְבֵא קֶזֶן מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְּחָה לֵהּ. וַיְהִי מִקֵּץ
 יָמִים, סוּד הוּא. מִקֵּץ יָמִים וְלֹא מִקֵּץ יָמִין.
 דְּחָה לְקֵץ הַיָּמִין, וְקָרִיב לְקֵץ הַיָּמִים. וְכָבֵד
 פְּרָשְׁנוּ, שְׁכַתוּב (דניאל יב) וְאִתְּהָ לָךְ לְקֵץ.
 אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדִנְיָאֵל, וְאִתְּהָ לָךְ

ואתה כף לקץ. אמר ליה, לאן קץ, לקץ הימים או לקץ הימין, עד האמר ליה לקץ הימין.

43. ועל דא דווייל דוד, דכתיב, (תהלים לט) הודיעני יי קצי. או לקץ הימים, או לקץ הימין. והכא מה פתיב, ויהי מקץ ימים ולא מקץ ימין. ובגני כף לא אתקבל קרבניה דהא מסטרא אזורא הוה כלא.

43. ועל זה פחד דוד, שפתיב (תהלים לט) הודיעני ה' קצי. או לקץ הימים, או לקץ הימין. וכאן מה פתיב? ויהי מקץ ימים, ולא מקץ ימין. ומפני כן לא התקבל קרבנו, שהרי מהצד האחר היה הכל.

The Zohar teaches us the difference between ‘End of Days’ and ‘End of the Right’. In Hebrew ‘days’ is ‘ימים’, numerically 100 and ‘right’ is ‘ימין’, numerically 110. The ‘end of days’ connects to the other side like the end of Malchut, which is the tenth and the lower level.

The ‘End of the Right’ is the column that connects us to the upper three sefirot and the revelation of Chassadim in the world.

Genesis 4:3

“ויהי, מקץ ימים; ויבא קין מפרי האדמה, מנחה-ליהוה.”

“So it came about in the end of days that Cain brought an offering to YHVH of the fruit of the ground.”

Cain brought an offering to YHVH from the lower level of Malchut, the ground and as we read later, God didn’t respect it.

The prophet Daniel received a prophecy about the end of time and he didn’t understand what type of ‘end’ will be until he was told that the end will be of the ‘Right’. ‘Right’ is the last word of the last verse of the book of Daniel.

Daniel 12:13

“ואתה, לך לקץ; ותנוח ותעמד לגרלה, לקץ הימין”

“and you, go to the end; and rest and rise for your allotted portion, for the end of the right.”

Psalms 39:5

“הודיעני יהוה, קצי-ומדת ימי מה-היא; אדעה, מה-קדל אני”

“O YHVH, make me know my end and what is the measure of my days; let me know how fleeting (also means end of existence. Z.) I am!”

Days are also aspects of the seven sefirot of Chessed to Malchut. King David, who is the aspect of Malchut, was born to die immediately but Adam gave him 70 years of his life. King David prayed to God to let him know what type of end will he have. He asked to know if he revealed enough Light to merit the ‘end’ that is of the ‘Right’ and not the ‘end’ of no existence ‘קדל’.

King David knew the gift of life that he received from Adam and knew that only with the Light he can have existence, in his life on earth and in the world to come.

When he asked “what is the measure of my days” he wanted to know if he built a complete vessel for the seven sefirot, giving him the Light and merits to rise at the ‘End of the Right’. (Read more about this verse from King David in Zohar Vayechi #500)

Every one of us should ask himself every day if he worked enough of his Tikkun and has the merits for a proper ‘end’. Will he reach the end of his physical days knowing that he filled his ‘days’ with Light and now is going to ‘rest’ until the time he rises to the ‘Right’.

44. תָּא זֹוּי מִהַ כְּתִיב, (בראשית ד) וְהֵבֵל הֵבִיא גַם הוּא. מֵאֵי גַם הוּא. לְאִסְגָּאָה כִּלְאָ דָּא בְּדָא. קָרְבָּנָא כִּלְאָ וְעִקְרָא דִּילִיָּה הוּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיֵהִיב זְוּלְקִיָּה לְסִטְרָא אֲוֹרָא, כְּמַה דְּאֵת אֲבִיר וּמְזוּלְבִיָּהוּ. וְקִי, עִקְרָא עֲבָד מִקֵּץ יָמִים, וְיֵהֵב זְוּלְקָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא אֲתֵדְוּא אִיהוּ וְקָרְבָּנֵיהּ.

44. בא וראה מה כתוב, (בראשית ד) והבל הביא גם הוא. מאי גם הוא. לאסגאה כלא דא בדא. קרבנא כלא ועקרא דיליה הוא לקודשא בריך הוא, ויהיב זולקיה לסטרא אורא, כמה דאת אביר ומזולביהו. וקי, עקרא עבד מקץ ימים, ויהב זולקא לקודשא בריך הוא, ועל דא אתדווא איהו וקרבניהו.

45. בְּאִיב מִהַ כְּתִיב, (איוב א) וְהִלְכוּ בְּנֵי וְעָשׂוּ מִשְׁתָּהּ וְגו'. וְכִתִּיב וְיֵהִי כִי הִקִּיפוּ יָמֵי הַמִּשְׁתָּה. וְכִתִּיב וְשָׁלוּ וְקָרְאוּ לְשִׁלְשֵׁת אוֹיּוֹתֵיהֶם לְאֶכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת עִמָּהֶם, דְּדָא אִיהוּ עִקְרָא לְסִטְרָא אֲוֹרָא. וְלִבְתַּר אֲקָרִיב עוֹלוֹת, וְעוֹלָה אִיהוּ דְּכַר, וְכֵּן נִקְבָּא, וְסִלְקָא לְעִילָא, וְקָרְבָּנָא כֵּן קָרִיב לְאֶכְלָלָא לִיָּה כְּדָקָא יָאוֹת.

45. באיב מה כתוב? (איוב א) והלכו בני ועשו משתה וגו'. וכתוב ויהי כי הקיפו ימי המשתה. וכתוב ושלחו וקראו לשלשת אחיהם לאכל ולשתות עמהם. שזהו העקר לצד האחר. ואחר כך הקריב עולות, ועולה הוא זכר, ולא נקבה, ועולה למעלה, והקרבן לא הקריב לכלל אותו כמו שצריך.

Genesis 4:4

”והבל הביא גם-הוא מבכורות צאנו, ומחלבהן; וישע יהוה, אל-הבל ואל-מנחתו.”

“and Abel also brought of the firstborn of his flock and of their fat portions. And YHVH had regard for Abel and his offering”

The Zohar explains that ‘and Abel also’, means that Abel’s offering to YHVH was mostly to the side of holiness and also small part for the other side. Cain brought offerings that were mostly to the other side and little of it to the holy side. That is why Cain’s offerings were rejected and Abel’s was accepted.

All material things of this world include forces of the other side because for its existence every matter needs desire for the self alone.

Every action we do in this world is the aspect of bringing an offering to YHVH because we need to elevate sparks of Light from food, work, relationship, and everything else around us.

Abel made efforts to select from the firstborn and picked the best parts of his portions. That means that he had a consciousness of elevating his offering. He didn’t just pick something from what he had like Cain (Genesis 4:3) ‘Cain brought from the fruit of the ground’.

In previous lessons (<https://dailyzohar.com/daily-zohar-2050/>), we studied the importance of spiritual connections with proper consciousness, making unification of upper and lower to draw Light.

When you give your tithe, pause and meditate that you do it from the heart, appreciating the gifts of sustenance you receive from above. Dedicate your giving to reveal more Light in your life and the world. With that consciousness, the blessings will come sooner or later as God promises (Malachi 3:10).

Everything we study in the Zohar is about how to make a better connection and draw more Light into our lives for correction, purification, and for the world.

The word Kabbalah, that means ‘receiving’, also comes from the root word ‘קבל’, ‘parallel’. On the lower level, we have the corporeal world of Malchut, dark and without light. Parallel to it is the spiritual world with the life force that sustains our world. With the knowledge and tools of Kabbalah, as the Zohar teaches us, we connect and receive the upper Light.

46. ובא ראה, אם היה נותן חלק לבלם, המקטרג לא היה יכול לו לבסוף. ואם תאמר, מדוע הרע לו הקדוש ברוך הוא? אלא, מפני שגרם לבסות האור ולהעלימו, והוא לא הקריב קרבן אחר לזון בו אחרים, אלא עולה, שעולה למעלה, ועל זה כתוב, ככה יעשה איוב כל הימים. שאלו הצד האחר היה נזון בחלקו, היה עובר מעל המקדש ומסתלק ממנו, וצד הקדשה היה עולה למעלה למעלה.

46. ותא זוזי, אלמלא זזולקא יהב לכלא, מקטרנא לא יכיל ליה לבתר, ואי תימא אמאי אבאיש ליה קודשא בריה הוא. אלא, בגין דגרים לכסיא נהורא ולאתזופיא, ואיהו לא קריב קרבנא אורא, לאתזנא ביה אזורנין, אלא עולה, דסלקא לעילא, ועל דא כתיב, ככה יעשה איוב כל הימים, דאלמלא סטרא אורא אתזנת בזולקא, אתעבר מעל מקדשא ואסתלק מניה, וסטרא דקדושה הוה סליק לעילא לעילא.

47. אבל הוא לא רצה שיהנו אחרים מקרבנו, והסיר עצמו ממנו. מנין לנו שכתוב (איוב א) וסר מרע. ועל זה הקריב תמיד עולה, שהרי עולה לא נהנה ממנה הצד האחר לעולם. ומפני כן, כל מה שנטל לבסוף, ממנו נטל. ועל זה איוב גרם לבסות בערלה על ברית הקיום, שלא היה מסתלק ממנו. ומפני כן הקדוש ברוך הוא עורר את המקטרג ההוא, שכתוב השמת לבך על עבדי איוב.

47. אבל איהו לא בעא דאתהני אורא מקרבניה, ואעדי גרמיה מניה. מנא לן. דכתיב, (איוב א) וסר מרע. ועל דא קריב תדיר עולה, דהא עולה לא אתהני מניה סטרא אורא לעלמין. ובגין כן, כל מה דנטיל לבתר, מדידיה נטיל. ועל דא איוב גרים לזופיא ערלה על ברית קימא, דלא הוה אעדי מניה. ובגין כן קודשא בריה הוא אתער לההוא מקטרנא, דכתיב השמת לבך על עבדי איוב.

Job 1:5

‘ויהי כי הקיפו ימי המשטה וישלח איוב ויקדשם, והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם—כי אמר איוב, אולי חטאו’ בני וברכו אלהים בלבבם: ככה יעשה איוב, כל-הימים

“And when the days of the feast had run their course, Job would send and consecrate them, and he would rise early in the morning and offer burnt offerings according to the number of them all. Job said, “It may be that my children have sinned, and cursed God in their hearts.” Thus Job did continually.”

Job was protective of his children and kept bringing offerings that removed any negativity from their actions. Job never shared his offerings with the other side but he received protection from above. The Zohar reveals that if Job were to share his offering with the other side Satan wouldn't have been able to use any power on him.

The Zohar wants to teach us that the other side is an integral part of our existence. Our connection to the physical/material aspects of life is feeding the other side. If our connection is totally pure then we are starving the other side that waits for a weak moment to attack us and take everything we owe him plus interest. If we don't elevate the material connection then the other side takes the best out of us and our energy is drained.

When we work, eat, produce, earn money from this world we should have the consciousness to be with the Light and at the same time enjoy it on the lower level to satisfy the other side with small and controlled portions.

If we did something and failed to have the consciousness of the Light, we shouldn't feel as we lost to the other side but say to yourself that this time you gave him a big portion and not the next. It's the game of life and we need to keep it in balance. Without desires for the self, we can't have desires for the Light and without the Light, we can not have long term success in the fight against the other side.

Read also DZ 2025

<https://dailyzohar.com/daily-zohar-2025/>

48. בא וראה, באשר רצה הקדוש ברוך הוא להתאחד בהם בישראל במצרים, לא עמדה להם השעה, מפני שהערלה מכסה האור עד זמן שהמקטרג ההוא היה לוקח את שלו מאיוב, ועל זה צוה לו הקדוש ברוך הוא לאכל את אותו פסח בחפזו, עד שהצד האחר ההוא התעסק בו באיוב, וצוה להעביר ערלה מהם, ואז התאחד הקדוש ברוך הוא בישראל, והצד האחר נפרד מן הקדושה, והתעסק בו באיוב ולקח משלו, ואז (שמות יב) פסח הוא לה, ודאי. שעד כאן לא היה פסח לה. אשרי אלה שיודעים ומיחדים יחוד קונם כמו שצריך.

48. תא זוזי, כד בעא (דף קפ"ב ע"א) קודשא בריך הוא לאתאזודא בהו בישראל במצרים, לא קיימא שעתיא. בגין דערלה זופיא זהורא, עד זמנא דההוא מקטרנא הוה נטיל דיכיה מאיוב, ועל דא פקיד ליה קודשא בריך הוא למיכליה ליהוא פסוז בבחילו, עד דההוא סטרא אזורא אשתדל ביה באיוב, ופקיד לאתעברא ערלה מעייהו, וכדין אתאזוד קודשא בריך הוא בישראל, וההוא סטרא אזורא אתפרש מן קדשא, ואשתדל ביה באיוב, ונטיל מדיכיה. וכדין (שמות יב) פסוז הוא ליי ודאי. דעד השעתא לא הוה פסוז ליי. זכאין איזון דידעי ומיזודי זוזודא דמאריהון כדקא יאות.

49. בתוב (שם לד) אלהי מסכה לא תעשה לך, וכתוב אחריו את חג המצות תשמר. מה (עושה) זה אצל זה? אלא כף פרשוה, מי שאוכל חמץ בפסח (באלו עובד בוכבים ומגלות לעבד להם, שכן הסוד כף הוא – שחמץ בפסח) כמי שעובד לכוכבים ומגלות הוא.

49. כתיב (שמות לה) אלהי מסכה לא תעשה לך, וכתוב בתרייה את זוג המצות תשמר. (מאי עביד) מאי האי לנבי האי. אלא הכי אוקמוה, מאן דאכיל זומין בפסוז (כאילו עביד כוכבים ומזלות למפלח לגרמיה, דהא רזא הכי הוא דחמץ בפסח) כמאן דפלוז לכוכבים ומגלות איהו.

When the Holy One Blessed Be He wanted to have unification with the Israelites in Egypt. It wasn't the proper time because as the Zohar describes, "The foreskin covers the light". The presence of the negative side as the Klipa (shell) blocked the Light of Chokmah that was needed to have a direct connection between God and his people. The unification was needed to separate them from the control of Egypt and to take them out to freedom. God sent the minister of the other side, Satan, to be busy with testing Job's faith.

He rushed the Israelites out before Satan finish his deal with Job and come for them. Exodus 12:11

"וְכָה, תֹאכְלוּ אֹתוֹ—מִתְנִיכֵם חֲגָרִים, נַעֲלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם; וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפָזוֹן, פָּסַח הוּא לַיהוָה"
 "Now you shall eat it in this manner: with your loins girded, your sandals on your feet, and your staff in your hand; and you shall eat it in haste— it is Passover for YHVH."

The lamb was the aspect of the Egyptians God. The Israelites ordered to sacrifice a lamb and eat it after it was roasted over a fire to burn any negative aspect of desire from it.

The Matzah was also a tool to disconnect from the desire for the self that could've attracted the negative side and blocked the great light God revealed when they left Egypt.

50. בֵּא וּרְאֵה, בְּאֲשֶׁר יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, יֵצְאוּ מִרְשׁוֹת שְׁלֵהֶם, מִרְשׁוֹת אַחֲרֵת, מִהֲרְשׁוֹת הַהֵיאָ שֶׁנִּקְרָאת חֲמִין, לֶחֶם רָע. וְעַל זֶה נִקְרָאִים כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת כֶּף, וְזֶהוּ סוּד שֶׁל יֵצֵר הָרָע, עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁנִּקְרָאת גַּם כֶּף – שְׂאוֹר. וְזֶהוּ יֵצֵר הָרָע, שֶׁכֶּף הוּא יֵצֵר הָרָע בְּבֶן אָדָם כְּשֶׂאוֹר שֶׁבַעסָה, שֶׁנִּבְנָס בְּמַעְיוֹ שֶׁל אָדָם מְעַט מְעַט, וְלִבְסוּף מִתְרַבֵּה בּוֹ עַד שֶׁכֶּל הַגּוֹף מְעַרְבֵּ בּוֹ. וְזֶהוּ כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וְעַל זֶה כְּתוּב, (תהלים פא) לֹא יִהְיֶה כֶּף אֶל זֶר. אֵל זֶר וּדְאִי.

50. תָּא זִוְי, כִּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם נִפְקוּ מִרְשׁוֹ דְלֵהוֹן, מִרְשׁוֹ אֲזוּרָא, מִהֵהוּא רְשׁוֹ דְאִקְרִי זִוְיָן, נִהְמָא בִישׂא. וְעַל דָּא אִקְרִי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת הָכִי, וְדָא אִיהוּ רָזָא דְיֵצֵר הָרָע, פּוֹלְזוֹנָא נּוֹכְרָאָה, דְאִקְרִי אוּף הָכִי שְׂאוֹר. וְדָא אִיהוּ יֵצֵר הָרָע, דְהָכִי אִיהוּ יֵצֵר הָרָע בְּבֶר זֵשׁ, כּוֹזְמִיר בְּעִיסָה, עָאֵל בְּמַעְיוֹ דְכֶר זֵשׁ זְעִיר זְעִיר, וּלְבַתֵּר אֶסְגִי בֵיה, עַד דְכָל גּוּפָא אֲתַעְרַב בְּהִדְרִיה. וְדָא אִיהוּ כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים פא) לֹא יִהְיֶה כֶּף אֶל זֶר. אֵל זֶר וּדְאִי.

51. אֵת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֵר. רַבִּי יְהוּדָה פִּתַח, (ישעיה ב) חֲדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ כִי בְמָה נִחְשָׁב הוּא. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ, אֲבָל מָה זֶה חֲדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם? וְכִי מִזְהִיר לוֹ לְאָדָם לְהִמָּנַע מִשְׂאֵר בְּנֵי אָדָם אֲפֵלוּ הֵם גַּם בֶּן מִמֶּנּוּ יִמְצְאוּ בְנֵי אָדָם שְׁלֵא יִתְקַרְבוּ אֵלָיו בְּאֵלּוֹ לְעוֹלָמִים? אֵלָּא זֶה פִּרְשׁוּהוּ בְּמִי שֶׁמִּשְׁכִּים לְפִתַח חִבְרוֹ לְהִבְיֵא לוֹ שְׁלוֹם.

51. אֵת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֵר, רַבִּי יְהוּדָה פִּתְחוּ, (ישעיה ב) חֲדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ כִי בְמָה נִחְשָׁב הוּא. הָאִי קָרָא אוּקְמוּיָה. אֲבָל מָה זֶה חֲדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם, וְכִי אֲזַהֵר לִיה לְבַר זֵשׁ לְאֲתַמְנַע מִשְׂאֵר בְּנֵי זֵשׂא. אוּף אֵינּוֹן נְבִי לְנִבְיָה, יִשְׁתַּכּוּזוֹן בְּנֵי זֵשׂא דְכָל יִקְרְבוּן אֵלָיו בְּאֵלָיו לְעוֹלָמִין. אֲכָלָּא הָא אוּקְמוּיָה בְּמֵאן דְאֲשִׁכִּים לְפִתְחוּ דְחִוְבְּרִיה לְמִיָּהֵב לִיה שְׁלָם.

Exodus 23:15

את-חג המצות, תשמר-שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב, פי-בו יצאת ממצרים; ולא- "יראו פני, ריקם

“You shall observe the Feast of Unleavened Bread; for seven days you are to eat unleavened bread, as I commanded you, at the appointed time in the month Aviv, for in it you came out of Egypt. And none shall appear before Me empty-handed”

We are commanded to keep the holiday of the Matzos (unleavened bread, Passover). The Zohar explains that those who eat Chametz (leavened bread) is like a person who follows idol worshipping.

God took out the Israelites from Egypt, releasing them from the control of the other-side, which took control over them using their desire for the self alone. There were millions of Israelites in Egypt that adopted the Egyptians ways and didn't want to leave Egypt. The sages tell us that these millions of Israelites died during the plague of darkness and buried immediately without the knowledge of the Egyptians.

The desire for the self alone is the aspect of death. Following the Light is freedom and life.

The Zohar explains that when the evil side invades the person's consciousness through a negative opening like the desire for the self alone, it grows inside the person, weakening his positive side until assuming full control.

The protection from losing to the negative side comes from a daily connection to the Zohar that blocks the evil from invading our thoughts and actions.

52. ואנחנו בארנו אותו בפסוק אחר, שפתוב (משלי כז) מברך רעהו בקול גדול בבקר השמים קללה תחשב לו. ואף על פי שהכל טוב, אבל מה זה חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו? כאן צוה הקדוש ברוך הוא לאדם ומזהיר אותו להשמר מאלו בני אדם שנטו דרכם מדרך טוב לדרך רע, ומטמאים נפשם בטמאה ההיא האחרת.

53. שהרי, בשברא הקדוש ברוך הוא לאדם, עשה אותו בדמות עליונה, ונפח בו רוח (נשמה) קדושה, שכלולה בשלש, כמו שפרשנו, שיש בו נפש רוח ונשמה, ועליון מהכל היא הנשמה, שהיא כח עליון לדעת ולשמר צווי הקדוש ברוך הוא. ואם הנשמה ההיא הקדושה מעלה אותה בעבודה אחרת, זה הוא שמטמא אותה, ויוצא מעבודת קונו. מפני ששלשה כחות אלו, כלם אחד, נפש רוח ונשמה משתתפים באחד, והיו אחד, והכל כדגמת הסוד העליון. (ועל זה נאמר שם יג) הולך את חכמים וגו'.

Proverbs 21:14

“מברך רעהו, בקול גדול—בבקר השמים: קללה, תחשב לו”

“He that blessed his friend with a loud voice, rising early in the morning, it will be counted a curse to him”

52. ואנא אוקימנא ליה בקרא אזורא, דכתיב, (משלי כז) מברך רעהו בקול (רכ"ו ע"ב) גדול בבקר השמים קללה תחשב לו. ואף על גב דכלא שפיר. אבל מאי זודלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו. הכא פקיד קודשא בריך הוא לבר נשי, ואזהיר ליה לאסתמרא מאינון בני נשא, דסטו ארוזיהו מארוז טב לארוז ביש, ובסאבי נפשייהו בההוא מסאבו אזורא.

53. דהא כד ברא קודשא בריך הוא לבר נשי, עבד ליה בדיוקנא עלאה, ונפוז ביה רוזא (נ"א נשמתא) קדישא, דכליל בתלת כמות דאוקימנא, דאית ביה נפש רוז ונשמה, ועילא מכלא נשמה, דאיהי זילא עלאה למנדע, ולמטר פקודוי הקודשא בריך הוא. ואי ההיא נשמתא קדישא אעיל לה בפולוונא אזורא, האי איהו מסאיב לה, ונפיק מפולוונא דמאריה. בגין דתלת זילין אלין, כלהו זוד, נפש רוז ונשמה משתתפי כוונא, והו זוד, וכלא כוונא דרזא עלאה. (על דא נאמר שם י"ג) הולך את חכמים וגו'.

Proverbs teaches us that a person that blesses his friend in a loud voice early in the morning, it would be considered for him as a curse. A man should connect to his soul to YHVH with the morning blessings and prayer before greeting another person unless the other person is a Tzadik.

The Zohar explains that God created us with a holy soul that has three levels of light, Nefesh, Ruach, and Neshama. All three levels participate in every action a person does. They are considered connected as one, like in the upper levels of Binah (Neshama), Zeir Anpin(Ruach) and Malchut(Nefesh). Neshama is the higher level and it can get impure by negative actions.

After sleep, our soul is still under the influence of the force of death that was in the body during the night sleep. Blessing another person while in such a state, draws light that goes to the other side and that is considered as idol worshipping. Greeting a Tzadik is an act of elevation and considered as a person bless YHVH.

The first thing a person should do upon waking up is to sit on the bed and thank God for returning his soul to him.

מודה אני לפניך מלך חי וקים, שהחזרת בי נשמתו בחמלה. רבה אמונתך

“I give thanks before you, eternal living King, for You have mercifully restored my soul within me; Your faithfulness is great.”

Transliteration:

Modeh ani lefanecha melech chai vekayam, she-he-chezarta bi nishmati b chemla, raba emunatecha.

Then we wash hands (three alternates), then read the 18-morning blessings that restore the life force from YHVH in our body. These blessings and the Shema Yisrael prayer purifies the blood and soul level of Nefesh, strengthening the hold of the soul over the body.

54. ואם ראינו לזה האדם שהיו בו אלה המדרגות בלגן, עד שלא עומדים בקביעות לדעת מי שהוא, במה יתודע (שלא) להתקרב האדם אליו או להתרחק ממנו. (בן אדם שיש בו מדרגות אלו בלם ועומדים קימים, זהו אדם שלם, עבד נאמן לאדונו, וצריך להשתתף בו ולהתחבר בו ללמד דרכים ממנו. ובמה יודע בן אדם לדעת מי הוא להתקרב אליו או להתרחק ממנו?) ברגזו ממש ידע לו האדם ויודע מי הוא. אם הנשמה היא הקדושה שומר בשעת רגזו (בא עליה) שלא יעקר אותה ממקומה, שאז יבא תחתיה אותו אל זר – זהו בן אדם כמו שצריך, זהו עבד של אדונו, זהו גבר שלם.

54. ואי זוזינן להאי בר נש, דהוו ביה אלין דרגין בלהו. עד לא קיימא בקיומיה למנדע מאן איהו, במאי אתידע (דלא) לקרבא בר נש בהדיה, או לאתמנעא מניה. (ס"א בר נש דאית ביה דרגין אלין כלהו וקיימא בקיומיה דא איהו גבר שלים עבדא מהימנא דמאריה ובעי לאשתתפא ביה ולאשתברא בהדיה למילף אורחוי מניה. ובמאי אתידע בר נש למנדע מאן איהו לקרבא בהדיה או לאתמנעא מניה) ברוגזיה ממש, ידע ליה בר נש, וישתמודע מאן איהו. אי יהיא נשמתא קדישא זטר בשעתא דרוגזוי, (אתיא עליה) דלא יעקר לה מאתרהא, בגין למושרי תוורתה ההוא אל זר, דא איהו בר נש כדקא יאות. דא איהו עבדא דמאריה, דא איהו גבר שלים.

55. ואם האדם שהוא לא שמר לה והוא עקר הקדושה הוא העליונה ממקומה לשבן בתוכה הצד האחר – ודאי זהו אדם שמורד ברבו,

55. ואי ההוא בר נש לא זטיר לה, ואיהו עקר קדושה דא עלאה מאתריה, למושרי באתריה סטרא אזורא.

ואסור להתקרב אליו ולהתחבר עמו, וזהו (איוב יח) טרף נפשו באפו. הוא טורף ועוקר נפשו בסבת רגזו, ומושיב בתוכה אל זר. ועל זה כתוב חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו, שהנשמה הקדושה היא טורף אותה ומטמא אותה משום אפו. אשר נשמה החליף באפו. כי במה נחשב הוא – עבודה זרה נחשב אותו בן אדם.

ודאי דא איהו בר נש דמריד במאריה, ואסיר לקרבא בהדיה ולא תזברא עמיה, ודא איהו (איוב יח) טרף נפשו באפו. איהו טריף ועקר נפשיה, בגין רוגזיה, ואשרי בגויה אל זר. ועל דא כתיב וזדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו, דהיה נשמתא קדישא טריף לה, וסאיב לה, בגין אפו. אשר נשמה (דף קפ"ב ע"ב) אזולף באפו. כי במה נחשב הוא. כוכבים ומזלות אתושיב ההוא בר נש.

Isaiah 2:22

“חדלו לכם מן-האדם, אשר נשמה באפו: כי-במה נחשב, הוא”

“Stop regarding man, whose Neshama is in his nostrils; For why should he be esteemed?”

The nose and nostrils are the channels by which God gave us life (Genesis 2:7) “breathed into his nostrils the breath of life”.

Anger is released energy that gets out through the nose, in Hebrew ‘אף’ that is also a word that describes anger (Numbers 11:1 and many others).

The prophet Isaiah advises us to keep a distance from those who don’t control their anger.

A person that gets angry and releases his anger into this world, pushes away his soul levels and replaces them with the energy of the other-side. He loses control over himself and his body serves as a tool for the other-side. He becomes an idol worshipper.

Letting anger have control over our words, actions, and any type of expression in this world is like turning off the Light, letting darkness the freedom to come in as invited guest.

The cause of our anger always comes from the other-side and all kinds of negativity, which is external to us. If we react with anger we lose to the opponent, if we just don’t react the opponent will always lose.

56. ומי שמתחבר עמו ומי שמדבר עמו, כמי שמתחבר בכוכבים ומזלות ממש. מה הטעם? משום שכוכבים ומזלות ממש שורים בתוכו. ולא עוד, אלא שעוקר קדשה עליונה ממקומה, ומשפין במקומה עבודה זרה אל זר. מה אל זר כתוב בו (ויקרא יט) אל תפנו אל האלילים – כדגמת זה אסור להסתכל בפניו.

56. ומאן דאתזביר עמיה, ומאן דאשתעי (ס"א משתתף) בהדיה, כמאן דאתזביר בכוכבים ומזלות ממש. מאי טעמא. בגין כוכבים ומזלות ממש שארי בגויה. ולא עוד, אלא דעקר קדושה עלאה מאתריה, ושרי באתריה כוכבים ומזלות אל זר. מה אל זר כתיב ביה (ויקרא יט) אל תפנו אל האלילים, כגזוזא דא, אסיר לאסתכלא באנפוי.

57. ואם תאמר, הרי רגזו של חכמים – רגזו של החכמים טוב הוא לכל הצדדים, שהרי למדנו שהתורה היא אש, והתורה היא מרתיחה אותו, שכתוב (ירמיה כג) הלוא כה דברי פאש נאם ה'. רגזו של חכמים בדברי

57. ואי תימא דא רוגזא דרבנן. רוגזא דרבנן טב איהו לכל סטרין, דהא תנינן דאורייתא אשא איהו, ואורייתא קא מרתנזא ליה. דכתיב, (ירמיה כג) הלוא כה דברי פאש נאם יי'. רוגזא דרבנן במכלי דאורייתא.

רוּזָא דְרַבֵּן לְמִיּהָב יִקְרָא לְאֹרֵייתָא, וְכֹלָא לְפִלְזוּנָא
 דְּקֹדֶשׁא בְרִיךְ הוּא הוּי, לְכַךְ נְאָמַר (דְּבָרִים ד) כִּי יִי
 אֱלֹהֵיךְ אֵשׁ אוֹכְלָהּ הוּא אֵל קָנָא.
 תּוֹרָה. רְגֹז שֶׁל חֲכָמִים לְתַת כְּבוֹד לְתוֹרָה,
 וְהַכֵּל לְעִבּוּדַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא הָיָה,
 לְכַךְ נְאָמַר (דְּבָרִים ד) כִּי ה' אֱלֹהֵיךְ אֵשׁ אוֹכְלָהּ
 הוּא אֵל קָנָא.

Anger pushes away the soul level of Neshama that can connect to Chokmah that is true wisdom. There's a huge difference between the wisdom that comes from the spiritual level of Chokmah and the wisdom of people that comes from knowledge of the 'science' of this world. The level of Chokmah is pure as it receives everything from Keter and delivers the Light to Binah. There's no process or aspect of corruption in the transformation of light from Keter to Chokmah. Zeir Anpin is the aspect of the process and Malchut is where the action/manifestation of the process is taken place.

The wisdom that is revealed in Malchut without pure connection to the upper three Sefirot has the aspect of good and bad. Every knowledge that comes out in Malchut is corrupted with a 'bad'/untrue aspect. The 'wisdom' in Malchut is temporary because it is revealed in the world of 'time'. There are many examples of scientists that changed theories and 'scientific' findings/conclusions even Einstein changed his own theories. Science with all of its wisdom has no true cures to the ills of the world.

The 'wisdom' of the world is reflected nowadays with the spread of chaos almost in every country in the world. The wisdom is contaminated with 'bad' so even if some wise people have 'ultimate' solutions, the 'bad' corrupts all that is good.

The true wisdom can be achieved by accessing the root of all wisdom from the pure fountain that comes from Chokmah and Binah. The Zohar reveals secrets centuries before science discovered them. Rabbi Shimon was the true 'scientist' and he revealed all the secrets of this world allowing him to control space and motion, even control the angel of death. He could've controlled time and live forever as immortal but the Creator didn't allow him to do so.

The vessel for true wisdom is the soul level of Neshama that can be filled with light with pure spiritual connections in a state of peace. An angry person can never achieve such a level and see the truth in his life.

The opposite is true. Anger will only drive a person deeper down the abyss of darkness and disconnection from the Light.

In the world of politics, we see a war between good and evil. People take sides away from peace and that is why the negative side is winning. Sat-an already raises the hate and anger level in the world, pushing the good that we had away from us. I see friends on Facebook that used to be peaceful and loving, express hate and anger because of fear that is based on their insecurities. They lose the Light that they had

because of a political change that they believe would threaten their existence in peace. They keep fighting for something that they think is right but the result is that they are getting far away from peace and the Light.

With all the chaos that is going on in the world, we should have strong faith in YHVH and cling to him because he's the only one that can protect us. The Zohar teaches us that a leader of a nation has no free choice. Everything he does is guided from above and that is a reflection of our consciousness. The hate, fear, and anger that drive people to react only put them on the negative side, which is darkness.

The Zohar tells us that we shouldn't look into the face of an angry person because the Klipa controls him at that time. This could affect us negatively. Only the Torah and Zohar can purify our eyes, allowing our souls to achieve purity and higher levels.

We should ignore everything that may cause us to react negatively. Facebook is widely contaminated with 'fighters' that want to save the world by showing the negativity of the other side, even if they know that it is mostly or partly fake. They forget that when they choose a side they become the 'other-side'.

We should not look in this 'Face' of negativity, it's a Klipa that may cause us to react and choose sides. Don't Face it!

Facebook and other social media networks were supposed to provide service of sharing that bring us together but nowadays it turned to be a tool for the negative side to create greater separation and hate in the world.

Keep calm using Zohar's study and choose peace. All other options are separation and negative.

The Zohar is the ultimate study and revelation of the Light of the Torah. It's our Noah's Ark and can protect and save us from the chaos that spreads in this world.

58. אָבֵל אִי בְּמִלִּין אַוּרְגִין, לָאוּ פּוֹלְזוֹנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָאִי, בְּגִין דְּבָכֵל זֻטְאִים דְּקָא עֲבִיר בַּר נְשִׁי, לָאוּ אִיהוּ כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת מִמּוֹשׁ פְּהֵאִי, וְאָסִיר לְקָרְבָּא בְּהַדְרִיה דְּהָאִי. וְאִי תִימָא הָא לְשַׁעֲתָא הָוָה, דְּעֵבֵר וְהַדְר אַהֲדָר. לָאוּ הִכִּי דְּכִיּוֹן דְּאֵעֱקֵר קְדוּשָׁא דְּנִפְשֵׁיהּ מִנִּיהּ וּבִמְאֵתְרִיהּ, וְהָוָא אֵל זָר, מִקְפּוּז הָהוּא אֲתֵר, אֲתֵתְקַף בֵּיהּ, וְלֹא שְׂבִיק לִיהּ. בַּר כֹּד אֲתֵדְכִי בַר נְשִׁי מִכֹּל וְכֹל, וְעֵקֵר לִיהּ לְעַלְמִין, וּלְבָתֵר אֲשַׁתְּדַל לְאֲתֵקְדֵשׁ וּלְאִמְשַׁכָּא קְדוּשָׁה עֲלֵיהּ. כְּדִין וּלְוָאִי דְּאֲתֵקְדֵשׁ. אָמַר לִיהּ רַבִּי יוֹסִי, אֲתֵקְדֵשׁ מִמּוֹשׁ. (לְמַהּ וְהָרִי נִדְחָה וְהֵתְקַדְשׁ).

58. אָבֵל אִי בְּמִלִּין אַוּרְגִין, לָאוּ פּוֹלְזוֹנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָאִי, בְּגִין דְּבָכֵל זֻטְאִים דְּקָא עֲבִיר בַּר נְשִׁי, לָאוּ אִיהוּ כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת מִמּוֹשׁ פְּהֵאִי, וְאָסִיר לְקָרְבָּא בְּהַדְרִיה דְּהָאִי. וְאִי תִימָא הָא לְשַׁעֲתָא הָוָה, דְּעֵבֵר וְהַדְר אַהֲדָר. לָאוּ הִכִּי דְּכִיּוֹן דְּאֵעֱקֵר קְדוּשָׁא דְּנִפְשֵׁיהּ מִנִּיהּ וּבִמְאֵתְרִיהּ, וְהָוָא אֵל זָר, מִקְפּוּז הָהוּא אֲתֵר, אֲתֵתְקַף בֵּיהּ, וְלֹא שְׂבִיק לִיהּ. בַּר כֹּד אֲתֵדְכִי בַר נְשִׁי מִכֹּל וְכֹל, וְעֵקֵר לִיהּ לְעַלְמִין, וּלְבָתֵר אֲשַׁתְּדַל לְאֲתֵקְדֵשׁ וּלְאִמְשַׁכָּא קְדוּשָׁה עֲלֵיהּ. כְּדִין וּלְוָאִי דְּאֲתֵקְדֵשׁ. אָמַר לִיהּ רַבִּי יוֹסִי, אֲתֵקְדֵשׁ מִמּוֹשׁ. (לְמַהּ וְהָרִי נִדְחָה וְהֵתְקַדְשׁ).

59. אָמַר לוֹ, בֵּא וְדַאָה, בְּשַׁעָה שְׁהוּא עוֹקֵר קַדְשָׁה שֶׁל נַפְשׁוֹ, וְשׁוֹכֵן בְּמִקְוָמוֹ הָאֵל זָר הוּא שְׁנִקְרָא טָמֵא, נְטֵמָא הָאָדָם וּמְטֵמָא לְמִי שְׁקָרֵב עִמּוֹ, וְהַקְדְּשָׁה הִיא בּוֹרְחַת מִמֶּנּוּ. וְכִיּוֹן שְׁבוֹרְחַת מִמֶּנּוּ פַּעַם אַחַת, כָּל מַה שְׁיַעֲשֶׂה הָאָדָם עוֹד, לֹא תֵּשׁוּב לְמִקְוָמָהּ.

59. אָמַר לִיָּה תָא זִוּי, בְּשַׁעָתָא דְּאִיהוּ עָקֵר קַדְוִשָׁה דְּנַפְשִׁיהּ, וְשִׁרְיָא בְּאַתְרֵיהּ הֵהוּא אַל זָר דְּאִקְרִי טָמֵא, אִסְתְּתָאֵב בְּרִי זֵשׁ, וְסֵאִיב לְמֵאֵן דְּקָרִיב בְּהַדְרִיהּ, וְהֵהוּא קַדְוִשָׁה עָקֵרַת מִנְיָה, וְכִיּוֹן דְּעָקֵרַת מִנְיָה זְמַנָּא זִוּדָא, כְּמַה דְּיַעֲבִיד בְּרִי זֵשׁ עוֹד, לֹא תִיַתּוּב לְאַתְרָהֵּא.

The Zohar explains that even if the anger was temporary, the effect is long term. The anger pushed away the holiness that was in the person and allowed the other side to come in and be part of the person's soul. The negativity and impurity can leave the person only if he purifies himself and draws holiness back into his soul and life.

Malchut is the 'dwelling' place for the Shechina because only in Malchut the upper levels can be expressed. Chokmah of Adam Kadmon is Atzilut that came out to create the world below.

The blood is where the lower soul level of Nefesh exists and when a person is angry his blood 'boils'. The Zohar reveals that the Liver and Spleen are the place of גיהנום, 'Hell', in the body. They deal with the negativity that is in our blood.

The distance from the world of Atzilut to Malchut and the dwelling of the Shechina creates a state of 'anger' or "trembling". This is an energy field that is created when a lack of light is experienced. The Tikkun process puts the entire existence in the state of 'anger'.

Before Mashiach, we have this state.

Joel 2:10 "Before them the earth quaketh, the heavens tremble;"

Isaiah 14:7

"נָחָה שְׁקֵטָה, כָּל-הָאָרֶץ; פָּצְחוּ, רִנָּה"

"The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing."

In this prophecy, Isaiah tells us that when the Final Redemption comes, the Light will fill up all lacks of light and the earth will come to rest.

As Zohar readers, we know and feel how we can take better control of our anger. When you see a person 'shaking' with anger then you know that he doesn't have much light.

60. אָמַר לוֹ, אִם בֵּן, כְּמַה טָמֵאִים יֵשׁ שְׁמִטְהָרִים? אָמַר לוֹ, שׁוֹנֵה טְמֵאָה אַחֲרַת שְׁלֵא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר. אֲבָל זֶה מְשֻׁנָּה מִבְּלֵם, שְׁכָל גּוֹפּוֹ נְטֵמָא מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, וְנַפְשׁוֹ וְכֵלּוֹ נְטֵמָא. וְשִׁאֵר טְמֵאוֹת שְׁבַע עוֹלָם לֹא נְטֵמָא אֲלָא גּוֹפּוֹ מִבְּחוּץ בְּלִבָּהּ, וְלִכֵּן כְּתוּב חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, שְׁמַחְלִיף קַדְשֵׁת רַבּוֹ מִשׁוּם אִפּוֹ, שׁוֹדֵהי טְמֵאָה שְׁמִטְמֵאָה הַכֵּל. כִּי בְמַה נַחֲשָׁב הוּא – בְּמַה שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה וְדֵאִי נַחֲשָׁב הוּא.

60. אָמַר לִיָּה אִי הָכִי, כְּמַה מִסְּאָבִין אֵינְוִן דְּמִתְדַכָּאֵן. אָמַר לִיָּה שְׁאֵנִי מִסְּאָבוֹ אַזְזָרָא, דְּלֹא יְכִיל לְמַעֲבֹד יַתִּיר. אֲבָל דָּא שְׁנִיָּא מִכְּלָא, דְּכָל גּוֹפָא סֵאִיב מִזֵּוּ וּמִבַּר, וְנַפְשָׁא, וְכֵלּוֹ מִסְּאָיֵב. וְשִׁאֵר מִסְּאָבוֹ דְּעֵלְמָא, לֹאֵו אִיהוּ אֲלָא גּוֹפָא לְבַר בְּלִזְזוּדוּי, וּבְגִין כֶּן כְּתוּב זִוּדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, דְּאִזְזַקֵּף קַדְוִשָׁה דְּמֵאֲרִיָּה בְּגִין אִפּוֹ, דְּדָא אִיהוּ מִסְּאָבוֹ דְּמִסְּאָיֵב כְּלָא. כִּי בְמַה זְנוּשָׁב הוּא. בְּמַה כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת וְדֵאִי זְנוּשָׁב אִיהוּ.

Isaiah 2:22

"חֲדָלוּ לָכֶם מִן-הָאָדָם, אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: כִּי-בְמַה נַחֲשָׁב, הוּא"

“Stop regarding man, whose Neshama is in his nostrils; For why should he be esteemed?”

The nose and its nostrils are the channels that God pushed in life into us, (Genesis 2:7) “breathed into his nostrils the breath of life”

Anger is an energy that goes through the nose. The Hebrew word ‘אף’ is also a word that describes anger (Numbers 11:1 and many others).

Anger releases the life force out of the nose, where we receive and maintain life. An angry person is called a place of idol worship because when this light goes out, darkness takes place together with forces of the other-side.

61. תא זוזי, האי איהו רוגזא דאיהו כוכבים ומזלות, סטרא אורא, כמה דאמרן, דבעי בר נש לאסתמרא מגיה ולאתפרשא מעלוי, ועל דא כתיב (שמות לה) אלהי מסכה לא תעשה לה. כה: בגין לאבאשא גרמה. וכתיב בתריה את זוג המצות תשמר. תשמר: דא סטרא דקדושה, דבעי בר נש לנטרא ליה, ולא יזולף ליה בגין סטרא אורא. ואי יזולף ליה הא איהו מסאיב, וסאיב לכל מאן דקריב בהדיה.

61. בא וראה, זהו רגז של עבודה זרה, הצד האחר, כמו שאמרנו, שרוצה האדם להשמר ממנו ולהפריד מעליו, ועל זה כתוב (שמות לד) אלהי מסכה לא תעשה לה. לה – כדי להרע לה. וכתוב אחריו, את חג המצות תשמר. תשמר – זה צד הקדשה שצריך האדם לשמר אותו ולא יחליף אותו בגלל הצד האחר. ואם יחליף אותו, הרי הוא טמא, ומטמא לכל מי שמתקרב אליו.

We should stay away from all kinds of idol worship to disconnect from the influence of the negative-side. An angry person becomes impure and to protect ourselves we need to stay away from him.

Exodus 34:17

“אלהי מסכה לא תעשה לה”

“You are not to make molten gods (Mask) for yourselves.”

The ‘molten god’ is a representation of a negative force. A face of an angry or evil person shows its negative side and we should avoid looking at them for our spiritual purity. That is why the verse state ‘for yourselves’, which means for our protection.

62. את זוג המצות תשמר, האי איהו אתר דאקרי שבור. ובגין כה כתיב, את זוג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיה. שבעת ימים אכלן, לאו אינן כשבעת הימים הסכות, דאינן עלאין ואלין תתאין. ועל דא באינן הלל גמור, ובהני לאו הלל גמור, ועל דאינן לתתא, שבעת ימים תאכל מצות. מצת כתיב זוסר בלא ו, דער לא שראן אינן יומין עלאין, רזא דוי.

62. את חג המצות תשמר – זהו מקום שנקרא שמור. ומפני כן כתוב את חג המצות תשמר, שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיה. שבעת ימים אלו אינם כשבעת הימים של סכות, שהם עליונים, ואלו תחתונים. ועל זה, באלו הלל גמור, ובאלו אין הלל גמור, ועל שהם למטה – שבעת ימים תאכל מצות. מצת כתוב חסר בלי אות ו, שטרם שורים אלו הימים העליונים, סוד אות ו’.

Exodus 23:15

את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם.”

“You shall observe the Feast of Unleavened Bread; for seven days you are to eat unleavened bread, as I commanded you, at the appointed time in the month of Aviv

(Spring), for in it you came out of Egypt. And none shall appear before Me empty-handed.”

Exodus 13:6

”שבעת ימים, תאכל מצת; וביום, השביעי, חג, ליהוה”

“For seven days you shall eat unleavened bread, and on the seventh day there shall be a feast to YHVH.”

During the holiday of Passover, we eat the ‘unleavened bread’ that we call Matzah. The Zohar explains that the holiday of Sukkot that we also celebrate for seven days is at a higher level than Passover.

The word for Matzah is ‘מצות’ and in this verse it is ‘מצת’, missing the letter Vav. Passover is a connection to the seven sefirot of Malchut and Sukkot that is exactly six months after, the connection is to the seven sefirot of Binah.

The holiday of Passover was declared before the Israelites received the Torah and for that reason, the word for Matzah is missing the Vav, ‘ו’ that represents Zeir Anpin. The prayer connections on Sukkot are longer than those of Passover.

63. ואי תיבא, כיון דהאי רזא דזוג המצות אתקדש, 63. ואם תאמר, כיון שסוד זה של חג אמאי נזותא, דהא תנינן בעלין בקדש ולא מורידין, אמאי נזותא לתתא באינון יומין תתאין. המצות התקדש, מדוע יורד? שהרי למדנו, מעלים בקדש ולא מורידים. ומדוע יורדת למטה באלו הימים התחתונים?

We know that on the first night of Passover, there is a higher unification of Zeir Anpin and Malchut and they receive the light from the supernal Father and Mother. The question is why Malchut went back to its place for the seven days that follow.

64. תא זוזי, כתיב (ויקרא טז) וכפר בעדו וגו', מאן דיכפר, אצטריך (נ"א לכפר) עליה בקדמיתא, ובתר על ביתיה. כזוונא דא, האי דרזא, שארי לאתקדשא ולנפקא בקדושה, לכפרא עליה, וכיון דאיהו אתקדש, בעי לכפרא על ביתיה, ולקדשא לון, ועל דא נזותא לתתא לקדשא ביתיה. ובמה מקדש לון, בישראל דלתתא. בזוושבנא דעומר וכיון דאלין מתקדשאן, בעינן לסלקא לה לעילא, דהא כד ביתא דמטרוניתא אתקדשת, כדון סלקת לעילא, לאתקשרא באינון יומין עלאין (דף קפ"ג ע"א) לעילא. 64. בא וראה, כתוב (ויקרא טז) וכפר בעדו ובעד ביתו וגו'. מי שיכפר צריך (לכפר) על עצמו תחלה, ואחר כך על ביתו. כדגמת זה, מדרגה זו מתחילה להתקדש ולצאת בקדשה לכפר עליו, וכיון שהוא התקדש, צריך לכפר על ביתו ולקדש אותם, ועל זה יורד למטה לקדש ביתו. ובמה מקדש להם? בישראל שלמטה, בחשבון העמר. וכיון שאלו מתקדשים, צריכים להעלות אותה למעלה. שהרי כאשר בית המלכה מתקדש, אז עולה למעלה, להתקשר באלו הימים העליונים למעלה.

Leviticus 16:6

”והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו”

“Then Aaron shall offer the bull for the sin offering which is for himself, that he may make atonement for himself and for his household.”

Aaron brought an offering to purify himself before he purified his household. In a similar way, on the first night of Pesach, the Shechina sanctifies herself by Father (Chokmah) and Mother (Binah) above so she can go down and sanctify her house, which Malchut, where her children reside. This process is done through the seven days of Passover. These days establish a foundation for the connection to the lower seven Sefirot, which is the Six Sefirot of Zeir Anpin and Malchut. The sanctified house,

Malchut and the children need to connect the Shechina back to Father and Mother. Their process takes seven weeks and it is called the counting of the Omer.

65. ועל דא אַן עבדין זוושׁבָנָא, בְּקִיּוּמָא עַל קִיּוּמִין, בְּגִין דְּאִינוּן יוּמִין, יוּמִין עַלְאִין אִינוּן, וְכֵן בְּכָל זְמַנָּא דְּעָאֵל בַּר נֶשׁ לְאִינוּן יוּמִין עַלְאִין, בֵּין בְּעָלוּתָא, בֵּין בְּשַׁבּוּתָא, אַעֲטָרִיף לְקִיּוּמָא עַל רַגְלֵי, יְרַכִּין וְגוֹפָא כְּזוּדָא תַּמָּן. יְרַכִּין וְגוֹפָא לְקִיּוּמָא, כְּדַכּוּרָא דְּקִיּוּמָא בְּזוּלִיחָא, וְלֹא כְּנוֹקְבָא דְּאַרְזוּחָא לְבִיתָב. וְעוֹר בְּגִין שְׁבּוּתָא דְּעַלְמָא עַלְמָא.

65. ועל זה אנו עושים חשבון בעמידה על הרגלים, לפי שאלו הימים, ימים עליונים הם. וכן בכל זמן שנכנס אדם לאלו הימים העליונים, בין בתפלה בין בשבת, צריך לעמד על רגליו, הירכים והגוף באחד שם. ירכים וגוף לעמידה כזכר שעומד בכחו, ולא כנקבה שדרכה לשבת. ועוד, משום שבח של העולם העליון.

The counting of the Omer is done while standing because this connection is to the levels of Zeir Anpin, which is above Malchut. Standing is an aspect of Male and sitting is an aspect of a female. We stand during our prayers when we connect to Zeir Anpin and above and sit when we draw down Light to our vessel, Malchut. We also stand to honor the upper worlds. The two legs are the aspect of Netzach and Hod and include Yessod that connects them together.

The Light that comes down has a full ‘body’ and has the Sefirot of Chokmah, Binah, Daat, which is the aspect of the head. Then Chessed, Gevurah, and Tiferet that is the upper body. Netzach, Hod, and Yessod is the aspect of the lower part of the body. To connect to the Light in complete form, we stand so our vessel and especially our lower part of the vessel that is Netzach, Hod, and Yessod would connect to the same levels of the Light.

Lesson;

Our spiritual connections include different phases of sitting and standing for the reasons explained above. It is also important to the direction of our body. The most elevated phase of our prayers is when we stand for the silent prayer, Amida, and face the East, which is the aspect of the Central column, Tiferet.

When a Tzadik or a father or a man that we honor makes a spiritual connection, it would be good for us to stand and have an affinity with his connection that would benefit us.

The direction of our beds especially for a couple that is planning to have children is best positioned with the head toward the East and legs toward the west. The most important is to have the head farther from the entrance to the room because negativity lurks by the door.

When a couple comes together in bed to have a child, the woman that is the aspect of Malchut should lay down and the man that is the aspect of Zeir Anpin, channeling

the Light should be above. After channeling the 'Light' the man should stay above the woman until his Yessod finishes the delivery of the Light and retract by itself. Because Netzach, Hod, and Yessod are connected together, 'damaging' the channel of Yessod set flaws to the legs. A man should not spill his seeds because it would hurt all aspects of walking. It includes the actual legs, the path of sustenance and relationships. Yessod is our channel of Light and if it's flawed, we damage all aspects of fulfillment we desire in this world, spiritual or material.

Yessod is also the aspect of a 'door' that is controlled by Sam-el and his female (Lilith). Do not pronounce their names. Use a short version like sam and Lili). The best cure against them is the study of the Torah. The numerical value of both controllers of the negative-side סמאל+לילית equal 611 same as Torah תורה. The two are also the aspect of the 'Snake' that has the numerical value of 358, the same as for Mashiach. When we control the Snake, we can see Mashiach. B"H Today, Amen.

66. ומשום שהוא סוד הזכר, נשים פטורות מחשבון זה, ולא מחיבים למנות, רק הזכרים, להתקשר כל אחד כמו שצריך. בעין זה, (שמות כג) יראה כל זכורף. זכרים ולא נשים. משום שסוד הברית בזכר הוא, ולא בנקבה, ומשום שעמידה סוד למעלה, נשים לא מתחייבות.

66. ובגין דאיהו רזא דדכורא, נשים פטורות מוושבנא דא, ולא מתחייבין לבימני בר דכורין, לאתקשרא כל זוד כדקא יאות. כגוןא דא, (שמות כג) יראה כל זכורף, דכורין, ולא נשין. בגין דרזא דברית בדכורא איהו, ולא בנקבא, ובגין דקיימא רזא לעילא, נשין לא מתחייבין.

The counting of the Omer is related to the connection to Zeir Anpin. It has the aspect of male and men should follow this precept. Women are not obligated to count the days of the Omer because as females they have the aspect of Malchut. They receive the light from the connection that men do.

67. וסוד למדנו כאן, שבכל שבעת הימים מאלו הימים העליונים נוסלת הקדשה יום אחד (ומתאחד) של אלו התחתונים, וזו התחתונה נקראת שבוע, שמתקדש בשבעה ימים עליונים. וכן בכל שבעה ושבעה מאלו חמשים ימים, עד ולא עד בכלל. וכאשר נמצאים ארבעים ותשעה ימים עליונים, נמצאו למטה שבע ימים שמתקדשים בהם, וכל אחד נקרא שבוע שעולה באלו השבע. ועל זה כתוב (ויקרא כג) שבע שבתות תמימת תהיינה. משום שאלו נקבות, תפס הכתוב לשון של נקבות.

67. ורזא אוליפנא הכא, דבכל שבעת יומין, מאלין יומין עלאין, נטלא קדושה יומא זוד (ומתאחד) דאלין תתאי, והאי תתאה אקרי שבוע, דאתקדש בשבעה יומין עלאין. וכן בכל שבעה ושבעה מאיזון זומשין יומין, עד ולא עד בכלל, וכד אשתכוזו ארבעין ותשע יומין עלאין, אשתכוזו לתתא שבע יומין, דאתקדשו בהו וכל זוד אקרי שבוע, דעאל באיזון שבע. ועל דא כתיב, (ויקרא כג) שבע שבתות תמימות תהיינה. בגין דאיזון זוקבין, נקט קרא לישנא דנוקבין.

On the first day of Passover we have the full revelation of the light of Zeir Anpin and the night of the Seder, have the aspect of the day. This light fills the lower seven sefirot of the vessel in Malchut to sanctify it.

Leviticus 23:15

“וספרתם לכם, ממחרת השבת, מיום הביאכם, את-עמר התנופה: שבע שבתות, תמימת תהינה”

“You shall also count for yourselves from the day after the Sabbath, from the day when you brought in the sheaf of the wave offering; there shall be seven complete sabbaths”
After the first day, we start the counting of seven weeks to reconnect the upper days/sefirot of Zeir Anpin to rebuild each sefira in our vessel.

Lesson;

When Light is revealed, everything is included in the beginning. It's our work that connects that light into our vessels.

The first day of creation is called 'Day one', not 'first day'. The following days were described as the 'second day', 'third day' and so on until the seventh day that was called 'Shabbat', which means 'rest'.

When we reveal light, we expand our vessels with it. Shortly after we feel a lack of fulfillment because the vessel grew and need more light to fill up the newly created space.

The sages tell us that “the reward for a Mitzvah is a Mitzvah”, meaning that we are given a new opportunity to make a Mitzvah.

Once we have a space in the vessel that was created by a Mitzvah, we are presented with another opportunity to make a greater Mitzvah fill up the new resized vessel with Light that would again expand the vessel and make new 'room' for a new light.

It's not an easy process and some people would like to feel complete fulfillment and rest, but that is impossible on the righteous path. Avoiding opportunities to do Mitzvah and draw light, shrink our vessels. For these situations, the sages tell us that “a transgression brings another transgression”.

Expanding and strengthening our vessels require work and the best way to maintain easy growth is by doing good and avoiding bad. The daily study even if it is short, helps us staying on the righteous path. It will reward us in this world or the world to come.

68. וכד אתקדשו בהו, וביתא, בותתקנא לאתוּבְרָא אתתא בבעלה, כדין אקרי זוג שבועות, מאינון נוקבי דשארן עליהו אינון יומין עלאין, דאתקדשו בהו. ובגין כך כתיב בשבועותיכם, אינון דלכון, ולא כתיב בשבועות, בגין דהכי נמי בותקדשין ישראל לתתא עמהון.

68. וכאשר התקדשו בהם והבית נתקן להתחבר אשה בבעלה, אז נקרא חג השבועות, מאותן נקבות ששורים עליהן אותם ימים עליונים שנתקדשו בהם. ומשום זה כתוב בשבעתיכם, הם שלכם, ולא כתוב בשבועות, לפי שבך גם מתקדשים ישראל למטה עמיהם.

After the seven weeks of counting the Omer, Malchut is sanctified and ready to have unification with Zeir Anpin. It is the 50th day after the first day of Passover, and it is called the holiday of Shavuot.

69. ועל דא כד מטון לתשע וארבעין יומין, תהוא יומא עלאה דעליהו, דאיהו יומא דזומשין, דשליט על תשעה וארבעין יומין, רוא דכללא דאורייתא, בתשעה וארבעין אנפין, וכדין תהוא יומא עלאה, יומא

69. ועל זה באשר מגיעים לתשעה וארבעים ימים, היום ההוא העליון שעליהם, שהוא יום החמשים ששולט על תשעה וארבעים ימים, סוד כללות התורה, בתשע וארבעים פנים, ואז היום העליון ההוא, היום

הַזְמִישִׁין, בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְתָא, אֶפִיק אֹרִייתָא כְּלָלָא חֲמִשִּׁים, בְּהַתְעוֹרְרוּת שֶׁל מָטָה, מוֹצֵיא בְּתִשְׁעָה וְאַרְבָּעִין אֲנָפִין. תּוֹרָה כְּלוּלָה בְּתִשְׁעֵי וְאַרְבָּעִים פְּנִים.

When we arrive at the 50th day, we reach the level of Binah that controls the 49 days/sefirot of Zeir Anpin that represents the whole Torah. Because of the work below of building the vessel with the process of the counting, we created the bridge to the Torah and had merit to receive it.

Lesson;

We celebrate Passover in the fifteenth day, the full moon of the first month of the year. Pesach is the aspect of the Right Column. Sukkot that is exactly six months earlier is the Left Column. Fifty days after Pesach we celebrate Shavuot that represents the Central column, Zeir Anpin and the Torah. Shavuot is marked on the third month (Sivan that is after Nisan and Iyar) to represent the balance of the ‘third’. The 50th day falls on the sixth of the month, where six represents the letter Viv of the YHVH name and Zeir Anpin.

We work during the six days of the week to build a vessel so, on the seventh day that is Shabbat, we can connect and receive the Light of the Torah through a process of Seven elevations that are called ‘Aliyot’. ‘עליה’ means ‘elevation’ and the four letters form על יח ‘above – YH’ where יח YH are the letters for Chokmah and Binah, the levels that we always want to connect.

The study of Zohar and Kabbalah teach us the spiritual technology we need to use to build ‘bridges’ and connect better to the Light of the upper three Sefirot that control every level of our lives.

70. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פד) גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית וְדָרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיהָ וְגו'. גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית, אֵלּוּ צִפְרֵי שְׁמַיִם שְׁמַיִם מְדוּרֵיהֶם בְּחוּץ, וּמַהֵם שְׁמַיִם מְדוּרֵיהֶם בְּבֵית, כְּמוֹ הַדְּרוֹר, שֶׁהוּא עוֹף שְׁעוֹשֶׂה דִּירָתוֹ בְּבֵית שֶׁל כָּל אָדָם וְלֹא מִפְּחָד. מִדּוּעַ? מִפְּנֵי שֶׁכֵּלֶם קוֹרְאִים לוֹ דְרוֹר. מַהוּ דְרוֹר? חֲרוּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כה) וּקְרָאתֶם דְרוֹר, וְתִרְגְּמוּ חֲרוּת. וְזֶהוּ צְפוֹר דְרוֹר. שֶׁהִי מֵיּוֹם שְׁעוֹשֶׂה קָן בְּבֵית, מוֹצֵיא בְּנִים, מְגֹרֵיו בְּבֵית חֲמִשִּׁים יָמִים, וְלֹא חֲרִיקָם נִפְרָדִים אֵלּוּ מֵאֵלּוּ, וְזֶהוּ עוֹף שֶׁנִּקְרָא דְרוֹר – חֲרוּת.

70. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פד) גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית וְדָרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרָחוֹתֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיהָ וְגו'. גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית, אֵלּוּ צִפְרֵי שְׁמַיִם, דְּמִזְבְּחוֹתֶיהֶן שְׁוִיין מְדוּרֵיהֶן לְבַר, וּמִנְהֵן שְׁוִיין מְדוּרֵיהֶן בְּבֵיתָא, כְּגוֹן דְרוֹר, דְּאִיהוּ עוֹפָא דְשְׁוִי דִּירָתָה בְּבֵיתָא דְכָל בַּר נֶשֶׁ, וְכֹא דְרוֹר. אֲמַאי. בְּגִין דְכֻלָּא קָרָאן לִיה דְרוֹר. מֵאי דְרוֹר. זִירוּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (ויקרא כה) וּקְרָאתֶם דְרוֹר, וְתִרְגְּמוּ זִירוּ. וְדֹא אִיהוּ צְפוֹר דְרוֹר. דְּהָא מֵיוֹמָא דְעֵבִיד קָנָא בְּבֵיתָא אֶפִיק בְּגִין, מְדוּרֵיהָ בְּבֵיתָא זְמַנִּין יוֹמִין, וְכִבְתֵּר מִתְפָּרְשִׁין אֵלּוּ מֵאֵלּוּ, וְדֹא הוּא עוֹפָא דְאֶקְרִי דְרוֹר: זִירוּ.

Psalms 84:4

”גַּם צְפוֹר מְצָאָה בֵּית וְדָרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיהָ יְהוָה צְבָאוֹת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.”

“Even the bird finds a home, and the sparrow a nest for herself, where she may lay her young, at your altars, O YHVH of hosts, my King, and my God.”

The sparrow bird lives around humans. It usually nests under roofs or attached to a house. The sparrow bird lay her young in the nest and stay with them for fifty days. After that time passes, they separate.

The Hebrew name for this bird is ‘דרור’ that means ‘freedom,’ which is the aspect of Binah that is on the 50th gate from Malchut that is the aspect of the bird in the nest.

Our nest is the home that we create for ourselves for the study of the Torah. The young we lay, is our work of drawing and continuing the Light we receive. We follow a process of sacrifices on the altar of life to reach Binah, where we connect and enjoy all aspects of freedom.

Lesson;

The Bible uses different symbols like in this case, 'bird' and 'nest' to represent different spiritual aspects. These symbols help us see the world around us in part of the Creator, and there's nothing but him. The sparrow supports his young for 50 days, which is the time required for them to reach the independent state.

We achieve freedom when we follow every action as building a nest that is a vessel for the Light and continue the work until we reach the light of Binah.

71. תָּא זֹזִי מִיָּה כְּתִיב, וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שְׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ. מִהֲכֹא זְכָרָא זִוְרוּ לְכֹלְא, וּבְגִין דְּנִפְקָא מִנְיָה זִוְרוּ, אִוְרִייתָא דְנִפְקָת מִנְיָה אִקְרִי זִוְרוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שמות לב) זָרוּת עַל הַלְלוּת, אַל תִּקְרִי זָרוּת, אֶלְא זָרוּת, וְדָא אִוְרִייתָא דְאִתְקְרִי זָרוּת דְהָא מִיָּה דְאִפִּיק יוֹמָא דָּא עֲלָאָה, אִקְרִי זִוְרוּ, וְאִיהוּ זִוְרוּ דְכֹלְא. וְהָא יוֹמָא אִיהוּ זִוְרוּ עֲלָאָה, בְּגִין דְאִית זִוְרוּ תַתְּאָה, וְזִוְרוּ עֲלָאָה. ה"א עֲלָאָה, ה"א תַתְּאָה. זִוְרוּ עֲלָאָה. זִוְרוּ תַתְּאָה שְׂמִטָּה וְיֻבֵל כְּזֹרָא אִינוּן.

71. בא וראה מה כתוב, וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוור בארץ. מפינן שיוצאת ממנו חרות, תורה שיוצאת ממנו נקראת חרות. ועל זה כתוב (שמות לב) חרות על הלחת, אל תקרא חרות אלא חרות, וזו התורה שנקראת חרות, שהרי מה שמוציא יום זה העליון נקרא חרות, והוא חרות של הכל. וזה היום הוא חרות עליונה, משום שיש חרות תחתונה וחרות עליונה. חרות עליונה, חרות תחתונה שמיטה ויובל באחד הם.

Leviticus 25:8, 10

וּסְפַרְתָּ לָּהּ, שְׁבַע שָׁבָתוֹת שָׁנִים—שְׁבַע שָׁנִים, שְׁבַע פְּעָמִים; וְהָיוּ לָּהּ, יְמֵי שְׁבַע שָׁבָתוֹת הַשָּׁנִים, תִּשְׁעָה שָׁנָה וְאַרְבָּעִים, שְׁנָה

”וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שְׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכֹל יִשְׂרָאֵל יוֹבֵל הוּא תְהִיָּה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ”

”אל אהזנתו ואיש אל משפחתו תשובו”

“You are also to count off seven sabbaths of years for yourself, seven times seven years, so that you have the time of the seven sabbaths of years, namely, forty-nine years.”

“You shall thus consecrate the fiftieth year and proclaim a release through the land to all its inhabitants. It shall be a jubilee for you, and each of you shall return to his property, and each of you shall return to his family.”

The Torah teaches us how to connect the blessings of Binah to the material world. We count a cycle of seven years seven times. The seventh-year would be a sabbatical year, and we are told not to work the land. After we complete the cycle of seven times seven, we arrive at the fiftieth year that is the Jubilee year, and the land connects to the aspect of freedom. We are told to free the slaves, to reclaim and return to our land.

The Sabbatical year gives the land spiritual nourishment from God's blessings and continues to be fruitful. The Jubilee year release the bond to the land. The slaves are freed and open for a new 'contract'. Lands that were sold to others are no longer have a hold on the land, and the original owner can come back and resettle in his land. These Torah laws teach us that God owns everything and we have only a temporary grip of the material world.

Exodus 32:16

“וְהַלְחַת מְעֻשָׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמְּכֻתָּב מְכֻתָּב אֱלֹהִים הוּא קְרוּת עַל הַלְחַת”

“The tablets were God's work, and the writing was God's writing engraved on the tablets.”

The words of the Torah given on Mount Sinai were engraved on the Tablets. The Zohar tells us to read the word 'engraved,' 'קְרוּת' with the same letters and different Nikud (vowels) that mean 'freedom.'

The Torah is our connection to Freedom that comes from Binah. Binah is the aspect of the supreme aspect of freedom represented by the upper הH of the YHVH name. Malchut is the lower הH and the lower aspect of freedom. We earn the freedom in Malchut when we connect to the seventh which is Shabbat, Sabbatical year and Jubilee (7×7). On the seventh level, the vessel that is Malchut הH has an affinity with Binah הH and able to draw 'freedom' that is pure and unlimited blessings.

Lesson;

The Creator, blessed be He created the spiritual system with seven lower sefirot that represent the process and the 'ladder' to the upper three Sefirot that provide the Light in its pure state. When we 'count' and climb the 'ladder' we connect to the upper three Sefirot. Binah is at the gate of the top three Sefirot. She brings down to us the blessings from the Endless Light that comes through Keter and Chokmah.

It is essential for us to be ready for Shabbat with a big vessel, 'loaded' with positive actions and 'climb' to the desired level to receive the blessings of the seventh.

The aspect of Tzedakah is a critical connection that elevates Malchut to Yessod and the entire seven sefirot. To receive the weekly benefit, I strongly recommend giving a small amount to Tzedakah every week to sources of light that add to your 'understanding,' which is the level of Binah. This is spiritual teachings, not a solicitation to give money here, even though we welcome your donations to support our DZ projects and continue spreading light to all people around the world. The fundamental way to prepare for Shabbat is to put a few coins in the Tzedakah box/jar/vessel before lighting the Shabbat candles.

Giving every week even a small amount adds the aspect of sharing into your vessel and connects it to Yessod. We can give every week to a different source that benefits us by providing a better connection to the Light. Each one of them has the aspect of the seventh because they help with higher-level connections.

Here is another recommendation to connect our channel of sustenance to the seventh.

It would be good to dedicate an hour of work or more (up to ¼ of the monthly tithe) to the ‘Seventh’. Pick an hour during the week and meditate that the work efforts that you do during this hour is dedicated to Tzedaka. This dedication and mediation would draw light to your job, business and or any activity that gives you income and sustenance.

72. שְׁנֵי מִיְנֵי לֶחֶם אֲכָלוּ יִשְׂרָאֵל: אֶחָד כֶּאֱשֶׁר יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם, אֲכָלוּ מַצָּה, לֶחֶם עֲנִי. וְאֶחָד בַּמִּדְבָּר, לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם (אֶחָד בְּפֶסַח וְאֶחָד בְּשִׁבְעוֹת), שְׁכֵתוֹב (שְׁמוֹת טו) הַגְּנִי מִמַּטֵּיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. וְעַל זֶה קָרָבַן שֶׁל יוֹם זֶה הוּא לֶחֶם. וְעַל לֶחֶם מִקְרִיבִים כָּל שָׂאֵר קִרְבָּנוֹת, שֶׁהַלֶּחֶם הוּא הָעֶקֶר, שְׁכֵתוֹב (וַיִּקְרָא כג) וְהַקְרָבָתָם עַל הַלֶּחֶם שֶׁבַעַת כְּבָשִׂים וְגו', וְכֵתוֹב (שם) מִמּוֹשְׁבֵי תִיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה וְגו'. שֶׁזֶהוּ לֶחֶם שְׁחָכְמוּ בוּ יִשְׂרָאֵל, חֲכָמָה עֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַתּוֹרָה, וְנִכְנָסוּ בַדְרָכֶיהָ.

72. תְּרִין זֵהִי אֲכָלוּ יִשְׂרָאֵל, זוֹד, כֹּד נִפְקוּ מִמִּצְרַיִם, אֲכָלוּ מַצָּה, לָזוּם עוֹנִי. וְזוֹד בַּמִּדְבָּרָא, לָזוּם מִן הַשָּׁמַיִם. (חַד בְּפֶסַח וְחַד בְּשִׁבְעוֹת) דְּכֵתִיב, (שְׁמוֹת טו) הַגְּנִי מִמַּטֵּיר לָכֶם לָזוּם מִן הַשָּׁמַיִם וְעַל דָּא קָרְבָּנָא דִּיּוֹבָא דָּא זֵהִימָא אִיהוּ. וְעַל זֵהִימָא, אֲתִקְרִיבוּ כָּל שָׂאֵר קִרְבָּנֵינִן. דִּזֵּהִימָא אִיהוּ עֶקֶר, דְּכֵתִיב, (וַיִּקְרָא כג) וְהַקְרָבָתָם עַל הַלָּזוּם שֶׁבַעַת כְּבָשִׂים וְגו', וְכֵתִיב (וַיִּקְרָא כג) מִמּוֹשְׁבֵי תִיכֶם תָּבִיאוּ לָזוּם תְּנוּפָה וְגו', דָּדָא אִיהוּ זֵהִימָא דְּאֲזוּכִימוּ בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל, זֹכְמָתָא עֲלָאָה דְּאוֹרֵייתָא, וְעֹאֲלוּ בְּאֲרוּזָהָא.

The Israelites had two types of bread at the beginning of their journey. One was the Matzah that they ate when they left Egypt. It has the aspect of Malchut. The second one was the Manna that came from heaven, the level of Zeir Anpin.

ויאמר יהוה אל-משה, הגני ממטיר לכם לחם מן-השמים; ויצא העם ולקטו דבר-יום ב'יזמו, למען אנסנו הילך. "בתורת א-לא

"Then YHVH said to Moses, "Behold, I will rain bread from heaven for you; and the people shall go out and gather a day's portion every day, that I may test them, whether or not they will walk in My instruction."

On the holiday of Shavuot, we are asked to bring to the priest bread and along with it, lambs, bulls, and rams as offerings. The bread represents our sustenance and the force of life. It is the most important offering on Shavuot because the sustenance comes from heaven, YHVH, Zeir Anpin, the Torah.

Leviticus23:17,18

"מִמּוֹשְׁבֵי תִיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה, שְׁתֵּים שְׁנַי עֶשְׂרִינִים-סֹלֶת תִּהְיֶינָה, חֶמֶץ תֹּאפִינָה: בַּפּוֹרִים, לִיהוּה" וְהַקְרָבָתָם עַל-הַלֶּחֶם, שֶׁבַעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה, וּפָר בֶּן-בְּקָר אֶחָד, וְאֵילִם שְׁנַיִם: יִהְיֶה עֲלֶיהָ, לִיהוּה, וּמִנְחָתָם" וְנִסְכֵיהֶם, אִשָּׁה רִיח-נִיחֹח לִיהוּה

"You shall bring in from your dwelling places two loaves of bread for a wave offering, made of two-tenths of an ephah; they shall be of fine flour, baked with leaven as first fruits to YHVH."

"Along with the bread you shall present seven one-year-old male lambs without defect, and a bull of the herd and two rams; they are to be a burnt offering to YHVH, with their grain offering and their drink offerings, an offering by fire of a soothing aroma to YHVH."

73. הַשֵּׁתָא אִית לָן לְאַסְתְּכָלָא, בְּפִסּוּז נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל מִנְהֵמָא דְאַתְקָרִי זֻמִּין, כְּתִיב, (שְׁמוֹת יג) וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ זֻמִּין, וְכְתִיב (שְׁמוֹת יב) כִּי כָל אוֹכֵל מִזֶּמֶזְמֵת (דף קפ"ג ע"ב) מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין יִקְרָא דְהֵהוּא נְהֵמָא דְאַתְקָרִי מִצָּה. הַשֵּׁתָא דְזָכוּ יִשְׂרָאֵל לְנֵהֵמָא עַלְמָה יִתִּיר לֹא יֵאוּת הִוָּה לְאַתְבְּטָלָא זֻמִּין, וְלֹא אֶתְזוּזִיא כָּלֵל. וְאַמְאֵי קָרְבָּנָא דָּא, זֻמִּין הִוָּה, דְכְּתִיב סֵלֶת תְּהֵינֵה זֻמִּין תְּאַפְיְנָה. וְתוּ, דְהַשֵּׁתָא בְּיוֹמָא דָּא אֶתְבְּטָל יַצֵּר הָרַע, וְאוּרִייתָא דְאַתְקָרִי זִירוּ אֲשֵׁתְכֹזֹת.

73. עֲתָה יֵשׁ לָנוּ לְהִתְבוּנָה, בְּפִסּוּח יַצֵּאוּ יִשְׂרָאֵל מִלְחָם שְׁנִקְרָא חֲמִץ. כְּתוּב (שְׁמוֹת יג) וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ חֲמִץ, וְכְתוּב (שֵׁם יב) כִּי כָל אוֹכֵל מִחֲמִצָּת. מָה הַטַּעַם? בְּשִׁבִיל כְּבוֹד שֶׁל הַלְחָם הַהוּא הִנְקֵרָא מִצָּה. וְעַכְשָׁו שְׁגִבּוּ יִשְׂרָאֵל לְלַחֵם עַלְיוֹן יוֹתֵר, לֹא רָאוּ הֵיךְ שִׁיתְבַּטֵּל הַחֲמִץ וְלֹא יֵרָאֶה כָּלֵל. וּמִדּוּעַ קָרְבָּן זֶה הֵיךְ חֲמִץ? שְׁכְּתוּב סֵלֶת תְּהֵינֵה חֲמִץ תְּאַפְיְנָה. וְעוֹד, שְׁעֲתָה בְּיוֹם זֶה מִתְבַּטֵּל יַצֵּר הָרַע, וְהַתּוֹרָה שְׁנִקְרָאת חֲרוּת נִמְצָאת.

Exodus 13:7

“מצות, יֹאכֵל, אֵת, שְׁבַעַת הַיָּמִים; וְלֹא-יֵרָאֶה לָּךְ חֲמִץ, וְלֹא-יֵרָאֶה לָּךְ שָׂאֵר—בְּכֹל-גְּבֻלְךָ”

“Unleavened bread shall be eaten throughout the seven days, and nothing leavened shall be seen among you, nor shall any leaven be seen among you in all your borders.”

The bread that the Israelites ate when they left Egypt was Matzah. It was simple and didn't expand like regular bread. During the seven days of Passover, we are instructed to avoid eating 'חֲמִץ' (pronounced 'Chametz'), 'unleavened bread'. We are not even allowed to see it, to give honor to the Matzah. Later the Israelites had the bread from the level of Zeir Anpin. The Zohar asks; why do we avoid it during Pesach and why do we offer Chametz as a sacrifice. The answer is that the Torah that we connect to on that day is freedom and the evil inclination that comes from the aspect of 'chametz' is annulled.

Lesson;

The lesson here is about the connection between the Torah, bread, and sustenance. The numerical value of bread 'לחם' is 78 that is equal to three times YHVH. Salt, 'מלח' has the same letters as bread and together we have 156, six times YHVH to connect the six sefirot from Binah to Yessod. When we bless the bread and dip in salt, we create a bridge for sustenance that manifests with the complete blessing of the meal.

The best time to do that is after the morning prayer and drink a large cup of water for connection to Chassadim. Water, 'מים' with the numerical value of 90 for the nine sefirot of Light and with the Kolel it's 91 for the aspect of unification of upper and lower.

The final meal blessing includes several 'names.' Two important ones are פֵּאֵי and חֲתָךְ. They come from the first and last letters of the verse from Psalms 145:16 'פּוֹתַח 'את ידך'. 'Open your hands'

Tzedaka is very important as it opens the channel of Yessod. Putting a few coins into a Tzedaka box is essential. When it fills up, you can give it to poor people and or to those who help you make a spiritual connection. You can count the money collected in the box and submit a payment online.

There are a lot more to write about the secrets of having sustenance and B”H I’ll write a longer article and or video.

74. אֵלָא, לְמַלְךָ שְׁהִיָּה לִּי בֶן יְחִידִי, וְנִחַלְהָ. יוֹם אֶחָד הָיָה מִתְאַוֶּה לְאָכֵל. אָמְרוּ, יֵאָכֵל בֶּן הַמֶּלֶךְ (מֵאָכֵל שֶׁל רִפּוּאָה) רִפּוּאָה זוֹ, וְעַד שִׁיאָכֵל אוֹתָהּ, לֹא יִמְצֵא מֵאָכֵל וּמְזוֹן אַחַר בְּבֵיתוֹ. עָשׂוּ כֵן. בֵּינוֹן שֶׁאֵכֵל הַרְפּוּאָה הַהִיא, אָמַר, מִכָּאֵן וְהִלָּאָה יֵאָכֵל כָּל מָה שְׁהוּא מִתְאַוֶּה וְלֹא יִכּוֹל לְהִזְקֵק לוֹ.

74. אֵלָא, לְמַלְכָא דְהָיָה לִיה בֶּר יְחִידָאִי, וְזִכְלֵשׁ. יוֹמָא זֹדַד הָיָה תְּאִיב לְמִיכָל, אָמְרוּ יִיכּוֹל בְּרִיהַ דְּמַלְכָא (ס"א מִיכְלָא דַּאֲסוּוּתָא דַּא) אֲסוּוּתָא דַּא, וְעַד דְּיִיכּוֹל לִיה, לֹא יִשְׁתַּכּוּז מִיכְלָא וּמְזוּנָא אֲזוּרָא בְּבֵיתָא. עָבְדוּ הַכִּי. בֵּינוֹן דְּאָכֵל הַהוּא אֲסוּוּתָא, אָמַר מִכָּאֵן וְהִלָּאָה יִיכּוֹל כָּל מָה דְּאִיהוּ תְּאִיב, וְכֹא יִכּוֹל לְזַנְקָא לִיה.

The Israelites had two types of bread after leaving Egypt, on their journey to the Promised Land. In the beginning, they were told to eat the unleavened bread, Matzah. It has the aspect of Malchut but without the desire for the self. The second ‘bread’ was the Manna that came from heaven, with the aspect of Zeir Anpin.

To explain why it was so, the Zohar brings analogy to a king that had only one son. One day the son had the desire to eat but they wanted him to eat a special healing food. They removed all other food from the home, so he will eat the healing food. After that, he could eat anything he desires without negative effects on him.

75. כֶּךָ בְּאֶשֶׁר יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא הָיוּ יוֹדְעִים עֵקֶר וְסוּד שֶׁל הָאֲמוּנָה. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יִטְעֲמוּ יִשְׂרָאֵל רִפּוּאָה, וְעַד שִׁיאָכְלוּ רִפּוּאָה זוֹ, לֹא יִרְאֶה לָהֶם מֵאָכֵל אַחֵר. בֵּינוֹן שֶׁאֵכְלוּ מִצָּה, שְׁהִיא רִפּוּאָה לְעֵלוֹת וְלַדַּעַת בְּסוּד הָאֲמוּנָה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִכָּאֵן וְהִלָּאָה רָאוּ לָהֶם חֲמִץ וְיֵאָכְלוּ אוֹתוֹ, שְׁהִרִי אֵינוֹ יִכּוֹל לְהִזְקֵק לָהֶם. וְכֹל שֶׁכֵּן שְׁבוּס הַשְּׁבוּעוֹת שֶׁנִּמְצֵא לָחֶם עֲלִיוֹן, שְׁהוּא רִפּוּאָה לְכָל.

75. כֶּךָ כַּד זָנְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא הָיוּ יוֹדְעֵי עֵקֶרָא וְרָוָא דְּמַהִּיבְנוּתָא, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִטְעֲמוּן יִשְׂרָאֵל אֲסוּוּתָא, וְעַד דְּיִיכּוֹלֵן אֲסוּוּתָא דַּא, לֹא אֲתַזְוִי לְהוֹן מִיכְלָא אֲזוּרָא. בֵּינוֹן דְּאָכְלוּ מִצָּה, דְּאִיהִי אֲסוּוּתָא לְמִיַּעַל וּלְמַנְדַּע בְּרָוָא דְּמַהִּיבְנוּתָא. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִכָּאֵן וְהִלָּאָה אֲתַזְוִי לֹון זִמְיָן, וְיִיכּוֹלֵן לִיה, דְּהֵא לֹא יִכּוֹל לְזַנְקָא לֹון. וְכֹל שֶׁכֵּן דְּבִיוּמָא דְּשְׁבוּעוֹת, אֲזַדְּמֵן זְהִבָּא עֲלָהּ, דְּאִיהוּ אֲסוּוּתָא בְּכָלָא.

When the Israelites left Egypt, they were not aware of the essence and the secrets of the faith. The Holy One Blessed be He prevented any other food but the food of healing that is the Matzah. After the connection to the Matzah with faith in him and the healing aspects of the Matzah, they could eat the leavened bread and it won't hurt them. On the Holiday of Shavuot, they have a connection to bread from the higher levels that brings the medicine for everyone.

76. ועל דא מקרבין זומין, לאתוקדא על מדבבוא. ומקרבין תרין גהמין אזורגין כוודא. וזומין, אתוקדא בגורא מדבבוא ולא יכיל לשלטאה, ולנזקא לון לישראל. ובגני פה, ישראל קדישין אתדבכו ביה בקודשא בריה הוא, באסוותא דאורייתא ביומא דא. ואלמלי הוו גטרי ישראל תרין סטרין דגהמי אלן, לא הוו עיילין בדינא לעלמין.

76. ועל זה מקריבים חמץ להשרף על המזבת. ומקריבים שתי לחם אחרים באחד. וחמץ נשרף באש המזבת, ולא יכול לשלט ולהזיק להם לישראל. ומשום זה ישראל קדושים נדבקים בו בהקדוש ברוד הוא, ברפואה של התורה ביום זה. ואם היו שומרים ישראל שני צדדים של לחם אלו, לא היו עולים בדין לעולם.

Leviticus 23:18

והקרבתם על הלחם שבעת קבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהנה ומנחתם.” ונספיהם אשה רים ניחח ליהנה

“And you shall offer with the bread seven lambs of the first year, without blemish, one young bull, and two rams. They shall be as a burnt offering to YHVH, with their grain offering and their drink offerings, an offering made by fire for a sweet aroma to YHVH.”

On Shavuot, the Torah commands to bring two loaves of leavened bread offerings to the priest then add seven lambs. When the leavened bread burns on the Altar, it removes the control of the evil side from Israel. It helps the Israelites to stick to the Holy One Blessed be He and connect to the healing aspect of the Torah.

If the Israelites were keeping the aspects of these two types of bread, they would never experience judgment.

Lesson;

The ‘appetite’ of freedom is big and God wanted us to restrict the desire for the self by eating Matzah. These disconnections from the evil inclination created pure space in the Israelites to receive the Light. They were ordered to eat Matzah for seven days to have at least one Shabbat during this process and elevate to receive the Light of Binah. Before the seven days of Pesach, we burn the Chametz that is the aspect of the evil inclination in us and eats the Matzah that during these days becomes a channel of health for us.

On Shavuot, we receive the Torah and the offering and burning of the leavened bread open for us a wider change to the Light of the Torah, Zeir Anpin.

If we burn our ‘Chametz’ and open ourselves to the Torah, we become free from the control of the evil side.

77. ביומא דראש השנה, דאיהו יומא דדינא, (בכל יומא) דלאו איהו, אלא לאינן דלא גטלו מיכלא דאסוותא, ושכחו לאסוותא דאורייתא, בגין מיכלא אזורא דאיהו זומין. דהא ביומא דא דראש השנה, תהא זומין סלקא, ומקטרנא עליה דבר גשי, ואלשין עליה, ואיהו קיימא ביומא דא מקטרנא על עלמא. וקודשא בריה הוא יתיב בדינא על כלא ודאין עלמא.

77. ביום של ראש השנה, שהוא יום הדין, (בכל יום) שאין הוא, אלא לאלו שלא לקחו מאכל של הרפואה, ועזבו את מאכל התורה משום מאכל אחר שהוא חמץ. ביום זה של ראש השנה החמץ הוא עולה, ומקטרג על האדם ומלשין עליו, והוא עומד ביום זה מקטרג על העולם, והקדוש ברוד הוא יושב בדין על כלם ודן את העולם.

The day of Rosh Hashanah is a day of judgment for those who didn't eat the food of healing that is the Matzah. They left the food of the Torah and ate Chametz. On Rosh

Hashanah the Holy One Blessed be He sits on his throne and judges the whole world. The Chametz comes up tells about the person and prosecute him.

78. ובג'ני כף כד יתב קודשא בריה הוא אורייתא לישראל, אטעים להו מיהוהא נהמא עלאה, דההוא אתר, ומגו ההוא נהמא, הו ידעין ומסתכלין ברזי דאורייתא, למתק בארזו מישר, והא אוקמוה מלה אינן זכרייא ברזין (ס"א אלן דקאמרן) אלן כדקאמרן.

78. ומסבה זו, באשר נתן הקדוש ברוך הוא את התורה לישראל, הטעים להם מהלחם העליון שהוא של המקום ההוא, ומתוך הלחם ההוא היו יודעים ומסתכלים בסודות התורה ללכת בדרך ישר, והרי בארו הדברים אלו החברים בסודות (אלו שאנחנו אומרים) אלו כמו שאמרנו.

When the Holy One Blessed be He gave the Torah to the Israelites, he gave them a taste from the bread of heavens that is the inner Light of Zeir Anpin. Malchut receives from this bread and it revealed to them the secrets of the Torah and the righteous path to follow.

79. רבי שמעון ורבי אלעזר ברביה, הו אולי בארזוא, והו אולין עמהון, רבי אבא ורבי יוסי, עד דהו אולי אערעו בזוד סבא, והוה אזויד בידיה זוד ינוקא, וקף עיניו רבי שמעון וזומא ליה, אבר ליה לרבי אבא ודאי מלין זודתין אית גבן בהאי סבא.

79. רבי שמעון ורבי אלעזר בנו היו הולכים בדרך, והיו הולכים עמם רבי אבא ורבי יוסי. עד שהיו הולכים, פגשו בזקן אחד, והיה אחזו בידו תינוק אחד. הרים עיניו רבי שמעון וראוה אותו. אמר לו לרבי אבא, ודאי דברים חדשים יש לנו אצל הזקן.

Lesson;

The Chametz represents our desire for the self alone that drives negative actions. The Zohar tells us that if we have full control over the desire for the self and know how to follow the Torah then there is nothing to judge us on Rosh Hashanah. Without 'Chametz' to testify against us, we receive a clean file for the coming year.

Those who were guided to the study and knowledge of the Zohar, received a gift from God to use and follow. If they stop the connection to the Zohar for some reason. They would be judged for leaving the righteous path.

It's not easy to apply restrictions in life but we must stay on the path and seek the light no matter what temporary pleasures call us to stay away from the righteous path. Righteous people with control over their desires make a serious connection on Rosh Hashanah because in their minds every thought that is not related to Torah is a waste of time and Light that they could have drawn to the world and help more people.

{| }

Rabbi Shimon and his son, Rabbi Elazar were walking with Rabbi Aba and Rabbi Yossi. On their way, they saw an old person holding a child in his hand.

After seeing this elder, Rabbi Shimon told Rabbi Aba, it is certain that we can learn new things from this elder.

80. באשר הגיעו אליו, אמר רבי שמעון, במשא הקשור בגבך אתה בא? מי אתה? אמר לו, יהודי אני. אמר, דברים חדשים ודאי ביום זה אצלך. אמר לו, להיכן הוא דרכך? אמר לו, דירתי היתה באלו פורשי

80. כד מטו לגביה, אמר רבי שמעון, במטול דקופטרה בגבך קא אתית, מאן אתה. אמר ליה, יודאי אנא. אמר, מלין זודתין ודאי יומא דא לגבך, אמר ליה לאן הוא ארעך. אמר ליה, דיורי הוה באינן פרישי

מִדְּבָרָא, דְּהוּינָא, מִשְׁתַּדְּל בְּאוּרֵייתָא, וְהִשְׁתָּא אֲתִינָא
 לְיִשׁוּבָא, לְמִיתָב בְּעֵלְא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאַלְיָן
 יוּמֵי דִירוּזָא שְׁבִיעָאָה דָּא.

הַמְדַבֵּר, שְׁהֵייתִי מִשְׁתַּדְּל בְּתוֹרָה, וְעַתָּה
 בָּאתִי לְיִשׁוּב לְשָׁבֵת בְּעַל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּיָמִים אֵלּוּ שֶׁל הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה.

When Rabbi Shimon came closer to this man, he told him, “I see that you carry weight on your back, who are you?”, “I am Jewish” replied the elder.
 Rabbi Shimon continued asking him to the place he comes from and the elder replied that he used to live with people that retired to the desert and study Torah with them. Now he came to the city to be closer to the Holy One Blessed be He during the days of the seventh month.

81. זוּדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, גְּתִיב, דְּנִדְאֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא שְׁדִרְךָ לְגִבְוָן. אָמַר לִיה, זוּיִךְ דְּנִשְׁמַע מְכָה בְּפוּמְךָ,
 מֵאֵינֹן מְלִין זוּדֵינִן עֲתִיקִין, דְּנִשְׁמַעוֹן תַּמּוֹן בְּמִדְּבָרָא,
 מֵהֵאֵי יְרוּזָא שְׁבִיעָאָה. וְאַמַּאי אֲתַפְרִשְׁתוֹן הִשְׁתָּא
 מִמִּדְּבָרָא, לְמִיתִי לְיִשׁוּבָא. אָמַר לִיה הֵהוּא סְבָא,
 בְּשִׁאלְתָּא דָּא, יְדַעְנָא דְזוּכְמָתָא גְבָרָה, וּבְמִלְךָ בּוּטוּ
 לְרַקִּיעֵי דְזוּכְמָתָא. (ס"א נטו לתקיעו דחכמתא)
 81. שָׂמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, נִשְׁב, בְּנִדְאֵי
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלַח אוֹתָךְ אֵלֵינוּ. אָמַר
 לוֹ, חַיִּיךְ שְׁנִשְׁמַע דְּבָר מִפִּיךָ, מֵאֵלּוּ הַדְּבָרִים
 הַחֲדָשִׁים עֲתִיקִים שְׁנִשְׁמַעוֹן שָׁם בְּמִדְּבָר
 מִחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, וּמִדּוּעַ נִפְרַדְתָּם עִתָּה
 מִהַמְדַבֵּר לְבֵא לְיִשׁוּב? אָמַר לוֹ אוֹתוֹ הַזְּקֵן,
 בְּשִׂאלָה זוֹ יְדַעְתִּי שְׁחֻכְמָה אֲצִלְךָ וּדְבָרֶיךָ
 מְגִיעִים לְרַקִּיעֵי הַחֻכְמָה (נוֹטִים לְתַקִּיעַת
 הַחֻכְמָה).

Rabbi Shimon was happy and asked the elder to sit with them and share words of Torah because he is certain that the Holy One Blessed be He sent him to them.
 Rabbi Shimon asked the elder to tell about the wisdom they revealed in the desert on the seventh month and why he chose to leave the desert and come to the city.
 The elder said that from the questions he can tell that Rabbi Shimon’s wisdom is from the highest level.

Lesson;

The elder’s teachings continue in the following studies and from these Zohar paragraphs, we can learn a few important things.

Rabbi Ashlag explains that the elder is the aspect of inner Light and the child is the vessel that reveals that light.

Rabbi Shimon saw that an asked “Who are you”, the elder answered that he is Jewish. It’s not a common answer to such a question but the elder understood that Rabbi Shimon wanted to get to know his soul and that is why he answered shortly “I am Jewish” to tell that his soul is connected to the Torah.

The desert is the place of the other side and the ‘weight’ that the elder was carrying is the aspect of negativity that can be cleared on Rosh Hashanah and Yom Kippur that is on the seventh month.

Being alone is the aspect of dwelling in the desert where the negative side can have a stronger influence on us. When we are with other people connected to the Torah, we create a stronger force against the other-side, especially when praying together on Rosh Hashanah and Yom Kippur.

82. פְּתוּזָה הֵהוּא סְבָא וְאָמַר, (דְּבָרִים א) וּבְמִדְּבָר אֲשֶׁר
 רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׂאָר יְיָ אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר יֵשָׂא אִישׁ אֶת בְּנֹו
 82. פָּתַח הַזְּקֵן הֵהוּא וְאָמַר, (דְּבָרִים א) וּבְמִדְּבָר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׂאָר ה'

אלהיך כאשר ישא איש את בנו וגו'. פסוק זה כך היה צריך לומר, ובמדבר אשר נשאך. מהו ראית? אלא הקדוש ברוך הוא הנהיג את ישראל במדבר, מדבר חזק, כמו שכתוב (דברים ח) נחש שרף ועקרב וגו'. ומדבר שהוא חזק משאר מדבריות בעולם. מה הטעם?

וגו'. האי קרא הכי מפעי ליה, ובמדבר אשר נשאך, מהו ראית. אלא קודשא בריך הוא דבר לון לישראל במדברא, מדברא תקיפא, כמה דכתיב, (דברים ח) נחש שרף ועקרב וגו'. ומדברא דאיהו תקיף משאר מדברין בעלמא. מאי טעמא.

Deuteronomy 1:31

“and in the wilderness where you saw how YHVH your God carried you, as a man carries his son, in all the way that you went until you came to this place.”

Deuteronomy 8:15

“The elder quotes these verses and asks why God lead the Israelites through the desert that is difficult to cross and full of dangerous elements.”

“who led you through that great and terrible wilderness, in which were fiery serpents and scorpions and thirsty land where there was no water; who brought water for you out of the flinty rock;”

The elder quotes these verses and asks why God lead the Israelites through the desert that is difficult to cross and full of dangerous elements.

83. משום שבשעה ההיא שיצאו ישראל ממצרים ונשלמו לששים רבוא, התחזקה המלכות הקדושה ועלתה על הכל, והאירה הלבנה, ואז נכנעה מלכות הרשעה, הצד האחר, והוציא אותם הקדוש ברוך הוא ללכת במדבר חזק, שהוא מקום ושלטון סמא"ל הרשע, שהוא שלו ממש, כדי לשבר חזקו וכחו ולכתת ראשו (ולהוריד אותו) ולהכניע אותו שלא ישלט. ואלמלא חטאו ישראל, רצה הקדוש ברוך הוא להעבירו מן העולם, ועל זה העביר אותם בנחלתו וגורלו וחלקו ממש.

83. בגין דההוא שעתא דנפקו (דף קפ"ד ע"א) ישראל ממצרים ואשתלימו לשתין רבבין, אתתקף מלכותא קדישא, ואסתלק על כלא, וסיהרא אתנהירת וכדין אתכפיא מלכו זוייבא סטרא אזורא. ואפיק לון קודשא בריך הוא למיהר במדברא תקיפא. דאיהו אתר ושלטנו דסמא"ל זוייבא, דאיהו דיכיה ממש, בגין לתברא תוקפיה וזיליה, ולכתתא רישיה, (ס"א ולאחרא ליה) ולאכפיא ליה, דלא ישלוט. ואלמלא דזאבו ישראל, בעא קודשא בריך הוא לאעברא ליה מעלמא, ועל דא אעבר לון באזוסגתיה ועדביה וזולקיה ממש.

The elder explains that when the Israelites left Egypt they just became six hundred thousand people. Because of that, the holy side of Malchut got stronger and elevated, and the Light shone in Malchut and subdue the negative side.

The minister of the negative side, Sam-1 has dominion over the desert that is his dwelling place. The Holy One Blessed be He took the Israelites through the desert to break the power and control of Sam-1. If the Israelites didn't sin, the Holy One Blessed be He would have removed him from the world.

Lesson;

Rabbi Shimon asked previously about the 'weight' that the elder was carrying and the verses that the elder quotes tells about the Israelites that God carried on his 'shoulders' like a father carries his son to protect him from harm.

One of the thirteen attributes of God is נשא עון ‘carry (our) iniquity’ that means that he carries/holds our ‘punishment/‘correction’ on him, giving us opportunities to make the proper corrections by ourselves.

The ‘fiery serpents and scorpions’ are aspects of ‘challenges’ in our lives (desert). They give us opportunities to break the control and influence of the other-side on us.

The Torah is the Light that helps us overcome the challenges. If we stay with the teachings of the Torah, we connect to the thirteen attributes of God that help us cross the ‘desert’ safely and reach the ‘promised Land’.

We are living in a very challenging time on a personal and global level. YOU are not alone with serpents and scorpions on your path. We are all in the same desert but we can shrink it if we have certainty, keep moving forward toward the Light and soon we reach the promised land.

The Holy Ari teaches us that when we are confused or lost our way on the path then we should turn to the Right because the Right is Chessed and righteousness that connects us to the Holy One Blessed be He. He is close to us when we seek him.

Psalms 145:18

”קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראו באמת”

”YHVH is near to all who call upon Him, To all who call upon Him in truth.”

84. כִּי־וּן דְּזוֹאבוּ בְּכַמָּה זְמַנִּין, נְשִׂיף לִוּן זְוִיָא, וְכַדִּין אֲתַקִּיִּים (בראשית ג) הוּא יְשׁוּפֵךְ רֵאשׁ וְגו'. יִשְׂרָאֵל מְזוּזוּ רִישִׁיָּה בְּקַדְמֵיָתָא, וְכֹלָּא יְדַעֵי לְאַסְתַּמְרָא מִיְמֵיהָ, וְלִבְתַּר אִיהוּ מְזוּזָא בְּבִתְרֵיָתָא, וְנִפְלֹו כְּלָהוּ בְּמִדְבָּרָא, וְאֲתַקִּיִּים וְאֲתָה תִּשׁוּפְנֵו עֵקֶב. וְאַרְבַּעִין שָׁנִין לָקוּ מִיְמֵיהָ, לְקַבֵּל מִ' מַלְקוּת דְּבִי דִּינָא.

84. בגלל שחטאו בכמה פעמים, נשף אותם הנחש, ואז התקים (בראשית ג) הוא ישופך ראש וגו'. ישראל מוזזו רישיה בקדמייתא, ולא ידעי לאסתמרא מיניה, ולבחרונה, ונפלו כלם במדבר, והתקים אותה תשופנו עקב. וארבעים שנה לקו ממנו, כנגד ארבעים מלקות של בית דין.

After the first sin, God defined the future relationship between the Snake and man.

Genesis 3:15

”הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב”

”He shall bruise your head, And you shall bruise His heel”

The Israelites sinned several times after they left Egypt and the Snake ‘bit’ them. Even though they had success against him at the beginning, they weren’t careful and lost the battle to him. Because of that, the entire generation that left Egypt had to die in the desert. For forty years they had to experience death every day.

85. וְעַל דָּא כְּתִיב אֲשֶׁר רָאִיתָ, בְּעֵינֵיָהוּ הָיָו זְוִמָּן לְהֵהוּא מְאִרֵי דְּמִדְבָּרָא, אֲזִיל כְּפִית קְמִיָּהוּ, וְנִטְלִי אֲזוּסְנֵתִיהָ וְעַד בֵּיהָ. מְנַלְן. מִדְּכַתִּיב (שמות טו) אִזְּ נִבְהָלוּ אֱלֹופֵי אֲדוּם, וְאֵלֶּה הֵם (דברים ח) נָחַשׁ שָׂרָף וְעִקְרָב. וְאֲנַחְנוּ גַם כִּךָּ נִפְרָדְנוּ מִהַיְשׁוּבָא לְמִדְבָּר הַחֹזֵק לְעֵין שָׁם בְּתוֹרָה, בְּדִי לְהַכְנִיעַ אֶת הַצַּד הָאֲחֵר.

85. ועל דא כתיב אשר ראית, בעיניהו הוי זומאן ללהוא מארי דמדברא, אזיל כפית קמיהו, ונטלי אזוסנתיה ועד ביה. מנלן. מדכתוב (שמות טו) אז נבהלו אלופי אדום, ואלה הם (דברים ח) נחש שרף ועקרב. ואנחנו גם כך נפרדנו מהישובא למדבר החזק לעין שם בתורה, כדי להכניע את הצד האחר.

סטרא.

The Israelites studied the Torah in the desert to have control over the ‘fiery serpents and scorpions’ that represent the forces of Sam-l.

86. ועוד, שלא מתיישבין דברי תורה אלא שם, שאין אור אלא אותו היוצא מתוך החשך. שבאשר נכנע צד זה, מתעלה הקדוש ברוך הוא למעלה ומתכבד בכבודו, ואין עבודת הקדוש ברוך הוא אלא מתוך החשך, ואין הטוב אלא מתוך הרע. וכאשר נכנס בן אדם בדרך רעה ועזב אותה, אז מתעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו, ועל זה שלמות הכל – טוב ורע באחד, ולעלות אחר כך בטוב, ואין טוב אלא ההוא שיצא מתוך הרע. ובטוב זה מתעלה כבודו, וזהו עבודה שלמה.

86. ותו דלא מתישבין מלי דאורייתא, אלא תמן. דלית גהורא אלא ההוא דנפיק מגו זושוכא, דכד אתכפויא סטרא דא, אסתלק קודשא בריה הוא לעילא, ואתיקר ביקריה. ולית פולונא דקודשא בריה הוא, אלא מגו זושוכא, ולית טובא אלא מגו בישא. וכד עאל בר נש באורזו בישא, ושביק ליה, כדין אסתלק קודשא בריה הוא ביקריה, ועל דא שלימו דכלא טוב ורע כזודא, ולאסתלקא לבתר בטוב, ולית טוב אלא ההוא דנפק מגו בישא. ובהאי טוב, אסתלק יקריה, ודא איהו פולונא שלימ.

The desert is darkness and the Light that is revealed from the study of the Torah in that place is great and pleased the Holy One Blessed be He.

The good comes from the bad and when a person leaves the negative path he reveals great light and fulfills the process of removing darkness from the world that is our main purpose and work in this world.

Lesson;

When in darkness we can either sink deeper into the dark abyss or seek the Light and easily find the way out.

The Light that we need to activate our personal ‘GPS’ comes from the study of the Torah. If we don’t let Sam-1 opportunities distract us, we can find the way out of the darkness without any or with just minimal ‘path recalculation’.

The Israelites had major sins that disconnected them from the Light. Their journey to the promised land was supposed to take just a few days and became the maximum correction process of 40 years.

Deuteronomy 25:3

”ארבעים יכנו לא יסיף”

”Forty blows he may give him and no more”

87. ואנחנו עד עכשו יושבים שם כל ימי השנה בכדי להכניע במדבר לצד האחר. עכשו שהגיע זמן עבודת הקדוש של צד הקדשה, חזרנו לשוב, ששם היא עבודתו. ועוד, שעתה בראש השנה הגיע זמן של הנחש ההוא לתבע דין מלפני הקדוש ברוך הוא, ושם הוא שולט, ומפני כך יצאנו משם ובאנו לשוב.

87. ואנן, עד השתא יתיבנא תמן, כל יומי שתא, בגין לאכפויא במדברא ליהוא סטרא. השתא דמטא זמנא דפולונא קדישא, דסטרא דקדושיא, אהדרנא לישובא דתמן איהו פולונא דלית. ותו, דהשתא בראש השנה מטא זמנא דהוא זויא, למתבע דינא מקמי קודשא בריה הוא, ותמן איהו שליט. ובגין כך נפקנא מתמן ואתינא לישובא.

The elder continues to tell that the group he was part of, study in the desert for the whole year to break the control of the other side. When the time comes for the holy work, they leave the desert to be close to the Holy One Blessed be He.

Rosh Hashanah is the time that the Snake comes to the higher court and prosecute the people. Because he has control in the desert, the elder and his friend come to the city to be with people.

88. פתחו הַקֶּזֶן הַהוּא וְאָמַר, (תהלים פ"א) תִּקְעוּ בַחוֹדֵשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֹנִי. עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן לְהַתְּעוֹרֵר הַדֵּינִי הָעֲלִיּוֹן הַחֲזֵק, וְכַאֲשֶׁר הוּא מִתְּעוֹרֵר, הַצֵּד הָאֲחֵר מִתְּחַזֵּק בְּנִגְדּוֹ. וּמִבִּיּוֹן שֶׁהוּא מִתְּחַזֵּק, עוֹלָה וּמִכֶּסֶה לְלִבְנָה, שֶׁלֹּא מֵאִירָה אֹר, וּמִתְּמַלְּאֵת מִצַּד הַדֵּינִי. אִזּוּ כָּל הָעוֹלָם הוּא בְּדֵינִי, עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְכַרְזוּ קוֹרָא בְּכָל הַרְקִיעִים: הַתְּקִינוּ כֶּסֶף שֶׁל דֵּינִי לְאֲדוֹן הַכֹּל, שֶׁהוּא רוֹצֵה לְדוֹן.

Psalms 81:4

”תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו.”

“Blow the trumpet (Shofar) at the time of the New Moon, At the full moon, on our feast-day.”

On Rosh Hashanah, when the Master of the world comes to judge us. At that time, the strong judgment on the supernal level is awakened and blocks the Light from shining on the Moon. The moon then receives only from the forces of judgment. The whole world then awaits the call to be judged.

89. וְסוֹד כָּאֵן, וְהַאִיר לָנוּ בַמִּדְבָּר, מִדּוּעַ מִתְּעוֹרֵר דֵּינִי עֲלִיּוֹן בַּיּוֹם זֶה. אֵלֶּא כָּל סוֹדוֹת וְכָל הַקְּדוּשׁוֹת הַנִּכְבְּדוֹת, כָּלֵם תְּלוּיִים בְּשִׁבְעֵי. וְהַשְּׁבִיעִי הַהוּא הָעֲלִיּוֹן, עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁנִּקְרָא עוֹלָם הַבָּא. מִמֶּנּוּ מֵאִירִים כָּל הַנְּרוֹת וְכָל הַקְּדוּשׁוֹת וְכָל הַבְּרֻכּוֹת. וְכַאֲשֶׁר מִגִּיעַ הַזְּמַן לְחַדֵּשׁ הַבְּרֻכּוֹת וְהַקְּדוּשׁוֹת לְהַאִיר, צָרִיךְ לְהַשְׁגִּיחַ בְּכָל תְּקוּנָתוֹ שֶׁל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם, וְכָל הַתְּקוּנִים הַהֵם לְקַיֵּם כָּלֵם עוֹלָם מִתּוֹךְ הַתְּחַתּוֹנִים, אִם הֵם בְּשָׂרִים. וְאִם אֵינֶם בְּשָׂרִים, אִזּוּ עוֹמְדֵת, (דְּבָר) שֶׁלֹּא מֵאִירָה, עַד שֶׁנִּפְרָדִים הַחֲיִבִּים מִתּוֹךְ הַיְּבֵאִים, אִזּוּ מִתְּעוֹרֵר הַדֵּינִי.

90. וּמִהַדֵּינִי הַהוּא מִתְּחַזֵּק הַצֵּד הָאֲחֵר, וְנִמְצָא מִקְטָרְג, כְּדִי שִׁנְתָנוּ לֹא אֵלּוּ הַחֲיִבִּים, מִפְּנֵי שֶׁבְּתוֹב (אִיּוֹב כ"ח) וְלִכְּל תְּכִלִּית הוּא חוֹקֵר. וּמִכֶּסֶה לְלִבְנָה. מִדּוּעַ (לֹא מוֹסְרֵת אוֹתָם כְּדִי הַמְּקָטָרְג)? מִפְּנֵי שֶׁאֵינֶם רְצוּנוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאֲבֹד אֶת מַעֲשֵׂי יְדָיו.

88. פִּתְחוּ הַהוּא סִבָּא וְאָמַר, (תהלים פ"א) תִּקְעוּ בַחוֹדֵשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֹנִי, הַשְׁתָּא אִיהוּ זְמַנָּא, לְאַתְעָרָא דֵינָא עֲלָאָה תְּקִיפָא, וְכַד אִיהוּ אֲתַעַר סִטְרָא אֲוֹרָא אֲתַתְּקַף בְּהַדְרִיָּה, וְכִיּוֹן דֵּאִיהוּ אֲתַתְּקַף, סְלִיק וְזוֹפִיא לְסִיְהָרָא, דְּלָא נְהִיר נְהִירָא, וְאַתְּמַלְּיא מִסִּטְרָא דְרֵינָא. כְּדִין כָּל עֲלָמָא אִיהוּ בְּדֵינָא, עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְכַרְזוּא כְּרִיז בְּכָלְהוּ רְקִיעִין, אֲתַקִּינוּ כוֹרְסִיא דְרֵינָא, לְמֵאֲרִיָּה דְכָלָא, דֵּאִיהוּ בְּעֵי לְמִידָן.

89. וְרָזָא הַכָּא, וְאַתְּנְהִיר לָן בְּמִדְבָּרָא, אֲמַאי אֲתַעַר דֵינָא עֲלָאָה בַּיּוֹמָא דָּא. אֵלֶּא כָּל רִזִּין וְכָל קְדוּשִׁין יְקִירִין, כָּלְהוּ תְּלִיין בְּשִׁבְעֵאָה. וְהַהוּא שִׁבְעֵאָה עֲלָאָה, עֲלָמָא עֲלָאָה, דֵּאֲקָרִי עֲלָמָא דֵּאֲתִי. מִנִּיָּה נְהִירִין כָּל בּוֹצִינִין, וְכָל קְדוּשִׁין, וְכָל בְּרַפָּאן. וְכַד מְטִי זְמַנָּא, לְזוֹדְתוֹתֵי בְּרַפָּאן וְקְדוּשִׁין לְאַנְהָרָא, בְּעָא לְאַשְׁזוּזָא בְּכָל תְּקוּנָא דְעֲלָמִין כָּלְהוּ, וְכָל אֵינוֹן תְּקוּנִים לְאַתְקִימָא כָּלְהוֹן, סְלִקִּין מִגּוֹ תְּתָאִי, אִי אֵינוֹן כְּשָׂרָאן. וְאִי לָא כְּשָׂרָאן, כְּדִין קִימָא (ס"א מלה) דְּלָא נְהִירָא, עַד דֵּאֲתְפָרְשִׁין זְזִיבִין מִגּוֹ זְכָאִין, כְּדִין אֲתַעַר דֵינָא.

90. וּמִהַהוּא דֵינָא, אֲתַתְּקַף סִטְרָא אֲוֹרָא, וְאַשְׁתַּכּוּז מִקְטָרְגָא, בְּגִין דֵּינְתָנוּן לִיָּה אֵינוֹן, זְזִיבִיא. בְּגִין דְּעִלִּיָּה כְּתִיב, (אִיּוֹב כ"ח) וְלִכְּל תְּכִלִּית הוּא זוֹקֵר. וְזוֹפִיא לְסִיְהָרָא, אֲמַאי (ד"א לֹא מִסְרָא לֹן בִּידָא דְמִקְטָרְגָא). בְּגִין דְּלִיָּת תִּיֵּאוּבְתִיָּה דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאוּבְרָא לְעוֹבְרֵי יְדָיו.

91. והוא סטרא אזורא, קיימא קליפא תקיפא, דלא יכיל לאתברא, בר ביהוה עיטא דקודשא בריה הוא יהיב לישראל, דכתיב תקעו בוזדש שופר בפסה ליום זוגנו. בגין לתברא ההוא פסה דאתזופיא סיהרא, ולא גהיר.

92. וכד מתערי ישראל לתתא בשופר, ההוא קלא דנפיק משופר, בטש באורא, ובקע רקיעין, עד דסלקא לגבי ההוא טנרא תקיפא, (נ"א סטרא אחרא) דזופי לסיהרא, אשגזו, ואשכזו אתערותא דרוזמי, כדן ההוא (דף קפ"ד ע"ב) דסליק וקיימא לעילא, אתערבב. כדן ההוא קלא קיימא, ואעבר ההוא דינא, וכיון דלתתא אתערו רוזמי, הכי גמי לעילא, אתער שופרא אזורא עלאה, ואפיק קלא דאיהו רוזמי, ואתערעו קלא בקלא, רוזמי ברוזמי, ובאתערותא דלתתא, אתער הכי גמי לעילא.

93. ואי תיבא, היר יכיל קלא דלתתא, או אתערותא דלתתא לאתערא, הכי גמי. תא זוזי, עלמא תתאה, קיימא לקבלא תדיר, והוא אקרי אבן טבא. ועלמא עלאה לא יהיב ליה, אלא פגוונא דאיהו קיימא. אי איהו קיימא בנהירו דאנפין בותתא, כדן הכי גהרין ליה מלעילא. ואי איהו קיימא בעציבו, יהבין ליה דינא בקבליה.

94. כמזוגא דא, (תהלים ק) עברו את יי בשמזוגא. זודוה דבר נש, משיח לגביה זודוה אזורא עלאה. הכי גמי האי עלמא תתאה, כמזוגא דאיהו אתערות, הכי אמשיח מלעילא. בגין כך מקדמי ישראל, ואתערי בשופר קלא דאיהו (רזא דרחמי) כליל באשא ובמא ורוזא, ואתעביד זוד, וסלקא לעילא, ובטש בהאי אבן טבא, ואעטבע באינון זוגין דהאי קלא, וכדן כמה דאתזוזיא, הכי משיח מלעילא.

91. והצד האחר ההוא עומד בקלפה חזקה, שאינה יכולה להשבר חוץ באותה עצה שהקדוש ברוך הוא נתן לישראל, שכתוב תקעו בחדש שופר בפסה ליום חגנו. כדי לשבר הכסוי ההוא שמכסה את הלבנה, ולא מאירה.

92. וכאשר מתעוררים ישראל למטה בשופר, הקול ההוא שיוצא מהשופר מכה באויר, ובוקע את הרקיעים, עד שעולה לגבי הסלע ההוא החזק, (הצד האחר) שמכסה ללבנה, משגיח ומוציא התעוררות הרחמים, אז ההוא שעולה ועומד למעלה, מתערבב. אז הקול ההוא עומד ומעביר הדין ההוא, וכיון שלמטה מתעוררים הרחמים, כך גם למעלה מתעורר שופר אחר עליון ומוציא קול שהוא רחמים, ומתערבבים קול בקול, רחמים ברחמים, ובהתעוררות של למטה מתעורר כך גם למעלה.

93. ואם תאמר, איך יכול קול של למטה או התעוררות של למטה להתעורר – כמו כן? בא וראה, עולם התחתון עומד לקבל תמיד, והוא נקרא אבן טובה, ועולם העליון לא נותן לו, אלא כמו שהוא עומד. אם הוא קיים בהארת פנים מלמטה, כמו כן מאירים לו מלמעלה. ואם הוא עומד בעצבות, נותנים לו דין כנגדו.

94. כמו זה, (תהלים ק) עברו את יי בשמזוגא. זודוה דבר נש, משיח לגביה זודוה אזורא עלאה. הכי גמי האי עלמא תתאה, כמזוגא דאיהו אתערות, הכי אמשיח מלעילא. בגין כך מקדמי ישראל, ואתערי בשופר קלא דאיהו (רזא דרחמי) כליל באשא ובמא ורוזא, ואתעביד זוד, וסלקא לעילא, ובטש בהאי אבן טבא, ואעטבע באינון זוגין דהאי קלא, וכדן כמה דאתזוזיא, הכי משיח מלעילא.

95. וכיון דאתקנת בהאי קלא, רזומי נפקי מלעילא, ושריין עליה, ואתכלילא ברוזומי, מתתא ומלעילא. וכדין אתערבב סטרא אזורא. (אסתכל וחמי בנהירו דאנפיו) ואתזלש תקפיה, ולא זכיל לקטרגא. והאי אבן טבא, קיימא בנהירו דאנפין, מכל סטריין, בנהירו דלתתא, ובנהירו דלעילא.

96. מתי עומדת בהארה של למעלה? היה אומר ביום הכפורים. וביום הכפורים מאירה האבן הטובה ההיא באור של למעלה מתוך האור של העולם הבא, ומתערבב המקטרג (הוא), ואז מתקנים ישראל למטה שער אחד, ושולחים למדבר הזה החזק שהוא שולט עליו.

97. והצד האחר ההוא הוא נקדה אמצעית של העולם החרב, משום שכל הרבה ושקמה (הוא ממנו, מהצד האחר ההוא השולט) ממנו, הצד האחר ההוא שולט עליו, ונקדה האמצעית של כל הישוב, צד הקדשה הוא. ועל זה עומדת ירושלים באמצע כל הישוב של העולם.

98. בשתי נקודות נבדלת מלכות שמים, צד הקדשה – אחת שלה, ואחת של העולם הבא. נקדה עליונה נעלמת, ועל זה קימת בשתי נקודות. נקדה שלה עומדת תחתיה, ירושלים, אמצע של כל הישוב. נקדה שלוקחת מאמא עליונה וסתומה, היא גן עדן של הארץ, שעומדת באמצע של כל העולם לכל הצדדים, של החרבה והישוב וכל צדדי העולם.

99. ועל זה באמצע גן עדן עומדת נקדה אחת עליונה נעלמת וסתומה שלא נודעת. ועמוד אחד נעוץ מלמטה למעלה תוך הנקדה ההיא, ומשם נובעים מים שנפרדים לארבעת צדדי העולם. נמצאו שלש נקודות

95. וכיון דאתקנת בהאי קלא, רזומי נפקי מלעילא, ושריין עליה, ואתכלילא ברוזומי, מתתא ומלעילא. וכדין אתערבב סטרא אזורא. (אסתכל וחמי בנהירו דאנפיו) ואתזלש תקפיה, ולא זכיל לקטרגא. והאי אבן טבא, קיימא בנהירו דאנפין, מכל סטריין, בנהירו דלתתא, ובנהירו דלעילא.

96. אימתי קיימא בנהירו דלעילא, הוי אומר ביום הכפורי. וביום הכפורי אתנהיר ההוא אבן טבא, בנהירו דלעילא, מנזו נהירו דעלמא דאתי, (ואתערבב ההוא דלטורא) וכדין מתקנין ישראל לתתא וזד שער, ומשדרין להאי מדברא תקיפא, דאיהו שלטא עליה.

97. וההוא סטרא אזורא, איהו נקודה אמצעיתא דזריבו דעלמא, בגין דכל זריבו ושמוון (ס"א מניה, הוא מההוא סטרא אחרא דשליט) מניה, ההוא סטרא אזורא שליט עליה. ונקודה אמצעיתא דכל ישובא, סטרא דקדושה איהו, ועל דא, קיימא ירושלם באמצעיתא דכל ישובא דעלמא.

98. בתרין נקודין אתפרשת מלכו שמיא, סטרא דקדושה, וזד הילה, וזד דעלמא דאתי, נקודה עלאה טמיראה, ועל דא קיימא בתרין נקודין: נקודה הילה קיימא תזוזתה, ירושלם, אמצעיתא דכל ישובא. נקודא דנטלא מאימא עלאה טמירא, (ר"ט ע"ב, רפ"א ע"ב) איהו גן עדן דארעא, דקיימא באמצעיתא דכל עלמא, לכל סטריין, דזריבו וישובא, וכל סטריין דעלמא.

99. ועל דא, באמצעיתא (קל"ב ע"ב) דגן עדן, קיימא נקודה וזדא עלאה טמירא וגניזא, דלא ידיע. וזד עמודא, נעוץ מתתא לעילא, גו ההיא נקודה, ובתמן נבעי מיא, דאתפרישו לארבע סטרי עלמא. אשתכחו

בעולם שעומדות זו על זו, בדגמת שלש נקודות של התורה.

100. תא וזוי, ההוא ששעיר המשדרין ישראל לעזאזל, לשהוא מדברא, בגין למייהב זולקא לשהוא סטרא אזורא, לאתעסקא בהדיה. ואי תימא, תרין שעירין אמאי הכא, זוד ליי זוד לשהוא סטרא אזורא. תינזו ההוא שעיר דסטרא אזורא. ליי אמאי.

101. אלא למלכא דהיה ארזי על בריה, קרא לסנטירא, ההוא דעביר דינא בבני נשא תדיר, בגין דיודמן למעבד דינא בבריה. ההוא סנטירא זודי, ועאל בבי מלכא למיכל תמן, כיון דאשזו ביה בריה, אמר, ודאי לא עאל סנטירא דא בבי אבא, אלא בגין דארזי מלכא עלי. מה עבד, אזל ואתפייס בהדיה. כיון דאתפייס בהדיה, פקיד מלכא למעבד סעודתא עלאה ליה ולבריה, ופקיד דלא ידע ביה ההוא סנטירא. לבתר עאל ההוא סנטירא. אמר מלכא השתא אי ינדע דא, מסעודתא עלאה (דף קפ"ה ע"א) דאתקניית לי ולברי, יתערבב פתורא. מה עבד. קרא לממנא על סעודתא, אמר ליה, אתקין מדי, ותשוי קמאי, ותשוי קמיה דההוא סנטירא, בגין דיוזשיב הסעיד קמאי מדיכיל, ולא ינדע בההיא סעודתא יקירא דזודוה דיכלי ודברי, ויטול ההוא זולקא ויזיל ליה, ויתפרש מזודוה דסעודתא דיכלן. ואי לאו דמלכא עביר הכי, לא יתפרש ההוא סנטירא מבי מלכא.

102. כף אמר קודשא בריך הוא לישראל, אזמינו תרין שעירין, זוד לי זוד לשהוא דלטורא, בגין דיוזשיב דמסעודתא דיכלי קאכיל, ולא ינדע בסעודתא דזודוה אזורא דיכלן, ויסב ההוא זולקא, ויזיל לארזויה, ויתפרש מביתי. כיון דאמא עלאה, עלמא דאתי אתי למשרי (ק' ע"ב) גו היכלא דעלמא תתאה, לאשכחא גהירו (נ"א לאשגחא עלה בנהירו) דאנפין, דין הוא דלא

100. בא וראה, השעיר ההוא ששולחים ישראל לעזאזל למדבר ההוא, כדי לתת חלק לצד האחר ההוא להתעסק אתו. ואם תאמר, שני שעירים למה כאן? אחד לה, ואחד לצד האחר ההוא. ניחא השעיר ההוא של הצד האחר, אף לה מדוע?

101. אלא, למלך שהיה בועס על בנו, קרא לשוטר, זה שעושה דין בבני אדם תמיד, כדי שיתכונן לעשות דין בבנו. השוטר הוא שמח, ונכנס לבית המלך לאכל שם. כיון שראה אותו בנו, אמר, ודאי לא נכנס השוטר כאן בבית אבי אלא משום שבועס המלך עלי. מה עשה? הלך והתפייס עמו. ומשום שהתפייס עמו, צוה המלך לעשות סעודה עליונה לו ולבנו, וצוה שלא ידע בו השוטר ההוא. לבסוף נכנס השוטר ההוא. אמר המלך, עתה אם ידע זה מהסעודה העליונה שהכנתי לי ולבני, יתבלבל השלחן. מה עשה? קרא לממנה על הסעודה ואמר לו, תכין משהו ותשים לפני, ותשים לפני השוטר ההוא, כדי שיחשב שסועד לפני משלי, ולא ידע מהסעודה החשובה ההיא של שמחה שלי ושל בני, ויקח החלק ההוא וילך לו, ויתרחק מהשמחה של הסעודה שלנו. ואם לא שעשה המלך כן, לא יתרחק השוטר ההוא מבית המלך.

102. כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, תזמינו שני שעירים, אחד לי ואחד למקטרג ההוא, כדי שיחשב שמסעודה שלי הוא אוכל, ולא ידע בסעודת השמחה האחרת שלנו, ויקח החלק ההוא וילך לדרכו ויתרחק מביתי. כיון שאמא העליונה, עולם הבא, באה לשרות תוך היכל של העולם התחתון למצא אור (להשיג עליה בהארה) של הפנים,

דין הוא שלא ימצא המקטרג ההוא, ולא בעלי הדין לפניו, באשר מוציא כל הברכות ומאיר לכלם. וכל שפע החרות ההוא נמצא, וישראל נוטלים מאלו הברכות.

103. שהרי באשר העולם הבא נכנס להיכל של העולם התחתון ומוציא ששם העולם התחתון עם בניו בסעודה העליונה היא, אז הוא מברך השלחן והעולמות כלם מתברכים, וכל שמחה וכל הארת הפנים נמצאות שם. זהו שכתוב (ויקרא טז) לפני ה' תטהרו.

104. כתוב (ויקרא טז) ונתן אהרן על שני השערים גזרלות גזרלות גזרל אחד לה' וגזרל אחד לעזאזל. זוהי השמחה היא של המקטרג ההוא, כדי שהקדוש ברוך הוא יפיל עמו גזרל, ומזמין אותו, ולא יודע שאש דולק שם על ראשו ועל העם שלו, כמו שנאמר (משלי כה) כי גזרלות אתה חתה על ראשו.

105. וסימנה (אסתר ה) אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה בי אס אותי. וכתוב, ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב. בחלק ההוא שנוטל, והולך לו. ובסוף, באשר בא המלך העליון לבית המלכה, המלכה מבקשת עליה ועל בניה ועל עמה מן המלך.

106. ואפלו בזמן שישראל בגלות ומתפללים תפלות בכל יום, היא עולה ביום זה לפני המלך העליון ומבקשת על בניה, ואז נגזרות כל אותן נקמות שעתידי הקדוש ברוך הוא לעשות עם אדם, ונגזר איך עתיד המקטרג הזה לעבר מן העולם, כמו שנאמר (ישעיה כה) בלע המות לנצח.

107. וסימנה – בזמן הגלות (אסתר ז) כי נמכרנו אני וגו'. כי אין הצר שזה בנזק המלך. מה זה בנזק המלך? כמו שנאמר (יהושע ז) והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה

ישתכזו ההוא דלטורא, ולא מארי דדינין לקמיה, כד אפיק כל ברכאן, ואנהיר לכלא. וכל ההוא זיירו ישתכזו, וישראל נוטלי מאינון ברכאן.

103. דהא כד עלמא דאתי, עאל להיכלא דעלמא תתאה, ואשכוז דזודי עלמא תתאה עם בניו בההיא סעודתא עלאה, כדין איהו בריה פתורא, ועלמין כלהו מתברכין, וכל זיודו וכל גהירו דאנפין אשתכוזו תמן. הדא הוא דכתיב, (ויקרא טז) לפני ה' תטהרו. (ק' ע"ב)

104. כתיב (ויקרא טז) ונתן אהרן על שני השערים גזרלות גזרל אחד ליה' וגזרל אחד לעזאזל. דא איהו ההוא זודיה דההוא דלטורא, בגין דקודשא בריה הוא יטייל עמיה גזרל, ומזמין ליה, ולא ידע דגזר דליק אטייל על רישיה, ועל עמא דיליה, כמה דאת אמר (משלי כה) כי גזרלות אתה חתה על ראשו.

105. וסימנה, (אסתר ה) אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה בי אס אותי. וכתוב, ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב. בההוא זולקא דנטיל, ואזיל ליה. ולבתר כד אתי מלכא עלאה, לבי מטרוניתא, מטרוניתא תבעת עלהא, ועל בנהא, ועל עמא מן מלכא.

106. ואפילו בזמנא דישראל בגלותא, וצלו עלותין בכל יומא, איהי סלקת ביומא דא, לקמי מלכא עלאה, ותבעת על בנהא. וכדין אתגזרו, כל אינון גוקמין, דזמין קודשא בריה הוא למעבר עם אדום, ואתגזר היה זמין דלטורא דא לאתעברא מעלמא, כמה דאת אמר (ישעיה כה) בלע המות לנצח.

107. וסימנה, בזמנא דגלותא (אסתר ז) כי נמכרנו אני וגו'. כי אין הצר שזה בנזק המלך. מאי בנזק המלך. כמה דאת אמר, (יהושע ז) והכריתו את שמנו מן

לְשִׁמּוֹת הַגְּדוֹל. שְׁחַרְי הַשֵּׁם הָעֵלְיוֹן לֹא מִתְקַיֵּם בְּקִיּוּמוֹ, וְזֶהוּ בְּנִזְק הַמֶּלֶךְ.

108. וְאֵי, וְהָמֵן נִבְעַת מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמְלִכָּה. אִי אֹר הַפָּנִים וְכָל שְׂמֵחָה נִמְצָאת, וְיִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים לְחֵרוֹת בַּיּוֹם הַהוּא. וְאֵי, מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהַלְאָה, חֵרוֹת וְשְׂמֵחָה בְּגִלּוֹי לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם, וְאֵי צְרִיף לְשִׂמְחָה עִמָּהֶם. מִכָּאֵן וְהַלְאָה, כְּמוֹ שְׁנַתְנוּ לוֹ חֵלֶק לְהִתְרַחֵק מֵהֶם, כִּי גַם נוֹתְנִים לְשָׂרָר הַעַמִּים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם לְמַטָּה.

109. בֵּא וְרָאָה, מַה הוּא סוֹד הַקְּרִבּוּת לְהַקְרִיב שְׁעִיר (כַּנֶּגֶד שְׁעִיר) וְלֹא דָבָר אַחֵר? וּמִדּוּעַ שְׁעִיר בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ, וְכֵן גַּם בֶּן שְׁעִיר? אֵלֵּא, אִם תֹּאמַר מִשּׁוּם שֶׁהוּא צַד שְׁלוֹ – טוֹב. מִדּוּעַ לֹא הָיָה עוֹז?

110. אֵלֵּא דָבָר זֶה צְרִיף, וְהוּא נִמְצָא לְבַעֲלֵי כְּשׁוּפִים, שְׁכָל מַעֲשֵׂיהֶם בְּמַה שְׁלֹא (מִתְחַבֵּר) יִהְיֶה בְּנִקְבָּה. וְעַל זֶה שְׁעִיר, שְׁלֹא הִתְחַבֵּר בְּנִקְבָּה בְּכָל הַצְּדָדִים שְׁלוֹ. עוֹ, כְּאִשֶּׁר הִתְחַבֵּר בְּנִקְבָּה. וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא מֶלֶךְ, נוֹתְנִים לוֹ מִשּׁוּם הַכְּבוֹד שְׁלוֹ, זֶה שְׁלֹא הִתְחַבֵּר בְּנִקְבָּה וְלֹא נָתַן כְּחוֹ לְאַחֵר. וְזֶה יָדוּעַ לְאוֹתָם הַמְכַשְּׁפִים שֶׁמְשַׁתְּמָשִׁים בְּמַעֲשֵׂים אֵלֵּא. וּמִפְּנֵי כֵן שׂוֹרִים עַל הַשְּׁעִיר הַהוּא כָּל אוֹתָם הַחֲטָאִים.

111. בֵּא וְרָאָה, אֵי עַל גֵּב שֶׁהוּא חֵלֶק לְצַד הָאֲחֵר הַהוּא – סוֹד כְּאֵן. כָּל אֵלוֹ צְדָדִים אַחֵרִים שְׁלֵמָה (שְׁנִקְרָאִים מְצוּלוֹת יָם), כָּלֵם טְמֵאִים יוֹתֵר. וְכָל מַה שְׂוֹרְדִים מִדְּרָגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת, כִּי הַטְּמֵאָה שְׁלֵמָה יוֹתֵר. וּמִפְּנֵי כֵן בְּעוֹ, חֵלֶקֶם יוֹתֵר, מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׁעִירוֹת שְׁלוֹ תְלוּיוֹת יוֹתֵר מִבְּהֵמָה אַחֵרָת, כְּמוֹ שְׂדִין שְׁלֵמָה תְלוּי לְמַטָּה בְּטְמֵאָה. אֲבָל מְלֻכּוֹת הַרְשָׁעָה הַזֹּאת הַאֲחֵרָת, מֶלֶךְ שֶׁל הַכָּל בְּצַד הַהוּא, הַטְּמֵאָה שְׁלוֹ הִיא יוֹתֵר מִבְּחֵרָת, וְלֹא טְמֵאָה שְׁלֵמָה כְּאֵלֶּה הַתַּחְתּוֹנִים. וְעַל זֶה

הָאֵרֶץ וּמִזֶּה תַעֲשֶׂה לְשִׁמּוֹת הַגְּדוֹל. דִּהּא שְׂמֵא עֲלָאָה, לֹא אֲתִקְיִים בְּקִיּוּמֵיהּ, וְדִּא אִיהוּ בְּנִזְק הַמֶּלֶךְ.

108. וְכִדְרִין וְהָמֵן נִבְעַת מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמְלִכָּה כְּדִין, נְהִירוֹ דְאֵנְפִין, וְכָל זִיּוּדוֹ אֲשֵׁתְכוּז, וְיִשְׂרָאֵל נְפָקִי לְזִיּוּרוֹ, בְּהַהוּא יוֹמָא. כְּדִין מִהַהוּא יוֹמָא וְכִלְלָאָה, זִיּוּרוֹ וְזוּדוֹתָהּ בְּאֲתַנְלָאָה, לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהֶוּ. כְּדִין בְּעֵי לְמוֹזְדֵי עַמְהוֹן, מִכָּאֵן וְכִלְלָאָה. כְּמַה דִּיִּהְבּוּ לִיהּ זִוּלְקָא לְאֲתַפְרָשָׁא מִנְהוֹן, הִכִּי נְמִי יִהְבִּין לְשָׂרָר עַמִּין, לְאֲתַפְרָשָׁא מִנְהוֹן לְתַתָּא.

109. תֵּא זִוּי, מַה הוּא רְוָא דְקִרְבָּנָא, לְקִרְבָּא שְׁעִיר, (לְקַבֵּל שְׁעִיר) וְלֹא מְלָא אֲזוּרָא. וְאִמָּי שְׁעִיר בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ, וְהִכָּא נְמִי שְׁעִיר. אֵלֵּא אִי תִימָא בְּגִין דְאִיהוּ סְטָרָא דִילִיָּהּ יֹאוֹת. אִמָּי לֹא הוּי עוֹז.

110. אֵלֵּא מְלָא דִּא אֲצִטְרִיף, וְאִיהִי אֲשֵׁתְכוּזָתָהּ לְמֵאֲרִיהוֹן דְּזוֹרְשִׁין, דְּכָל עוֹבְדֵיהֶוּ בְּמַה דְּלֹא (אֲתַחֲבֵר) יִהְיֶה בְּנִקְבָּא. וְעַל דִּא שְׁעִיר לֹא אֲתַזְזַבֵּר בְּנִקְבָּא, בְּסְטָרִין דִּילִיָּהּ כְּלֵהוּ. עוֹ כִּד אֲתַזְזַבֵּר בְּנִקְבָּא. וּבְגִין דְאִיהוּ מִלְכָּא, יִהְבִּין לִיהּ בְּגִין יִקְרָא דִילִיָּהּ, הִיא דְלֹא אֲתַזְזַבֵּר בְּנִקְבָּא, וְלֹא יִהְיֶה זִוּלִיָּהּ לְאֲזוּרָא. וְדִּא אֲשֵׁתְמוֹדָע לְאֵינִין זוֹרְשִׁין, דְּבִשְׁתַּמְשִׁין בְּהֵי עוֹבְדֵי. וּבְגִינֵי כֵן, שְׂרִיין עַל הַהוּא שְׁעִיר, כָּל אֵינִין זוֹטְאִיהוֹן.

111. וְתֵא זִוּי, אֵי עַל גֵּב דְאִיהוּ זִוּלְקָא לְהַהוּא סְטָרָא אֲזוּרָא, רְוָא הִכָּא, כָּל הֵי סְטָרִין אֲזוּרְגִין דְלִתְתָּא, (דִּאקֵרוֹן מְצוּלוֹת יָם) כְּלֵהוּ מִסְאָבִין יִתִיר. וְכָל מַה דְנִזְוֹתִין דְרִגִין תַּתְאִין, הִכִּי מִסְאָבִין דְלֵהוֹן יִתִיר. וּבְגִין כֵּן, בְּעוֹ יִתִיר זִוּלְקָאֵהוֹן, בְּגִין דְשְׁעִירָא (דִּף קִפ"ה ע"ב) דִּילִיָּהּ תְלוּיָא יִתִיר מִבְּעִירָא אֲזוּרָא, כְּמַה דְדִינָא דְלֵהוֹן תְלוּי לְתַתָּא בְּמִסְאָבִין. אֲבָל הִיא מִלְכּוֹ זִוּיָּבְתָא אֲזוּרָא, מִלְכָּא דְכָלֵּא בְּהַהוּא סְטָרָא, בְּרוּר אִיהוּ יִתִיר מִסְאָבִין דִּילִיָּהּ, וְלֹא מִסְאָבִין שְׁלֵמִים כְּהֵי תַתְאִין. וְעַל דִּא

שְׁעִיר, דֶּשְׁעַר דִּילִיָּה לֹא תִלְיָא, וְלֹא שְׁעִיעַ. לֹא שְׁעִיעַ, שֶׁהַשְּׁעִיר שָׁלוּ לֹא תִלְוִי וְלֹא חָלַק. לֹא חָלַק, מִפְּנֵי הַטְּמֵאָה הַהִיא שָׁלוּ. וְלֹא תִלְוִי, כְּדִי שְׁלֹא תִתְחַזֵּק בּוֹ טְמֵאָה כְּאֵלֶּה הַתַּחְתּוֹנִים, וְעַל זֶה וּדְאִי שְׁעִיר, וְלֹא אַחֵר.

שְׁעִיר, דֶּשְׁעַר דִּילִיָּה לֹא תִלְיָא, וְלֹא שְׁעִיעַ. לֹא שְׁעִיעַ, בְּגִין דְּהָהוּא מִסְּאָבוֹ דִּילִיָּה. וְלֹא תִלְיָא, בְּגִין דְּלֹא יִתְתַקַּף בֵּיהּ מִסְּאָבוֹ כְּהִנֵּי תִתְתַּאי, וְעַל דָּא וּדְאִי שְׁעִיר וְלֹא אַזְרָא.

112. כְּפֹר, מִדּוּעַ נִקְרָא כְּפֹר? אֵלֶּה מִפְּנֵי שְׁמִנְקָה כָּל טְמֵאָה וּמַעֲבִיר אוֹתָהּ מִלְּפָנֵי בָּיִם הַהוּא. וְעַל זֶה יוֹם כְּפֹר יוֹם שֶׁל נִקְיוֹן, וְכַךְ קוֹרְאִים לוֹ, שְׁבִתוּב (ויקרא טז) כִּי בָּיִם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם. כִּי הַיּוֹם הַזֶּה צְרִיךְ לוֹ לִכְתּוּב מַה זֶה כִּי בָּיִם הַזֶּה? אֵלֶּה מִשּׁוֹם שְׁמִטְהַר מִקְדָּשׁ לְמַעַלָּה וּמִתְנַקָּה (וימאיר), כְּתוּב כִּי בָּיִם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם. יִכְפֹּר וַיִּנְקָה בַּתְּחִלָּה בָּיִם הַזֶּה, כְּדִי שְׁיִטְהַר, וּלְבַסּוֹף עֲלֵיכֶם.

112. כְּפֹר, אֲמַאי אִקְרִי כְּפֹר, אֵלֶּה בְּגִין דְּנִקְי כָּל מִסְּאָבוֹ, וְאֵעֲבֵר לִיהּ מִקְבִּיָּה, בְּהָהוּא יוֹמָא. וְעַל דָּא, יוֹם כְּפֹר: יוֹמָא דְּנִקְיוֹתָא, וְהִכִּי קָרִינָא לִיהּ. כְּתִיב (ויקרא טז) כִּי בָּיִם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה מִבְּעֵי לִיהּ, מַאי כִּי בָּיִם הַזֶּה. אֵלֶּה בְּגִין דְּאִתְדַּכִּי מִקְדָּשָׁא לְעִילָא, אִתְנַקְי (נ"א ואתנהיר) כְּתִיב כִּי בָּיִם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם, יִכְפֹּר וַיִּנְקָי בְּקַדְמֵיָתָא בָּיִם הַזֶּה, בְּגִין דִּיתְדַּכִּי, וּלְבַתֵּר עֲלֵיכֶם.

113. עוֹד, יִכְפֹּר בָּיִם הַזֶּה, וַיִּנְקָה לוֹ בַּתְּחִלָּה. וְכָל זֶה עֲלֵיכֶם, בְּסִבְתְּכֶם צְרִיךְ לְנִקּוֹת אוֹתָהּ, וּלְטַהַר אוֹתָהּ תַּחֲלָה. יִכְפֹּר – מִי יִכְפֹּר? אֵלֶּה זֶה עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן שְׁמַאיִר וּמְנַקָּה לְבָלָם. וְעַל זֶה כָּל צְדָדִים רָעִים, שְׁנִקְרָאִים מְצוּלוֹת יָם, עוֹבְרִים. וּכְמוֹ שְׁאוֹתָן מְצוּלוֹת יָם תִּלְוִיּוֹת, כְּךָ גַם תִּלְוִיּוֹת שְׁעֵרוֹת (שְׁלוּ, שְׁהוּא צַד) שְׁלוּ, שְׁהוּא צַד שְׁלָהֶם, וְשְׁעִיר שֶׁל הַצַּד הַהוּא לֹא חָלַק.

113. תו, יִכְפֹּר בָּיִם הַזֶּה, וַיִּנְקָי לִיהּ בְּקַדְמֵיָתָא, וְכָל דָּא עֲלֵיכֶם, בְּגִינְכוֹן אֲעֲטָרִיךְ לְנִקְאָה לִיהּ, וּלְדַכָּאָה לִיהּ בְּקַדְמֵיָתָא. יִכְפֹּר, מַאֲן יִכְפֹּר. אֵלֶּה דָּא הוּא עֲלָמָא עֲלָאָה, דְּנִהִיר וְנִקְי לְכָלֵּא. וְעַל דָּא כְּלָהוּ סְטָרִין בִּישׁוּן, דְּאִקְרוּן מְצוּלוֹת יָם, אִתְעֲבָרוּ. וּכְמוֹ דְּאִינוּן מְצוּלוֹת יָם תִּלְוִיָּן, הִכִּי נְמִי תִלְוִיָּא שְׁעֵרָא (ס"א דיליה, דהוא סטרא וכו') דִּילִיָּה כָּל הַהוּא סְטָרָא דְּלַהוּן, וְשְׁעֵרָא דְּהָהוּא סְטָרָא לֹא שְׁעִיעַ.

114. כְּמוֹ זֶה כְּתוּב, (שם) וְכָפֹר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטּוֹמָאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכָל זֹטְאָתָם. וְכָל חַטָּאתָם צְרִיךְ לוֹ לומר! אֵלֶּה לְהִנָּאָה שְׁלָהֶם. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה לְכָל חַטָּאתָם, שְׁלֹא יָכוֹל הַמְּקַטֵּר לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם (ועל זֶה) בָּיִם כְּפֹר, שְׁהוּא הַעֲבֵרַת כָּל הַחֻבוֹת וְנִקְוִי שְׁלָהֶם. צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְנִקּוֹת עֲצָמָם וּלְלַבֵּת יַחְפֵי רִגְלִים כְּמִלְאָכִי עֲלִיּוֹן. חֲמִשָּׁה עֲנוּיִים כְּדִי לְהַעֲזֹר בַּחֲמִשָּׁה צְדָדִים עֲלִיּוֹנִים שְׁיִוִם הַכְּפֹרִים מוֹצִיא אוֹתָם, וְהֵם שְׁעֵרִים שְׁלוּ.

114. כְּמוֹנָא דָּא כְּתִיב, (ויקרא טז) וְכָפֹר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטּוֹמָאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכָל זֹטְאָתָם. וְכָל זֹטְאָתָם מִבְּעֵי לִיהּ, אֵלֶּה לְהִנָּאָה לְהוּן, מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה לְכָל זֹטְאָם דְּלֹא יָכִיל מִקְטָרְגָא לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהֶוּ (ועל דא) בָּיומָא דְּכְפֹר, דְּאִיהוּ קְנוּזָא דְּכָל זוּבִין, וְנִקְוִי דְּלַהוּן. בְּעָאן יִשְׂרָאֵל לְנִקְאָה עֲרַמִּיָּהוּ, וּלְבַהֵר יוֹזְפֵי רִגְלִין, כְּמִלְאָכִי עֲלָאִין. זוּמֵשׁ עֲנוּיִין, בְּגִין לְאִסְתֵּינְיָא בְּזוּמֵשׁ סְטָרִין עֲלָאִין, דְּיוֹמָא דְּכְפֹרִי אִפִּיק לֹון, וְאִינוּן תְּרַעִין דִּילִיָּה.

115. וְאִי שְׁתִּיָּה קָא זוּשִׁיב, דְּאִיהוּ מִסְּטָרָא דִּיִּצְזוּקָה, הָא שִׁיָּת, וְאִף עַל גַּב דְּבַכְלָל אֲכִילָה אִיהוּ, וּכְדִין אִינוּן

115. וְאִי שְׁתִּיָּה קָא זוּשִׁיב, דְּאִיהוּ מִסְּטָרָא דִּיִּצְזוּקָה, הָא שִׁיָּת, וְאִף עַל גַּב דְּבַכְלָל אֲכִילָה אִיהוּ, וּכְדִין אִינוּן

שית, וענויאת בתראת תשמיש המטה איהו, ובדרגא שיתתאה שכיון, ולקבליה אנו עבדין ענויאת דא.

116. פתיב (במדבר כט) ובעשור לזודש השביעי הזה, וכתוב (ויקרא כג) אך בעשור לזודש. בעשור, בעשירי מבעי ליה, מאי בעשור. אלא, בגין דהשתא ביומא דא, כל דרגין עלאין, אתיין אלן על אלן, למשרי על סיהרא, ולאנהרא לה. וכלהו ברוא דעשר, עד דסלקא למאה. וכד קיימא ברוא דמאה, כדן כלא זוד, ואקרי יום הכפורים. ועל דא בעשור, כמה דאת אמר זכור, שמור, דכלהו אתיין בגין לעשרא ולאנהרא ברוא דעשר.

116. כתוב (במדבר כט) ובעשור לזודש השביעי הזה, וכתוב (ויקרא כג) אך בעשור לזודש. בעשור – בעשירי צריך לו לומר מה זה בעשור? אלא משום שעתה ביום זה, כל מדרגות עליונות באות אלו על אלו לשרות על הלבנה ולהאיר אותה, וכלן בסוד של עשר, עד שעולה למאה. וכאשר עומדת בסוד של מאה, אז הכל אחד, ונקרא יום הכפורים. ועל זה בעשור, כמו שאתה אומר זכור, שמור, שכלם באים כדי לעשר ולהאיר בסוד של עשר.

117. החזיר הגון הזה ראשו כנגד רבי שמעון, ואמר לו, (רבי שמעון) הרי ידעתי ששאלה תקשה בכאן, בעשור לזודש השביעי. אמר לו רבי שמעון, ודאי, (זה בעשירי נכון הוא וכן הוא, אבל בעשור מדוע וכו') בעשור נכון הוא. אם כך הוא, מדוע עולה למאה? והרי מהפסוק לא נראה, אלא שעולה לשבעים, ממשמע שכתוב בעשור לזודש השביעי. וכאשר מעשרים לשביעי עשר פעמים, הרי ודאי עולה לשבעים. אמר לו, על זה החזרתי ראשי כלפיד, שהרי ידעתי שחכם אתה.

117. אהדר האי סבא רישיה לקבליה דרבי שמעון, ואמר ליה, (רבי שמעון) הא ידענא דשאלתא תבעי בהאי, בעשור לזודש השביעי. אמר ליה רבי שמעון ודאי, (ס"א דא בעשירי יאות הוא, והכי הוא, אבל בעשור אמאי וכו') בעשור יאות הוא. אי הכי הוא, אמאי סליק למאה, והא מקרא לא אתווי, אלא דסליק לשבעין, משמע דכתיב בעשור לזודש השביעי, וכד מעשרי לשביעאה עשר זמנין, הא ודאי סליק לשבעין. אמר ליה, על דא אהדרנא רישא לגבר, דהא ידענא דזוכימא אנת.

118. בא וראה, שני סודות כאן. אחד, שהרי הלבנה נקראת חדש השביעי, ומפני כן נקרא חדש השביעי עשור, מפני שבשמאירים לה עשר פעמים – הרי מאה. ועוד, דבר זה שאמרת, ודאי לשבעים עולה ביום זה (ובמדרגה של שבעים היא, ובמדרגה של מאה היא, לדרגה של מאה להשלים ולהאיר). ובדרגה זו של שבעים, שהרי ביום זה נוטל לכל עם ישראל לדון, וכלם עומדים בנשמה יותר מהגוף, שהרי ביום זה ענוי של הנפש הוא, ולא של הגוף, כמו שנאמר ועניתם את נפשותיכם. כי כל הנפש אשר לא

118. תא זוזי, תרין רזין הכא, זוד דהא סיהרא זודש השביעי אקרי, ובגין כך אקרי זודש השביעי עשור, בגין דקא מנהרין לה עשר זמנין, הא מאה. ותו, האי מלה דקאמרת, ודאי לשבעין סליקא בהאי יומא, (ובדרגא דשבעין איהו, ובדרגא דמאה איהו. לדרגא דמאה לאשלמא ולאנהרא.) ובהאי דרגא דשבעין, דהא ביומא דא נטיל לכל עמא דישראל למידן, וכלהו קיימין בנשמתא יתיר מגופא, דהא ביומא דא ענויאת דנפשא איהו, ולא מגופא, כמה דאת אמר ועניתם את נפשותיכם כי כל הנפש אשר לא

תעונה. והאי יומא נטיל לכל נפשאן והו ברשותיה, ואי לא קיימא ברזא (נ"א ברשותא) דשבעין, לית ליה רשו בנפשאן, (ס"א לקיימא תמן) דקיימא דנפשאן ברזא (דף קפ"ו ע"א) דשבעין, כמה דאת אמר (תהלים צ) ימי שנתינו בהם שבעים שנה וגו'.

119. ואם תאמר, נפשות הילדים שלא השלימו לשבעים שנה לא שולטת בהם – ודאי ששולטת בהם, אבל לא בשלמות, כמי שזכה לימים הרבה למצוות התורה, ועם כל זה, בכל שבעים שנה היא הולכת. ועל זה למדנו, אחד המרבה ואחד הממעיט. מה זה אחד? ביחוד של שבעים שנה, מי שמרבה ומי שממעיט.

120. ועל זה ביום הכפורים עוברת בכל השבעים, ונשלמת דרגה זו בכלם, וכל הנשמות עולות לפניו, ודן את כלן בדיו, והקדוש ברוך הוא מרחם על ישראל ביום זה. מי שלא העביר טנוף מרוחו לכפר עליו, (ביום זה) באשר עולה תפלתו ביום זה, טובע במקום שהוא שנקרא רפש וטיט, והוא מצולות ים, ולא עולה להיות עטרה בראש המלך.

121. ביום זה לא צריך בן אדם לפרש חטאיו בפני אחר, משום שכמה הם שלוקחים הדבור שהוא ומעלים אותו למעלה, ויש עדים בדבור ההוא. ומה (מיכה ז) משכבת חיקך שמר פתחי פיך – כל שבן אלו שהולכים ומסתבלים לקטרג עליהם ומעידים עליהם, וכל שבן שעזות הוא לפני הכל וחלול שמו של הקדוש ברוך הוא. ועל זה כתוב, (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את בשרך. (מכאן והלאה סוד באופן אחר)

122. פתח ואמר, (שמות יב) החדש הזה לכם ראש חדשים וגו'. וכי כל הזמנים והחדשים אינם של הקדוש ברוך הוא? (אלא

תעונה. והאי יומא נטיל לכל נפשאן והו ברשותיה, ואי לא קיימא ברזא (נ"א ברשותא) דשבעין, לית ליה רשו בנפשאן, (ס"א לקיימא תמן) דקיימא דנפשאן ברזא (דף קפ"ו ע"א) דשבעין, כמה דאת אמר (תהלים צ) ימי שנתינו בהם שבעים שנה וגו'.

119. ואי תיבא נפשאן דרבני דלא אשלימו לשבעין שנין לא שלטא בהו. ודאי שלטא בהו, אבל לא בשלימו, כמאן דזכי יומין סגיאין לפקודי אורייתא, ועם כל דא בכלהו שבעין שנין אלא. ועל דא תנינן אזור המרבה ואזור הממעיט. מאן אזור. ביזורא דשבעין שנין, מאן דאסגי, ומאן דאמעיט.

120. ועל דא, ביומא הכפורי אעבר בכלהו שבעין, ואשתתלים האי דרגא בכלהו, וכל נשמתין סלקין קמיה, ודאין להון בדינא, וקודשא בריך הוא זייס עליהו דישראל ביומא דא, מאן דלא אעבר טינא מרוויזיה לכפרא עליה, (ביומא דא) כד סליק עלותיה בהאי יומא, טבע בההוא אתר דאקרי רפש וטיט, ואיהו מצולות (שלח קס"ג ע"ב) ים וכל סליק לאתעטרא ברישא דמלכא.

121. ביומא דא לא אעטרך בר זש (ויקרא רל"א ע"א) לפרשא זוטאוי קמי אזורא, בגין דכמה אינן דנטלי ההיא מלה, וסלקי לה לעילא, ואית סהדין בההיא מלה. ומה (מיכה ז) משכבת זיקך שמר פתחי פיך, כל שבן אינן דאזלי ועייני לקטרנא לון, וסהדי עליה. וכל שבן דזוציפו איהו לקמי כלא, וזכול שמא דקודשא בריך הוא. ועל דא פתיב, (קהלת ה) אל תתן את פיך לזוטא את בשרך. (מכאן והלאה רזא בגוון)

122. פתחו ואמר, (שמות יב) החדש הזה לכם ראש חדשים וגו'. וכי כל הזמנים והחדשים אינם של הקדוש ברוך הוא? (אלא חדשים לא כתיב) אלא החדש הזה

חדשיכם לא כתוב) אלא החדש הזה לכם, שלי הוא, אבל אני מסרתי אותו לכם. שלכם הוא בנגלה, אבל שבועי שלי הוא, ועל זה הוא בכסה ולא בגלוי. חדש שלכם הוא מסדר כסדר אותיות אביב, שהוא א' ב' ג'. י"ב הוא סוד אות ג' (והוא א' ב' ג' כסדר האותיות). אבל החדש השביעי, שלי הוא מסוף האותיות (תשרי). מה הטעם? אתם ממטה למעלה, ואני ממעלה למטה.

123. זה שלי. בראש החדש אני הוא בכסוי, ובעשרה לחדש אני הוא, משום שאני בחמש ראשונות, ובחמש אחרונות, ובחמש שלישיות. בתחלת החדש אני הוא משום חמשה ימים. בעשרה לחדש אני הוא משום חמשה ימים אחרים. בחמשה עשר לחדש אני הוא משום חמש שלישיים.

124. מה הטעם כל זה? משום שכל חדש זה הוא מעולם העליון, ועולם העליון בסוד חמש הוא, בכל זמן וזמן, ומשום כך חדש זה הוא בכסוי ולא בגלוי, משום שעולם העליון בכסוי הוא, וכל דבריו בהסתתר. וחדש זה הוא של הקדוש ברוך הוא לבדו. כיון שמגיע יום הטי"ו לחדש, אז מתגלה הכל הוא מגיע בהתחדשות הלבנה, ונשלמת הלבנה ומאירה מאמא העליונה, ועומדת להאיר לתחתונים מתוך האור העליון, ועל זה נקרא ראשון, כמו שנאמר (ויקרא כג) ולקחתם לכם ביום הראשון. עד עכשו עומדים כל הימים בסוד עליון. מכאן יורדים לסוד תחתון.

125. בא וראה, מיום העליון היו ימים אלו הראשונים, סוד של העולם העליון, מי דן דין של העולם, שהרי דין לא נמצא בזה העולם אלא מדין התחתון? (סוד) שזה – (ישעיה נד) אלהי כל הארץ יקרא. שאם תאמר דין העולם דן למעלה, אם בן לא היה נקרא עולם החרות, עולם שהוא אור של כל העולמות, עולם של כל החיים, עולם של כל

לכם, דיכלי איהו, אבל אנא מסרית ליה לכון, דלכון איהו באתגלויא, אבל שביעאה דיכלי איהו, ועל דא איהו בפסטה, ולא באתגלויא. ירווא דלכון, איהו בסדורא, כסדר דאתון אביב, דאיהו אב"ג. י"ב איהו רזא דג'. (ו"א ואיהו אב"ג כסדרא דאתון) אבל ירווא שביעאה דיכלי איהו מסופא דאתון. (ו"א תשרי) מאי טעמא. אתון מתתא לעילא, ואנא מעילא לתתא.

123. האי דיכלי. פרישא דירווא, אנא איהו באתכסויא. בעשרה דירווא, אנא איהו, בגין דאנא בזומש קדמאי, ובזומש אזורגין, ובזומש תליתאי. בקדמיתא דירווא אנא איהו, בגין זומשא יומין. בעשרה דירווא אנא איהו, בגין זומש יומין אזורגין. בט"ו דירווא אנא איהו, בגין זומש תליתאי.

124. מאי טעמא כולי האי. בגין דכל ירווא דא מעלמא עלאה איהו, ועלמא עלאה ברוא דזומש איהו, בכל זמנא וזמנא, ובגין כף ירווא דא איהו בפסטה, ולא באתגלויא, בגין דעלמא עלאה בפסטה איהו, וכל מלוי באתכסויא. וירווא דא דקודשא בריך הוא איהו בלזודוי. כיון דמטא יומא דזומיסר, כדן גלויא. פלא איהו מטא בזודותותא דסיהרא, וסיהרא אשתלימות, ואתגהירת מאימא עלאה, וקיימא לאנהרא לתתאי מנא נהורא דלעילא, ועל דא אקרי ראשון, כמה דאת אמר (ויקרא כג) ולקחתם לכם ביום הראשון. עד השתא קיימי פלהו יומין ברוא עלאה, מכאן נזותין לרוא תתאה.

125. תא זזוי, מיזמא עלאה הוו אלין יומין קדמאין, רזא דעלמא עלאה, מאן דאין דינא דעלמא, דהא דינא לא אשתכחו בהאי עלמא, אלא מדינא תתאה. (ו"א רזא) דדא (ישעיה נד) אלהי כל הארץ יקרא. דאי תימא דינא דעלמא דאין לעילא, אי הכי לא אתקרי עלמא דזירוי, עלמא דנהירו דכל עלמין. עלמא דכל

החרות. ואם תאמר מדין של יצחק – אם הוא מעורר דין לגבי העולם הזה, לא יכולים כל העולם לסבל, שהאש העליון התקיף ההוא, אין מי שסובל אותו, אלא אש שלמטה, שהוא אש שסובל אש.

126. אלא, כמו שהעולם הזה עולם התחתון של כל העולמות, כך גם כל דיניו מעולם התחתון, של אלקים שופט. וזה נקרא דין עליון על העולם הזה, ומשום שהוא דרגה שביעית, לא גוזרים גזרה על בן אדם אלא מעשרים שנה ומעלה.

127. הסתכל הגון הזה ברבי שמעון, וראה אותו שזולגות עיניו דמעות. אמר רבי שמעון, אם היא שביעית, מדוע מעשרים שנה ומעלה? אמר לו, אשרי מי שמדבר על אנשים שומעות.

128. בא וראה, בית דין שלמטה בארץ לא גוזרים דין על בן אדם עד שלש עשרה שנה. מה הטעם? משום ששופטים שבע שנים לשביעית, אלהי כל הארץ יקרא. ואין רשות לאדם באלו השבע. ואלו השבע לא נמצאות אלא על שלש עשרה שלמטה (בארץ), שאלו כסא לגביו, ומשום זה כל גזרות וכל הדינים שלמטה, מאלו השבע שנים שלמטה, בללות של עשרים שנה הם.

129. ודין העולם בראש השנה הוא על ידי זו המדרגה, שהוא ממש עומד בדין על בניו בעולם הזה כדי להטהר לגבי העולם העליון, משום שאין לו סיוע לעלות ולהטהר אלא מתוך התחנונים.

130. וכאשר ישראל הם בחמשה עשר יום, אז נוטל לבניו לפרש בנפיו עליהם ולשמת עמם. ועל זה כתוב ולקחתם לכם ביום הראשון. פרי זה הוא אילן שנקרא עץ פרי, ונמצא בו פרי. עץ הדר – כמו

זוין, עלמא דכל זיירו. ואי תימא מדינא דיצווק. אי איהו אתער דינא לגבי האי עלמא, לא יכלין כל עלמא למסבל, דההוא אשא תקיפא עלאה, לא אית מאן דסביל ליה, אלא אשא דלתתא, דאיהו אשא דסביל אשא.

126. אלא, כמה דעלמא דא עלמא תתאה דכלהו עלמין. הכי גמי כל דינוי מעלמא תתאה, דאלהים שופט. ודא אקרי דינא עלאה על האי עלמא, ובגין דאיהו דרגא שביעאה, לא גזיר גזרה על בר נש, אלא מעשרין שנין ולעילא.

127. אשגוזו האי סבא ברבי שמעון, וזומא ליה דזלגין עינוי דמעין. אמר רבי שמעון, אי היא שביעאה, אמאי (דף קפ"ו ע"ב) מעשרין שנין ולעילא. אמר ליה, זכאה מאן דמליל על אודנין דשמעין.

128. תא זווי, בי דינא דלתתא בארעא, לא גזרין דינא על בר נש, עד תליסר שנין. מאי טעמא. בגין דשבתין שבע שנין לשביעאה, אלהי כל הארץ יקרא. ולית רשו לבר נש באינון שבע. ואינון שבע, לא שראן אלא על תליסר דלתתא, בארעא דאינון כורסייא לגביה, ובגין כך, כל גזרין, וכל דינין דלתתא, מאינון שבע שנין דלתתא, ככלא דעשרין שנין איהו.

129. ודינא דעלמא בראש השנה, על ידא דהאי דרגא איהו, דאיהו ממש קיימא בדינא על בניו בהאי עלמא, בגין לאתדכאה לגבי עלמא עלאה, בגין דלית ליה סיוע לסלקא ולא תדכאה אלא מגו תתאי.

130. וכד ישראל אינון בזומיסר יומין, כדין נטיל לבניו, לפרשא גרפוי עליהו, ולמוזדי עמהון. ועל דא כתיב ולקחתם לכם ביום הראשון, (נח ס"ב ע"א) פרי דא, איהו אילנא דאקרי עץ פרי, ואשתכחז ביה פרי. עץ

שנאמר (תהלים צו) הוד והדר לפניו. מה הטעם נקרא הדר, ומי הוא הדר? אלא זה צדיק.

131. מדוע נקרא הדר, והרי מקום מסתר הוא שאין לו גלוי, וצריך להתכסות תמיד, ואין הדר אלא מי שמתגלה ומתראה? אלא, אף על גב שהוא דרגה מסתרת, הדור הוא של כל הגוף, ולא נמצא הדור לגוף אלא בו. מה הטעם? מי שאין עמו מדרגה זו, אין בו הדור לבא בבני אדם. קולו אין עמו בדבורו (בזכר), והדור (ודבור) של קול נפסק ממנו. זקנו והדר זקנו לא עמו, ואף על גב שמתכסית הדרגה ההיא, כל הדור הגוף תלוי בו, ומתכסה ומתגלה. ומפני כן עץ הדר הוא, עץ שכל הדור הגוף תלוי בו, וזהו הוא עץ עשה פרי.

132. כפת תמרים – כאן נכללת אשה בבעלה בלי פרוה, כפת תמרים באחד. וענף עץ עבת – שלשה. ועלים שלו – זה בצד זה, וזה בצד זה, ואחד ששולט עליהם. וערבי נחל – שנים, שאין להם ריח וטעם, בשוקים בבן אדם. (ומפני כן) לולב נוטל בלם, בחוט השדרה שמעמיד את הגוף. ומה שיוצא החוצה טפח – כך הוא, כדי להשלים ולהוציא הכל ולשמט כמו שצריך.

133. (ומפני כן) במינים אלו צריך בן אדם להראות לפני הקדוש ברוך הוא. עלים של אלו התמרים, הם כל שאר חילות שמתאחים באלו הכנניים שהקדוש ברוך הוא נקרא בהם, מפני שצריכים (להתאחו) למטה בדרגת למעלה. שאין לה דבר בעולם שאין לו דגמא למעלה. בדרגמא של למעלה כך יש למטה. וצריכים ישראל להתאחו בסוד זה של האמונה לפני הקדוש ברוך הוא.

הדר: כמה דאת אמר (תהלים צו) הוד והדר לפניו. מאי טעמא אקרי הדר, ומאן איהו הדר. אלא דא צדיק.

131. אמאי אקרי הדר, והא אתר טמירא איהו דלית ליה גלויא, וצריכא לאתכסייא תדיר, ולית הדר אלא מאן דאתגלייא ואתחזי. אלא, אף על גב דאיהו דרגא טמירא, הדורא איהו דכל גופא, ולא אשתכחז הדורא לגופא, אלא ביה. מאי טעמא. מאן דלית עמיה האי דרגא, לית ביה הדורא, למיעל בבני נשא. קלא לאו עמיה בדבורא, (ס"א כדכורא) והדורא (ס"א ודבורא) דקלא אתפסק מניה. דיקנא, והדורא דדיקנא לאו עמיה, ואף על גב דאתכסייא ההוא דרגא, כל הדורא דגופא ביה תליא. ואתכסי ואתגלייא. ובגין כך עץ הדר איהו, עץ דכל הדורא דגופא ביה תליא, ודא איהו (בראשית א) עץ עושה פרי.

132. כפת תמרים, הכא אתכלילת אתתא בבעלה בלא פרוהא, כפות תמרים (ויחי ר"כ) פוודא. וענף עץ עבות, תלתא. ועלין דיליה, דא בסטרא דא, ודא בסטרא דא, וזוד דשליט עליהו. וערבי נחל, תריין. דלית להו ריזוא וטעמא, כשוקין בבני נשא. (ובגין כך) לולב נטיל בלהו, כזוטא דשדרה קיימא דגופא. ומה דנפיק לבר טפוח, הכי הוא, בגין לאשקמא ולאפקא כלא, ולשמטא כדקא חזי.

133. (ובגין כך) בהני זינין, בעי בר נש לאתחזוא קמי קודשא בריה הוא. עלין וטרפין דהני תמרים, אינון כל שאר זילין דאתאזודן באינון כנויין דקודשא בריה הוא אקרי בהון. בגין דבעיין (ס"א לאתחדתא) לתתא כנונא דלעילא, דלית לה מלה בעלמא, דלא אית לה דוגמא לעילא, כנונא דלעילא הכי אית לתתא, ובעו ישראל לאתאזודא ברוך דא דמהימנותא, קמי קודשא בריה הוא.

134. כְּתִיב (ויקרא כג) בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים, דָּא
הוּא רִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, וְהָאִי קָרָא עַל עַלְמָא עַלְמָה
אֲתָמַר, וְהָכִי תַנִּינָן, כּד אֲתַבְרִי עַלְמָא, אֲתָמַר הָאִי
קָרָא.

135. בְּאֲשֶׁר הִתְחִילָה חֲכָמָה לְצִאת מִמְּקוֹם
שְׁלֵא יָדוּעַ וְלֹא נִרְאָה, אִזּוּ יוֹצֵאת מִדָּה אַחַת
וּמִכָּה, וְהַחֲכָמָה הָיְתָה הָעֲלִיזָה מֵאִירָה
וּמִתְפַּשֵּׁט לְכָל הַצְּדִידִים בְּסוּד הַמִּשְׁכָּן
הָעֲלִיזָה. וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיזָה הָיְתָה מוֹצֵיא שְׁשָׁה
צְדִידִים, וְאִזּוּ הַנִּיצוּץ הָיְתָה שֶׁל הַמִּדָּה מֵאִיר
לְכֻלָּם, וְאִמַר בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים.

136. מִי הוּא סֶכֶת זוֹסֵר וְ? זֶה מִשְׁכָּן תַּחְתּוֹן,
שֶׁהוּא בְּעֵשְׂשִׁית, לְהִרְאוֹת אֶת כָּל הָאוֹרוֹת.
וְאִזּוּ אִמַר בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים. מִי הֵם
שִׁבְעַת יָמִים? מַעוֹלָם הָעֲלִיזָה לְתַחְתּוֹן, שְׁבֻלָם
עוֹמְדִים וּמְזַמְנִים לְהָאִיר לְזוֹ הַסֶּכֶת. וּמִי הִיא?
זוֹ (עֲמוֹס ט) סֶכֶת דְּוִיד הַנְּפֻלָּת. סֶכֶת שְׁלוֹם.
וְצִרִיף הָעֵם הַקְּדוֹשׁ לְשִׁבְת תַּחַת הַצֶּל שְׁלָה,
בְּסוּד הָאֲמוּנָה. וּמִי שׁוֹיֵשֵׁב בְּצֶל זֶה, יוֹשֵׁב
בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הָעֲלִיזָה.

137. וְעַל זֶה כָּלֵם בַּסֶּכֶת בַּסֶּכֶת, וְאֲחַד
בַּסֶּכֶת שְׁלָם. אֲחַד שְׁלָם, לְהִרְאוֹת שְׁמִי
שׁוֹיֵשֵׁב בְּצֶל זֶה, יוֹשֵׁב בְּאֵלוֹ הַיָּמִים הָעֲלִיזָה
לְמַעַלָּה, שְׁעוֹמְדִים עַל זֶה הַתַּחְתּוֹן לְהָאִיר
לוֹ, לְכַסּוֹת עֲלָיו וְלְהַגִּן עֲלָיו בְּשַׁעַת שְׁצִרִיף.

138. וְעוֹד, כָּלֵם נִקְרָאִים סֶכֶת בְּשִׁלְמוֹת,
וּכְתוּב סֶכֶת חֶסֶר, זֶה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן שְׁצִרִיף
בְּאֵלוֹ הַשְּׁבַעָה יָמִים קְדוּשִׁים לְזוֹן לְשֹׁאֵר
הַמְּמַנִּים הַגְּדוּלִים שֶׁל הָעַמִּים, בְּשַׁעַת שֶׁהִיא
לֹקַחַת שְׂמֵחָה בְּבַעֲלָהּ, וְלֹא יִקְלָקְלוּ
שְׂמֵחָתָהּ, כְּדִי שִׁתְּבַלְּבוּ (שִׁתְּעַדְנּוּ) בְּמִזּוֹן
הָהוּא, הַקְּרִבָּנוֹת שְׁלָהֶם רַבִּים יוֹתֵר מִשְׁאֵר
יָמִים, כְּדִי שִׁתְּעַסְקוּ בָּהֶם וְלֹא יִתְעַרְבוּ
לְבִסּוֹף בְּשִׂמְחָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וּמִי הִיא שְׂמֵחָה
שֶׁל יִשְׂרָאֵל? זֶה יוֹם שְׂמִינֵי עֲצֵרֶת.

134. כְּתִיב (ויקרא כג) בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים, דָּא
הוּא רִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, וְהָאִי קָרָא עַל עַלְמָא עַלְמָה
אֲתָמַר, וְהָכִי תַנִּינָן, כּד אֲתַבְרִי עַלְמָא, אֲתָמַר הָאִי
קָרָא.

135. כּד שְׁרָא זֻכְמָה לְנִפְקָא, מֵאֲתֵר דְלָא יָדִיעַ וְלָא
אֲתוּזוּזִי, כְּדִין נְפִיק זוּד מִשְׁזוּתָא, וּבְטֵשׁ, וְהָיְתָה זֻכְמָתָא
עַלְמָה, נְצִיץ וְאֲתַפְשֵׁט לְכָל סְטֵרִין, בְּרִזָּא דְמִשְׁכָּנָא
עַלְמָה. וְהָיְתָה מִשְׁכָּנָא עַלְמָה, אֲפִיק שֵׁית סְטֵרִין, וּכְדִין
הָיְתָה נְצִיעוֹ דְמִשְׁזוּתָא נְהִיר לְכָלֵא, וְאִמַר בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ
שִׁבְעַת יָמִים.

136. מֵאִן סֶכֶת זוֹסֵר וְ. דָּא מִשְׁכָּנָא תַּתְּאָה, דְאִיהוּ
כְּעֵשְׂשִׁיתָא, לְאוּזוּזָה לְכָל זְהוּרִין, וּכְדִין אִמַר, בַּסֶּכֶת
תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים. מֵאִן שִׁבְעַת יָמִים. מַעַלְמָא עַלְמָה
לְתַתְּאָה, דְכָלְהוּ קִימֵי בְּקִיּוּמָא, לְאֲנִהְרָא לְהָאִי סֶכֶת.
וּמֵאִן אִיהִי. דָּא (עֲמוֹס ט) סֶכֶת דְּוִיד הַנְּפֻלָּת. סֶכֶת
שְׁלוֹם. וּבְעֵי עַמָּא קְדִישָׁא לְמִיתָב תַּזוּזוֹת צִלְהָא, בְּרִזָּא
דְמַהִימְנוּתָא, וּמֵאִן דִּיתִיב בְּצִלְהָא דָּא, יְתִיב בְּאִינוֹן יוֹמִין
עַלְמִין.

137. וְעַל דָּא כָּלְהוּ בַּסֶּכֶת בַּסֶּכֶת וְזוּד בְּסוּכּוֹת שְׁלָם,
זוּד שְׁלָם, לְאוּזוּזָה דְמֵאִן דִּיתִיב בְּצִלְהָא דָּא, יְתִיב
בְּאִינוֹן יוֹמִין עַלְמִין לְעִלְמָא, דְקִימִין עַל הָאִי תַּתְּאָה,
לְאֲנִהְרָא לִיה. לְזוּפִיא עֲלִיה, וְלֹאֲנָא לִיה, בְּשַׁעַתָּא
דְאֲצֵטְרִיף.

138. וְתוּ, כָּלְהוּ אֲקֵרוֹן סֶכֶת בְּשִׁלְמוֹ, וּכְתִיב סֶכֶת
זוֹסֵר, דָּא עַלְמָא תַּתְּאָה, דְבַעָא בְּהֵי ז' יוֹמִין (דף קפ"ז
ע"א) קְדִישִׁין, לְמִיזָן לְשֹׁאֵר מִמִּזְנֵן רַבְרָבִין דְעַמִּין, בְּעוֹד
דְאִיהִי נְטִלָא זוּדוֹה בְּבַעֲלָהּ, וְלֹא יִקְטַרְגִּין זוּדוֹתָא,
בְּגִין דִּיתַרְבְּרָבוֹן (o"א דִּיתַעֲדַנּוּ) בְּהָהוּא מִזּוּזָא,
קְרִבָּנִין דְלָהוֹן סְגִיאִין יְתִיר מִשְׁאֵר יוֹמִין, בְּגִין דִּיתַעֲסִקוֹן
בָּהוּ, וְלֹא יִתְעַרְבוּן לְבִתֵּר בְּזוּדוֹה דִּישְׂרָאֵל. וּמֵאִן זוּדוֹה
דִּישְׂרָאֵל, דָּא יוֹמָא תְּמִינָה דְעֵצֵרֶת.

139. ובא ראה, בעוד שאלו שאר הממנים שמחים ואוכלים במזון ההוא שמתקנים להם ישראל, הם מתקנים פסא לקב"ה מלמטה, ולהעלות אותו למעלה באלו המינים, ובשמחה, ובהלל, ולהקיף המזבח. אז היא עולה ולוקחת ברכות ושמחה בבעלה.

140. ושאר חיות גדולות ממנות העמים, אוכלות ושוחקות ורומסות ונזונות. והיא נוטלת נפשות בענג למעלה, כמו שאמרנו. כיון שיורדת, והיא לוקחת כל הברכות וכל הקדשות וכל העונגים, וישראל כל אלו השבעה ימים היו מושכים אותה באלו המעשים שהם עושים ומקריבים לה, אז יורדת להתקרב בבגיה ולשמח אותם יום אחד. והיום ההוא הוא יום שמיני, משום שכל שבעה ימים אחרים אתה. ועל זה הוא שמיני, ושמנה ימים כאחד. ומפני זה נקרא עצרת – בנוס. מתבנסים בלם ביום זה. ונקרא שמיני, ואין שמיני אלא מתוך שבעה.

141. כתוב (איוב א) יהי שם ה' מברך. מהו מברך? (אלא הכל ידוע) אבל סוד אחד ידע אחד מחברנו, במדבר הראו לו בחלום, ושמו רבי יצחק מכפתור. מהו מברך? ראשיתו קשה וסופו רך. מ"ב קשה, ודין הוא ודאי. (ואחר כך) כעין זה יום של ראש השנה מ"ב, שהרי בארבעים ושתים (ובסוד מ"ב) אותיות נברא העולם, ועל זה נברא בדין. לבסוף רך. ועל זה למדנו, כל ההתחלות קשות, וסוף הכל רך. (זה מ"ב ובסוד של ארבעים ושתים אותיות נברא העולם, ועל זה נברא בדין לבסוף כדגמת זה) ביום של ראש השנה מ"ב קשה, בדין. ביום של עצרת רך, בשמחה.

142. בא וראה מה בין דין עליון לדין זה. דין עליון תחלתו וסופו קשה, ואין מי שיצמד בו, וכל מה שהולך מתחזק, ולבסוף ששורה, לא

139. ותא זוזי, בעוד דאינון שאר ממנן זודאן, ואכלין בההוא מזונא דמתקני לון ישראל. אינון מתקני כורסייא לקודשא בריה הוא מתתא, ולסלקא ליה לעילא, באינון זינין, ובזודוה, ובהלוכלא, ולאקפא מדבזוא. כדון איהי סלקא, ונטלא ברפאן וזודוה בבעלה.

140. ושאר זיוון רברבן ממנן דעמין, אכלן ובדקן ורפסן ואתונן. ואיהי נקטא נפשאן בענונין לעילא, כמה דאתמר. כיון דנזונתא, והא נקטא כל ברפאן וכל קדושין וכל ענונין, וישראל כל הגי שבעה יומין הוו (ויקרא רצ"ד ע"ב) משכין לה באינון עובדין דקא עבדין ומקריבין בהדה, כדון נזונתא לקרבא בבגהא, ולבזודי לון יומא זוד, וההוא יומא איהו יומא תמינאה, בגין דכל ז' יומין אונרין בהדה. ועל דא איהו תמינאה, ותמינאה יומין כוזרא. ובגין כך אקרי עצרת: כזישין. כזישין כלהו בהאי יומא. ואקרי שמיני, ולית שמיני אלא מזו שבעה.

141. כתיב (איוב א) יהי שם ה' מברך. מאי מברך. (אלא כלא ידעי), אבל רזא זודא ידע זוד מזוברנא, במדברא אוזיאוו ליה בזולמא, ורבי יצחק כפתורא שמייה. מאי מברך. שירותא קשה, וסופיה רך. מ"ב קשה, ודינא איהו ודאי. (ולבתר כך) כגוונא דא, יומא דראש השנה מ"ב, דהא במ"ב (וברזא דמ"ב) אתוון אתברי עלמא, ועל דא אתברי בדינא. לבתר רך, ועל דא תנינן, כל שירותין קשין, וסופא דלהון רכין. (ס"א דא במ"ב וברזא דמ"ב אתוון אתברי עלמא ועל דא אתברי בדינא לבתר כך כגוונא דא) ביומא דראש השנה מ"ב קשה בדינא. ביומא דעצרת רך בזודוה.

142. תא זוזי, מה בין דינא עלאה, ליהאי דינא. דינא עלאה שירותא וסופא קשה, ולית מאן דיקום ביה, וכל מה דאזיל אתתקף, ובתר דשאר, לא סליק מניה, עד

זו משם עד שמכלה ומכרית הכל שלא נשאר כלום. אבל דין אחר שלמטה, ראשית קשה, וכל מה שהולך – נחלש, עד שמאיר פנים, פדגמת (זה דין של הנקבה) הנקבה שנחלש כחה.

143. ממתי התעורר דין שלמעלה לשרות על העולם? ביום המבול. ועל זה לא נשאר כלום בעולם חוץ מהתבה ההיא של נח, שהיא פדגמת העליון שסבלה לבח הדין ההוא. ואלולי שהזמין הקדוש ברוך הוא ונמצא ברחמים על העולם, כל העולם היה נאבד, שכתוב (תהלים כט) ה' למבול ישב. ועל זה לא שורה דין שלמעלה על העולם, שלא יכול העולם לסבל אותו אפילו רגע אחד.

144. בתוך כך היה רבי שמעון בוכה ושמת. נשאו עינים וראו חמשה מאלה האנשים הפרושים שהיו הולכים אחריו לבקש אותו. עמדו. אמר רבי שמעון, מכאן והלאה מה שמד? אמר, נהוראי סבא, משום שיש נהוראי אחר אצלנו. הלכו רבי שמעון והחברים האלה עמו שלשה מילין. אמר רבי שמעון לאלו האחרים, מה דרך זו אצלכם? אמרו, לבקש את הזקן הזה, שמממיו אנו שותים במדבר. בא רבי שמעון ונשקו. אמר לו, שמד נהוראי, ואור אתה, ואור עמך נמצא.

145. פתח רבי שמעון ואמר, (דניאל ב) הוא גלה עמקות ונסתרות, יודע מה בחשף, והאור שורה עמו. הוא גלא עמיקתא ומסתרתא – הקדוש ברוך הוא מגלה עמקות ונסתרות, שכל הדברים העמקים והסתומים העליונים הוא מגלה להם. ומה הטעם מגלה להם? משום שידע מה בחשוכא. שאם לא היה החשף, לא נודע האור. והוא ידע מה בחשף, ומפני כך מגלה עמקות ונסתרות. שאם לא החשף, לא יתגלו הדברים העמקים

האכיל ושיגי פלא, דלא אשתאר כלום. אבל דינא אוזרא דתתא, שירותא קשה, וכל מה דאזיל אתחלש, עד דנהיר אנפין, כזווא (ס"א דא דינא דנוקבא) דנוקבא דחלש זיילתא.

143. אימתי אתער דינא דלעילא למשרי על עלמא. ביומא דטופנא. ועל דא לא אשתאר כלום בעלמא, בר ההוא תבותא דנוז, דאיהי כזווא עלאה, דסביל ליהוא תוקפא. ואי לא דזמין קודשא בריך הוא, ואשתכחז ברזומי על עלמא, כל עלמא אתאבדי, דכתיב, (תהלים כט) יי למבול ישב, ועל דא לא שריא דינא דלעילא על עלמא, דלא יכיל עלמא למסבל ליה, אפילו רגעא זודא.

144. אדהכי הוה רבי שמעון בכי וזודי. וקפו עייניו, וזומו זומשה מאיזון פרושים, דהו אזלי אבתריה, למתבע ליה. קמו. אמר רבי שמעון, מכאן ולהלאה מה שמד? אמר, נהוראי סבא, בגין דנהוראי אוזרא אית גבן. אזלו רבי שמעון ואיזון זוברייא עמיה תלת מילין, אמר רבי שמעון, לאיזון אוזרנין, מה ארוזא דא גבייכו. אמרו, למתבע ליה להאי סבא, דמימיו אנו שותאן במדברא. אתא רבי שמעון ונשקיה, אמר ליה, נהוראי שמד, ונהורא אנת, ונהורא עמך שרי.

145. פתח רבי שמעון ואמר, (דניאל ב) הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בזשוכא ונהורא עמה שרא. הוא גלה עמיקתא ומסתרתא, קודשא בריך הוא גלי עמיקתא ומסתרתא, דכל עמיקין סתימין עלאין איהו גלי לון. ומאי טעמא גלי לון. בגין דידע מה בזשוכא. דאלמלא זשוכא לא אתידע נהורא. ואיהו ידע מה בזשוכא. ובגין כך גלי עמיקתא ומסתרתא, דאי לאו זשוכא לא יתגליין עמיקין

ומסתראין. ונהורא עמה שרא. מאן נהורא דא. והנסתרים. ונהורא עמה שרא – מהו אור זה? אור שמתגלה מתוך החשך.

146. ואנו, מתוך החשך שהיה במדבר, מתגלה לנו אור זה. הקדוש ברוך הוא ישרה עמך אור בעולם הזה ובעולם הבא. הלכו רבי שמעון והחברים שלשה מילין אלו אחריו. אמר לו, מדוע לא הולכים אלו עמך כבראשונה? אמר לו, לא רציתי להטריח לבן אדם עמי. עכשו שבאו, נלך באחד. הלכו, ורבי שמעון הלך לדרך. אמר רבי אבא, הרי אנו יודעים את שמו, והוא לא יודע את שמו של מר? אמר לו, ממנו ידעתי שלא להתראות.

146. ואנו ממנו וזשוכא דהוה במדברא, אתגלי לן נהורא דא. רזומנא ישרי עמך נהורא, בעלמא דין, ובעלמא דאתי. אזלי רבי שמעון וזבריאי, אלין תלת מילין אבתריה, אמר ליה, אמאי לא אזלי אלין עמך כקדמיתא. אמר ליה, לא בעינא לאטרזוא לבר נש עמי, השתא דאתו גזיל כוזדא. אזלו, ורבי שמעון אזל לארזויה. אמר רבי אבא, הא אנו ידענא שמייה, ואיהו לא ידע שמייה דמר, אמר ליה, מנייה ידענא דלא לאתוואה.

ברוך יי' לעולם אמן ואמן ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.

